

GDO artık soframızda; Yavaş yavaş ölmeye hazır mısınız?

Genetiği değiştirilmiş organizma ve ürünlerini içeren gıda ve yem maddeleri hakkında karar verme, işleme, ithalat, ihracat, izleme, tescil, etiketleme, kontrol ve denetim ile ilgili usul ve esasları kapsayan **yönetmelik** yürürlüğe girdi.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından hazırlanan ve Bakanlar Kurulu tarafından kabul edilen GDO'lu ürünlerin ekimine ve ticaretine izin veren yönetmelik, ciddi tartışmaları da beraberinde getirdi. Bakanlık, düzenlemenin GDO'lu ürünlerin ülkeye girişini önlemeye dönük ol-

duğunu savunuyor.

Tarım şirketleri söz konusu düzenlemeyle birlikte en büyük isteği olan köylüyü kendine bağımlı hale getirme hayalini gerçekleştirmiş olacak. Tarım üreticisinin elindeki en değerli hammadde ve üretim aracı olan tohum, genetiğiyle oynanmak suretiyle kullanım hakkı sadece tarım tekellerinin ait hale getirilecek.

Tekelci kapitalizmin kâr hırsı, emperyalizmin yağma ve sömürü politikası insana dair her şeyi yavaş yavaş öldürüyor. Barınma, beslenme,

sağlıklı yaşam ve eğitim hakkını alınıp satılan metalara dönüştüren kapitalizmin kâr güdüsü insana, doğaya ve tüm canlılara zarar vermeye devam ediyor.

Emperyalistlerin kendi ülkelerinde pazara süremedikleri yüksek miktarda toksin atık taşıyan ya da kimi gıdalarda ciddi hastalıklara yol açan GDO'lu ürünleri hiç düşünmeden sömürgelere akıtacaklardır. Sonuç; açık ve salgın hastalıklardan doğan yeni insanlık dramları emperyalizmin tarihindeki yerini alacaktır. **Sayfa 8**

İŞÇİ-KÖYLÜ

Demokratik Halk İktidarı İçin

Sayı: **52**

* 13-26 Kasım 2009

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

İrkçi saldırılara karşı barikat

"Kürt açılımı", "demokratik açılım", derken "milli birlik projesi"nde konaklayan tartışmalarda hava "birden", **Barış Grupları**nın ülkeye girişiyle değişti. Hükümetiyle, muhalefetiyle, Genelkurmay'ıyla herkes ardarda saldırgan açıklamalar yaparken, diğer yandan hazırda bekletilen **ırkçı-şoven güçler** sokağa taşınmıştı.

O günden itibaren de başta Kürtler olmak üzere ama **Ankara**'da Abdi İpekçi Parkı'nda kaybettikleri işlerini geri almak için mücadele eden **KENT AŞ** işçilerinde olduğu gibi tüm ezilenlere ya da Elazığ'da olduğu gibi hasta tutsaklar için eylem yapmak isteyen-

lere olduğu gibi tüm devrimci, demokratik, ilerici güçlere karşı harekete geçirildi.

Aynı süreçte ortaya çıkarılan "ıslak imzalı" belge tartışmalarının da, domuz gribi paniğinin de, ırkçı-şoven saldırıların da gizlemeye ve bastırmaya çalıştığı her ulus ve milliyetten ezilen emekçi halka karşı sürdürdüğü baskı ve bu baskıya karşı gelişen/gelişebilecek **öfke** ve **pratik** yansımalarıdır.

Bu saldırılara karşı tüm ezilenlerin, tüm halk kesimlerinin birlik ve mücadele etmekten başka yolu yoktur. Faşist saldırılara karşı koymak, güçlü bir barikat kurmak, ırkçı dalgayı püskürtmek için mücadeleye...

☐ Güler Zere artık özgür!

Hapishanede kanser hastalığına yakalanarak ölüme mahkum edilen **Güler Zere**, yoldaşları ve dostlarının yürüttüğü kararlı mücadele sonucu serbest bırakıldı.

Zere, 7 Kasım gecesi İstanbul'a getirilerek Çapa Tıp Fakültesi'ne yatırıldı. Havaalanına ve hastane önüne gelen yüzlerce insan, Zere'yi slogan ve alkışlarla karşıladı. **Sayfa 7**

☐ Deri-İş Tuzla Şube Genel Kurulu

Tuzla Deri-İş'in 15 Kasım'da yapılacak 29. Olağan Genel Kurulu için hazırlıklar devam ediyor. Deri işçilerinin ekonomik ve sosyal haklarına yönelik ciddi saldırıların yaşandığı ve örgütsüzleşmenin dayatıldığı bir süreçte yapılacak olan Genel Kurul büyük önem taşıyor. Binali Tay başkanlığındaki şimdiki yönetim ufak değişikliklerle yönetime tekrar aday olurken, yönetime karşı biz **DDSB**'lilerin de başından beri emek verdiği güçlü bir muhalif grup oluşturuldu. **Sayfa 4**

☐ Hangi komşumuzun evini yıkalım

2004 yılından bu yana "kentsel dönüşüm" projesine dahil edilen **Gülsuyu Mahallesi**'nde yıkım için "yeni" projeler hazırlanıyor. Gülsuyu halkı adına ne denirse densin ve hangi parti aracılığıyla uygulanırsa uygulansın, kendilerine rağmen yapılacak planlarını boşa çıkartmaya hazırlanıyor. **Sayfa 2**

Dersim'i yaşamak

Bir yaşamdır hedefleri, amaçları barındıran. Bir yaşamdır içinde sevinçleri, coşkuları, umutları büyütüp dağlara taşıyan. Bir ısrardır hayallerimizi yaşama geçiren. Yaşamımıza büyük anlamlar yükleyen. İnsanlık sevgisi, içimizdeki özgürlük tutkusunu taçlandırıp, yüzümüzü halkımıza çevirmemizi daha anlamlı kılan...

Yılların özlemini kucaklayarak yeni kapıları açıyoruz. Neleri yaşayacağız, nelerle karşılaşacağız kaygısı değil, görevlerimizi daha iyi nasıl yerine getirebiliriz kaygısını yaşıyoruz. Bunlar tatlı ve anlamlı kaygılardır. Halkın yaşadığı sorunlara çözüm olabileceği hedefiyle kuşanıp, bunun sorumluluğuyla hareket edebileceğimizi yüklenmişiz. Faaliyetimizin daha başarılı geçebilmesi, bizim çabalarımız ve sorumluluk bilincimizin güçlü olmasına bağlıdır.

Dersim halkının tarihsel bir geçmişe sahip olduğunu hep vurguluyoruz. Bunun mücadelemiz açısından önemli bir yerde durduğuna da söylüyoruz. Bu söylemin nedeni elbette ki, onun sisteme karşı duruşuyla, devrimcilere yakın oluşuyla çok yakından bağlantısı olduğu içindir.

☐ Sayfa 8

Kadına yönelik şiddeti kanıksama!

25 Kasım, Dominik Cumhuriyeti'nde diktatörlüğe karşı mücadele eden Clandestina Hareketi'nin kurucularından **Patria**, **Minevra** ve **Maria Mirabel** kardeşlerin tecavüz edilerek katledildiği tarihtir. 1981 yılında bu tarih **Latin Amerika Kadın Kurultayı**'nda katledilen bu üç kızkardeşin anısına "**Kadına Yönelik Şiddete Karşı Ulus-**

lar arası Mücadele Günü" olarak ilan edildi.

Her gün onlarca kadın, katlediliyor, binlercesi fiziki ve cinsel şiddete maruz kalıyor, bu sorunu bizim dışımızda görmemiz mümkün değildir. Kadına yönelik şiddetin politik bir sorun olduğu kavranıldığı oranda gündemimizde hak ettiği yeri bulacaktır. **Sayfa 10**

Hindistan'ın yüreği saldırı altında

(Hindistan'da) Silahları ellerine alan insanlar, tüm zamanlarını TV izleyerek (veya TV'de şov yaparak) veya gazete okuyarak veya SMS anketlerinde ahlaki konularda çıkan "Şiddet iyi midir yoksa kötü müdür?" şeklindeki günün sorularına cevap yetiştirmekle geçirmiyorlar. Onlar ordular. Savaşıyorlar. Evlerini ve topraklarını savunmaya hakları olduğuna inanıyorlar. Adaleti hak ettiklerine inanıyorlar. **Sayfa 12**

"Sağlıkta reform" meyvelerini veriyor

1 Ekim 2008'de işlemeye başlayan Genel Sağlık Sigortası (GSS) birinci yılını geride bıraktı. Milyonlarca insanın hiçbir sağlık güvencesinin ve kamu desteğinin kalmadığı ve sağlıkta tamamen özel ticari kuralların geçerli olduğu "piyasa yapılandırması", yoksulun, güçsüzün ve de sağlık emekçilerinin omuzlarına yüklenen ağır bir yüküdür. Bir avuç çok uluslu ve yerli şirketin kazancına odaklı bir sağlık sistemi, sermayenin kâr hırsıyla dişlerini tüm topluma geçirdiği acımasız bir ilişki doğurmaktadır. **Sayfa 9**

İşçi-köylü'den

Saldırılara karşı her alanda örgütlü direnişi yükseltelim!

☐ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Destek ve köstek

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Yeni sendikal alanlar yaratmak için daha geniş ve güçlü sendikal birlik!

Sayfa 4

Pusula

Sınıf çalışması sabırlı ve ısrarlı davranmayı gerektirir

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Rüzgar ekenler fırtına biçiyor

Sayfa 13

Gülsuyu-Gülensu'da direniş duvarları

tuğla tuğla örülüyor!

Kentsel Dönüşüm Projesi ile birlikte bir milyona yakın insan yerinden, yurdundan edilerek göç ettirilecek.

Emekçilerin büyük bir emekle tuğla tuğla ördüğü evleri yıkılarak sermayeye peşkes çekilecek. Proje hızlıca uygulamaya sokuldu. Emekçilerin yıllarca hiçbir alt-yapı hizmeti görmediği ve kendi olanakları ile zor koşullar altında yaşadığı mahalleler şimdi bir yıl sermayenin talanına açılıyor. Şehrin hızlı bir şekilde gelişmesi ile birlikte geçmişte toz, toprak, çamur deryası olan bölgeler şimdi vampirlerin ağzını sulandırıyor. Son birkaç yılda artan yıkımlar ve kış aylarında soğuğa aldırmandan sokak ortasına atılan aileler, bu projenin göçüyle ilgili yeterince veri sunuyor.

Süreç elbette bunlarla sınırlı değil. Yıkımlar da sessiz sedasız yaşanıyor. Emekçiler direnişleri ile evlerini yıkmak isteyenlere kök söktürüyor. Birçok bölgede ve mahallede direniş karşısında aciz kalan egemenler geri adım atmak zorunda kaldı. Çocuklarına sıcak bir yuva kurma hayali ile tüm ömrü boyunca çalışan emekçilerin evlerine sahip çıkacakları açık. Yıkımlar sırasında kendini dozerin, kepçenin altına atan veya çatıya çıkarak canlı kalkan olan emekçilerin bu tavırları oldukça öğretici.

Kentsel Dönüşüm'ün hedeflerinden bir tanesi de **Gülsuyu-Gülensu** mahalleleri. Köylerinden göç ederek "taşı toprağı altın" İstanbul'a gelen emekçilerin büyük emek ve bedeller karşılığında kurduğu bu mahalleler yıkılmak, akademik jargonla "dönüştürülmek" isteniyor. Her tuğlasında devrimcilerin emeği bulu-

nan bu mahallelerde emekçiler sanıldığı kadar aksine bu yıkımlara hiç de misafirperver değil. Evlerini yıkmak, yuvalarını dağıtmak isteyen, sevindiklerinden ve on yıllardır bir arada yaşadıkları komşularından ayırmak isteyenlere karşı hiç de hoşgörülü değil. Daha önce birçok bölgeden yükselen direniş sesleri onlara çok tanıdık. Sıranın kendilerine geleceği bilinci ile bu seslere çoğu zaman ses vermekten geri durmadılar. Mahallede devrimci geleceğin izlerinin belirgin bir şekilde bulunması egemenleri epeyce düşündürüyor olmalı. Mahalleli, Kentsel Dönüşüm gündeme gelir gelmez hareket geçmiş, konuya ilişkin birçok faaliyet örgütlemişti. Diğer mahallelerle birlikte yapılanların yanında kendi sürecini de ağır ağır örmüştü. Son günlerde yaşanan gelişmelerle mahalle yeniden hareketlendi. Maltepe Belediyesi'nden gelen yeni bir yazı ile Kentsel Dönüşüm yeniden kapıları çalmaya başladı. Biz de İşçi köylü gazetesi olarak buna karşı uzunca bir süredir faaliyet yürüten **Gülensu-Gülsuyu Güzel-**

Köylerinden göç ederek "taşı toprağı altın" İstanbul'a göç keden emekçilerin büyük emek ve bedeller karşılığında kurduğu mahalleler yıkılmak, akademik jargonla "dönüştürülmek" isteniyor.

İleştirme Derneği başkanı Ali Danacı ile bir söyleşi gerçekleştirdik
- **Son günlerde mahallede yeniden bir tedirginlik ve canlılık yaşanıyor. Bunun nedeni nedir?**

- Maltepe Belediyesi'nden bize bir yazı geldi. Bu belgedeki planlamaya göre 1 hektarda 250 kişi yaşayacak. Bizim mahallemizde 50-60 binin üzerinde bir nüfus var. Buradaki plana göre en fazla 36 bin kişi yaşayabilecek. 36 bin kişi yaşayacaksa 15 bin kişi ne yapacak? Bu insanlar buradan başka bir yere gönderilecek. Biz 2005 yılında Kentsel Dönüşüm'e itiraz ettik ve şimdi yasalaştı. O zaman AKP dönemiydi itiraz edildi. Şimdi o dönemdeki Kentsel Dönüşümü aynı itiraz edilen haliyle "kentsel yenileme" olarak önümüze sundular. Ama plan aynı, sadece isim farklı. İçerikleri aynı.

- **Siz mahalle için nasıl bir planlama talep ediyorsunuz?**

- Burada yapılacak herhangi bir planlamanın bize yıkım getireceği açık. Biz bu tür projelere karşı çıktık, çıkmaya da devam edeceğiz. Biz yerimizden, yurdumuzdan edilmeden, hiçbirimiz buradan bir yere gönderilmeden, yerinde kalabilme kaydıyla bir planlamayı istiyoruz. Eğer bu planlama bize yıkım getirecekse, o planlama bu mahallenin bir bölümünü alıp başka bir yere götürecekseniz, o zaman karşı duracağız.

Hiç kimse yerinden edilmeden, **yerinde dönüşüm** istiyoruz. Herkesin kendi yerinde bir planlama yapılsın, imar da ona göre verilsin. Hiç kimse yerinden ayrılmaması, başka bir yere gönderilmesin. Bizim asıl hedefimiz bu. Öncelikli talebimiz herkesin tapularının olması. Burada oturan arkadaşlarımızın hak sahibi edilecek arsalarının üzerine verilmesini isteyeceğiz. Biz hak sahibi olup yerlerimizin tapularını almak istiyoruz.

- **Sözünü ettiğiniz Kentsel Yenileme planının elinize ulaşmasından son-**

ra dernek olarak neler yaptınız? Bu proje size tebliğ edildiği haliyle uygulanmak istenirse neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Biz gelen yazıyı ve bu sorunu halkın inisiyatifini ile tartışmaya karar verdik. Bunun üzerine o tarihten itibaren Gülsuyu ve Gülensu olmak üzere iki mahallede toplantılara başladık. İlk mahallede dört toplantı diğer mahallede de dört toplantı ve sonunda Belediye Başkanı'nın da olduğu bir büyük toplantı almaya karar verdik. Ve bu toplantılara başladık. Şu an altıncısını yaptık. Yedinci ve sekizince toplantıları yaparız son olarak Belediye Başkanı'nın da katıldığı bir toplantı gerçekleştirmeyi hedefliyoruz.

Halkın mahallede nasıl yaşadığını ve nasıl bir planlama istediğini Belediye Başkanı'na aktaracağız. Toplantılarda halkın nasıl bir mahalle istediğini ve yapılması düşünülen planlamanın bize ne getirip ne götürceğini tartışıyoruz. Toplantılar bizim açımızdan iyi geçiyor. Değişik çevrelerden insanlar geliyor, fikirlerini açıkça ortaya koyuyorlar. Bizim mahallemizde çok değişik mülkiyet ilişkileri var. Örneğin tapulular var, tapusuzlar var. Özel arazi üzerinde olan var, orman arazisi üzerinde olan var, İmar-İskan Bakanlığı arazi üzerinde duran var. Bizler de bunları birleştirip dosya halinde belediyeye sunacağız. Bizim derdimiz planlamanın mahallede en iyi şekilde gerçekleştirilmesi. Toplantılarda nasıl bir plan yapılabilir, nasıl demokratik kitle örgütleriyle beraber hem halkın da inisiyatifleriyle beraber bu planı ortaklaşa nasıl yaparız diye tartışıyoruz. Biz mahalle halkını bilinçlendirip, örgütleyip yıkıma karşı çıkacağız. En ufak yıkıma karşı mücadele edeceğiz. Biz bu bilgileri belgeleri topladıktan sonra Belediye Başkanına ve halkımız sunacağız, duyuracağız. O duyuru esnasında Belediye Başkanı da gelecek ve orada duruşumuzu sergileyeceğiz.

(Kartal)

HANGİ KOMŞUMUZUN EVİNİ YIKALIM?(!)

Gülsuyu Mahallesi, 1960'lı yıllarda kimisinin Anadolu'nun çeşitli bölgelerinden "iş, ekmek" umuduyla, kimisinin de köylerinden göç etmek zorunda kalmasıyla İstanbul'a gelerek, devrimcilerin de yardımıyla kolektif bir şekilde kurulmuştu. O dönemde İstanbul'un "kenar" mahallesi olan bu emekçi semtimiz, gerek doğal güzelliği gerekse de direnişçi ve mücadelecilerle yapıldığından bizlerin burada yaşaması "birilerinin" hoşuna gitmediği için 2004 yılında mahallemizi kendi "rantsal bölüşüm" projelerine dahil etmişlerdi. Halk toplantıları ve eylemler yapmış, topladığımız imzalar ve açtığımız davalarla süreci geri püskürtmüştük.

Bu süreç "rant" patronları tarafından dikkate alınmış olmalı ki bu süreçte taktik değiştirerek "Kentsel Dönüşüm" planlarına yeni bir kıyafet giydirerek karşımıza çıkardılar. Eski ve "yeni" plan arasında ne fark var? İçeriğinden hiçbir şey kaybetmeden sadece isim ve taktik değişikliği, aynı zamanda belediye yönetiminde olan partinin ismi. Fakat gözardı ettikleri bir şeyler var: Bu mahallenin insanları hiçbir şeye sorgulamadan, araştırmadan "he" diyen insanlar değil. Güya planı kendimiz yapacağız! Yapalım yapmasına da, dedikleri kriterleri uygulayabilmek için mahallenin çoğunu yıkmamız gerekecek. Yeni seçilen belediye yönetiminin AKP yönetiminden farklı olarak söylediği tek şey kendi yıkım planımızı kendimizin yapması, yapamıyorsa da CHP'li yöneticilerin üstümüze salacağı polisli dozer ekplerinin mahallemizi başımıza yıkarak ve bizlerin parçalanarak daha da uzaklara gitmesi ya da başarabilirsek tümünden gözden kaybolmamız. Fakat bizler her ikisine de karşı çıkıyoruz ve mahallemiz açısından yeni bir süreci başlatırken CHP'li yöneticilere (CHP, AKP, XP, vs.) de haykırıyoruz: Bizler ne kendi evlerimizi yıkarak birbiri-

mize düşeceğiz ne de sizin yıkıma müsaade edeceğiz! Bizler 40 senedir yaşadığımız, birlikte paylaşım ürettiğimiz mahallemizde birlikteliğimizle, direnişçi-mücadelecilerle yönümüzle mutluymuz ve her dönem için kolektif yaşamak istiyoruz.

Sürecin ilk adımı olarak Güzelleştirme Derneği ve muhtarlıkların çağrısıyla, 1 ay içerisinde 4'ü Gülsuyu'nda, 2'si Gülensu'da olmak üzere çeşitli kahvelerde ve yöre derneklerinde bilgilendirme toplantıları örgütleedik. Belediye meclis üyeleri, Şehir Plancıları Odası'ndan temsilcilerin katıldığı toplantılara mahalle halkımız da ilgi gösterdi. Meclis üyelerinin plan dayatmalarına karşı mahallelinin talepleri dikkat çekici bir noktada duruyor: İmar izni, tapu, hak sahipliği ve islah planı talebi. Bu talepleri hayata geçirebilmek için mahalle sakinlerinin çoğunun birlikte hareket etmesinin gereklili-

ğini bildiğimiz için ilk olarak seçilecek sokak temsilcilerinden oluşacak bir mahalle meclisi kurmaya karar verdik ve bunun için çalışmalarına hemen başladık. Yolun daha çok başında olduğumuz farkındayız. Yapılacak toplantılar ve mahalle meclisinin de kurulmasıyla birlikte daha emin adımlarla ilerleyeceğimiz bir mücadele hattımız olacak.

Unutmayalım ki yapacakları her plan hangi parti aracılığıyla, hangi adla çıkarsa çıksın, biz Gülsuyu-Gülensu'da yaşayan işçi ve emekçilerden yana değil; bizi sömüren, işsizliğe mahkum eden, gençlerimizi yozlaştıran-kendi değerlerine yabancılaştıran, yani egemen sınıfların yanıtında fakat bizim karşımızda -bize rağmen oluşacak bir plandır. Gücümüzün birliğimizde olduğundan yola çıkacak olursak, bu gücü azaltmamak/bitirmemek için birliğimizi bozma düşüncesi içinde olan tüm ağız salyaları rant babalarına ve onların uşaklarına karşı mücadeleyi büyütmekten başka çıkar yolumuz yoktur. (**Gülsuyu-Gülensu'dan bir İK okuru**)

Gazi Mahallesi'nde yıkım hazırlıkları

Gazi Mahallesi'nde 7 bin gecekondulu bulunmaktadır. Bu gecekondularda emekçi ve yoksul halk oturmaktadır. Ay sonunu getiremeyen, kimi zaman evinde tenceresi kaynamayan insanlar son dönemde devletin bir başka kirli oyununa da maruz kalmıştır. 2.700 haneye milli emlak tarafından **işgal** adı altında cezalar kesilmiştir. Ev başına 5 milyardan 60 milyara kadar

ceza tutanakları gönderilmiştir. Ve bu daha başlangıçtır. Biz biliyoruz ki bu cezalar ödense bile yıkım kaçınılmaz bir gerçektir. Tapu verilmeyecek, rantçılar rantlarına rant katmak için insanlarımızın evlerini ellerinden alıp yeni projelerini hayata geçireceklerdir. İnsanlarımız elektrik, su, çöp vb. vergilerini öderken gelişen bu durum karşısında şaşkınlık içerisinde kalmıştır.

Ama bu tutanakları ödemeyeceklerini, karşısında durup ne gerekiyor-sa yapacaklarını söylüyorlar.

Biz de insanlarımızın yanında olup sorunun karşısında olacağımızı bir kez daha söylüyoruz. 3.000'in üzerinde imza topladık konuyla ilgili. Ardından mağdur ailelerle bir toplantı yapıp onların fikirleri olarak çeşitli eylemler yapmayı düşünüyoruz. (**Gazi İK okurları**)

İşçi-köylü'den

Saldırlara karşı her alanda, örgütlü direnişçi yükseltelim!

Küresel ekonomik kriz derinleşerek devam ederken egemenler birçok saldırı yasadışı sessiz sedasız Meclis'ten geçirmektedir. Bunları yaparken bir yandan da gündemi bulanıklaştırarak halk kitlelerinin gerçek sorunlarına yoğunlaşmasını engellemeye çalışmaktadır.

Bugün, toplumsal servetlerin daha az sayıda insanın elinde toplandığı, "**üç kapitalistin servetinin 600 milyon insanın gelirine eşit**" olduğu gerçeğine açık oranlarındaki yükseliş eşlik etmektedir. Krizle birlikte açlık sınırında yaşayacak insan sayısının 110 milyon daha artacağı tespiti durumu anlatmaya yetmektedir. Tablo korkutucudur. Egemen sömürücü sınıflar dahi yarattıkları tablodan korkmakta, "**tehlike**"yi bertaraf etmenin yollarını bulmaya çalışmaktadır.

Bunun için işçi sınıfına, emekçilere, ezilen ve sömürülen tüm kesimlere yönelik saldırılarını artırmakta, yeni örgütlenmelerin yaratılmasını önüne geçmeye çalışmaktadır. Bunu ekonominin içinde bulunduğu durumdan, işsizlik oranlarından, yoksulluk ve açlığın yükselişinden, işçi sınıfı ve emekçilerin örgütlü mücadelesine dönük saldırılardan doğru görmek mümkündür. Demokrasi sözünü ağzından düşürmeyen TC devleti ve komprador sermaye ezilen-sömürülen işçi sınıfının ve emekçilerin örgütlenmesinin önüne geçmek için çeşitli yasalara kullanmakta, yenilerini icat etmektedir.

Şurası açık ki uygulanan bu ve benzeri saldırı politikaları sonucu emekçi halkımız, egemenlerin çıkarları doğrultusunda izlenen politikaların külfetini ödemek zorunda bırakılacak. Bu yönelim, son süreçte Kürt ulusal sorunu bahane edilerek estirilen faşist-şoven rüzgârın yelkenleri şişirdiği bir rotada yaşama geçirilmeye çalışılmaktadır.

Barış Gruplarının ülkeye girişi ve Kürt halkı tarafından coşkuyla karşılanması karşısında hükümetin kimi açıklamaları ve pratikleri sürecin gidişatına yönelik ipuçları sunmaktadır. Kürt kurumlarına yönelik gözaltı ve tutuklama terörü sürerken kimi bölgelerde ise sokağa dökülen faşistler bu saldırıların dozunu artırmaktadır. Bu saldırılara karşı tam bir dayanışma içinde olmak önemli bir gündem olarak önümüzde durmaktadır. Her koşulda **pratik bir tutum** geliştirmemiz bu saldırıların püskürtülmesinde önemli bir rol oynayacaktır. Bu bazen ortak bir eylemin içinde yer almak şeklinde olabileceği gibi destek ziyareti veya kamuoyuna dönük açıklama biçiminde de gerçekleştirilebilir. **Yapılan bu saldırılar, anlık bir tepkinin ürünü değildir.** Tam tersine Kürt ulusal demokratik güçlerine dönük önümüzdeki süreçte izlenecek politikaların güçlü işaretlerini içermektedir. Bu anlamıyla özellikle Kürt illerindeki güçlerimiz pratik anlamda daha büyük görevler düşmektedir. Saldırlara karşı belirlenen genel politikalara uygun olarak daha çok **inisiyatif**, daha çok **sorumluluk** almak sürecin ihtiyaçlarına yanıt olmayı da beraberine getirecektir.

Belirlemeci tutumdan çok pratik harekete ihtiyaç vardır. Krizin nedenleri, emperyalist-kapitalist sistemle olan ilişkisi ve buna karşı mücadele yöntemleri ve araçları üzerinde farklı kesimler ile edecek tarzda tartışmalar yürütmek ve bu eksenli pratik eylemlere yönelmek önemlidir. Bu yönlü tartışmaların işçi sınıfı eksenli kitle örgütleri vasıtasıyla yürütülmesinin her bakımdan yararlı olacağı açıktır. Bu tür tartışmaların ve pratiklerin mümkün olduğu kadar en geniş kesimlerle yapılması, çözümler ve pratik eylemlilikler noktasında ortaklaşılması önemlidir. Kitlelerin sürece dâhil edilmesi, kendi sorunlarının çözümü ve ortaya bir irade koyabilmeleri için bu çizgide yürütmek gerekli ve zorunludur.

Tüm bunlar yaşama geçirildiğinde önemli kazanımların elde edilememesi için bir neden yoktur. Bu durum faaliyetçilerimizde ve genel olarak emekçilerde belli bir **coşku** ve **motivasyonun** yaratılmasını da sağlayacaktır.

Bu coşkuyu, Kanser Hastası **Güler Zere**'nin yürütülen mücadele ve yaratılan kamuoyunun basıncı ile zindanlardan kurtarılması sürecinde görmek mümkündür. Kan-sere yakalanan ve hastalığı geri dönüşü bir noktaya ulaşan Güler Zere'nin faşist cellatların elinden koparılması yoldaşlarının, devrimci-demokrat kamuoyunun, tutsak yakınlarının, ailelerin yüreğine bir nebze de olsa su serpmiştir. Güler Zere şahsında egemenlerle yaşanan bu hesaplaşmada devrimci iradenin önemli bir moral ve motivasyon kazandırdığı açıktır. Bununla birlikte hasta tutsakların sorunlarının devam ettiği, dolayısı ile bu mücadelelerin kesintisiz bir şekilde sürdürülmesi gerektiği de bir gerçektir.

Süreci anlamak, yalnız zorlukları değil, aynı zamanda sınıf mücadelesi için ortaya çıkan **olanakları** da görmekle mümkün olabilir. Ortaya çıkan yeni koşullara uygun politikalar üretmek ve yaşama geçirmek önemlidir. Saldırıları karşısında her alanda direnişçi büyütme yakıcı bir ihtiyaç olarak önümüzde durmaktadır.

Ülke gündeminin ilk sıralarında yerini koruyan "Barış Grupları" karşılığının egemen sınıflarda yarattığı ciddi "rahatsızlık", hiç vakit geçmeden –ve de pusuda bekleyen/bekletilen- ırkçı şoven yükselişi de beraberinde getirdi.

MHP ve CHP gibi faşist partilerin açık kıskırtmalarını, Genelkurmay'dan yapılan "tahammülsüzlük" açıklamaları izledi. Böylece kıskırtılan faşist guruhların sokaklara dökülmesi kaçınılmaz oldu. Her benzer süreçte olduğu gibi "vatandaş tepkisi" olarak açıklanmaya çalışılan sokak "taşkınlıklarının" hedefi yine "şaşıtı" ve Ankara'da KENT AŞ işçileri örneğinde de görüldüğü üzere işçi ve emekçi eylemleri de **kıskırtılan öfkeden** nasiplerini aldı.

Ortaya çıkan manzara, "açılım"ın –ülke içindeki- sahibi olarak görünen AKP'nin verilen faşist tepkileri destekleyen açıklamalar yapmasını, yani çark etmesini getirdi. Ancak ırkçı-şoven yükseliş ve buna paralel olarak gelişen tepkilerin "açılım"ın sahipleri tarafından önceden hesaba katılmadığı elbette düşünülemez. Ayrıca planın bir parçası olmadığı da iddia edilemez.

Hesaplar-planlar ne olursa olsun, bunun Kürt Ulusal Hareketi'nin ve onun demokratik ayağı olan DTP'yi hedefleyen kısmının (yani esasının) amacına ulaştığı pek de söylenemez. Çünkü bir yana da bölgedeki Kürt oylarına dönük yatırım olarak algılanması gereken "açılım"ın Habur'dan giriş ayağı, "kazın ayağının" hiç de öyle olmadığı göstermiştir. DTP'nin yerel seçimlerde net bir biçimde ortaya çıkan bölgedeki nüfuzunun, zayıflamak bir yana, arttığını da teyidi olmuştur karşılıkla. AKP'nin rahatsızlığı da işte tam bu noktada **pekişmiştir**.

Bunun içindir ki, AKP, "açılım"ın özellikle de faşist muhalefet partilerin ve Genelkurmay nezdinde yarattığı hoşnutsuzluğa daha fazla kayıtsız kalamayan bir pozisyona çark edip, yaptığı açıklama ve girdiği pratiklerde DTP'yi hedef tahtasına oturtmuştur. DTP'yi sınırda "**şov yapmak**"la başlayan "suçlamalar", AKP Maraş milletvekili Cafer Tatlıbağ'ın "**DTP şerefsizlik yapıyor (yaptı)**" yönü söylemiyle birlikte, burjuva siyasal ahlak anlayışının bile sınırını bir hayli aşmıştır.

Aynı günlerde DTP milletvekili **Aysel Tuğluk**'a hapis cezası verilmesi de yine aynı dalganın ürünü olarak çıkıyor karşımıza. DTP'ye –DTP'lilere ve genel olarak Kürtlere- yönelik bir dizi saldırı da halen sürmektedir.

Ülkede tansiyonu yükselten, dahası çeşitli milliyetlerden halk arasında kin tohumları ekme-

ye hizmet eden bu gelişmeler yaşanırken, gündemi saptırmaya dönük bir dizi girişimin de olduğu gözlerden kaçmadı. Bu girişimlerin hayli başarılı olduğu da söylenebilir.

“Belge” ısıtılıp yeniden servis edildi

Gündem saptırma girişimlerinin en önemlilerinden birini domuz gribi etrafında kopartılan fırtına ve halkta yaratılmak istenen, büyük ölçüde de yaratılan **panik havası** oluşturuyor. Domuz gribi, ilk ölümünün olduğu, okulların tatil edilmesi, aşı geldi-gelecek, kimlere yapılacak, yetecek-yetmeyecek üzerinden tartışmalar ve tüm bu gelişmeler eşliğinde gündemdeki yerini koruyor.

Gündeme düştüğü andan itibaren ilk sıralara konulmaya gayret edilen bir başka gelişmeyi ise, yeni değil, "yeniden" olarak adlandırmak gerekiyor. Aylar önce (Haziran ayında) ortaya atılan (yine benzer "sıkışık" bir dönemde) "**İrtica ile Mücadele Planı**" tekrar gündemleştiriliyordu. Ancak bir farkla, ilk ortaya çıktığı (çıkarıldığı) dönemde, Başbuğ'un "kağıt parçası" olarak adlandırıldığı belgenin aslı ve de altındaki imzanın gerçek olduğu "bulunmuştu!"

Belgenin, Genelkurmay'ın, "açılım" özgülünde yaptığı "keskin" açıklamaların hemen akabinde gündeme gelmesi ise dikkate değerdir. Görünen odu ki, TSK'yi "köşeye sıkıştırmaya" dönük, yeni bir hamle söz konusuydu. Bu tespit aslında çok da yanlış değildir.

Daha birkaç gün önce (ne büyük "tesadüf"tür ki tam da ırkçı-şoven dalganın yükseltilmek istendiği günlerde) vizyona giren "**Nefes: Vatan Sağolsun**" adlı ırkçı-şoven içerikli filmi izlemeye giden ve çıkışta filme övgüler dizdikten hemen sonra, "açılım"la ilgili tahammülsüzlük açıklamaları yaparak, yaratılmak istenen ortama çanak tutan Başbuğ, iddiaların ardından geri çekilmiş gibidir.

Beklenen tam da benzer bir süreçte Büyükanıt'la gerçekleştirilen Dolmabahçe görüşmesi benzeri bir görüşme iken, bu görüşme Cumhuriyet Bayramı kutlamalarının yapıldığı günde ger-

çekleştirildi. Toplantıdan çıkan sonuç; "**Yargı sonucunu beklemek**" ve "**kişi ve kurumları hedef alan davranış ve yorumlardan kaçınmak**" oldu. Yani birkaç kurban vererek, "fatura" Başbuğ'un "iyi çocuklarına" kesilecek ve Dursun Çiçek'ten öteye gitmeyecekti... TSK da, "açılım" konusunda "tahammülsüzlüğünün" sınırlarını zorlayacak!...

AKP yıpranmaktan kurtulamadı

Tüm bu gelişmeler yaşanırken, muhalefetin AKP'yi daha çok da "açılım" üzerinden etkisizleştirme, puan kaybettirme çabaları da hız kazanmış bulunuyor. Aynı çabalar sonucunda, AKP'nin halk desteğine ilişkin kamuoyu araştırma sonuçları yayımlanıyordu. Bunlara göre AKP'ye destek bugüne kadar görülmedik orana (% 31) düşmüş görünüyor. AKP'nin bu düşüşü, 1998'de ANAP'ın yaşadığı hızlı düşüşle benzeştirilerek bundan böyle tek başına iktidara gelmesinin mümkün olmadığı/olamayacağı yorumu yapılıyor.

Doğruluk payı üzerinden şimdilik net bir şey söylemenin mümkün olmadığı bu senaryolara, erken seçim tartışmaları da eklenerek, sürüp gidiyor. Ancak içinden geçilen sürecin AKP'yi yıpratmadığı, tabanında ciddi bir çatlak yaratmadığı söylenemez. AKP'nin yıpranmışlığının, tabanın da ortaya çıkan çatlağın yegane nedeni ise "açılım" özgülünde yaşananlar değildir elbette.

AKP'nin hükümet olduğu gündem bu yana uy-

çok yeni bir durumla karşılaşılıyor gibi yapmanın, fevran içerisinde "**saldırgan**" bir tutum belirlemenin anlamı başka olmalıdır.

Ulusal Hareket'in yöneliminde, geline aşamada **ana hatları** itibarıyla değişim olacağını beklemek hayalciçiktir. Bunu beklemekten öte istemeyenlerden söz edilmelidir. Hesap kendi grup çıkarları olunca, emperyalizm ve gericiliklere karşı her türlü ileri adım ya da kazanım doğrultusunda mücadele ve destekten kaçınmak doğal olmaktadır. "Bizim doğrudan hanemize yazılmıyorsa, kusura bakılmasın ama kriteri devrim ve halkın çıkarları üzerinden kurmamız beklenmesin." denilmiş olmaktadır. Ulusal burjuvaziye yaslanan tipik küçük burjuva yaklaşımın belli bir vadede oluşturduğu tehdit bir yana bugün için verdiği **zarar** üzerinde durmak gerekir.

Ulusal Hareket'e yönelik her türlü eleştiriyi ve uyarıdan hiç kuşkusuz geri durmamak gerekecektir. Hatta bu eleştiriyi onların kitlesi nezdinde sürdürmek ve onlar üzerinden "**baskı**" yaratılmasını sağlamaya çalışmak da yanlış değildir. Nitekim buna ihtiyaç duymaksızın da sınıf mücadelesinin doğal seyri kimi politikalara şekil verebilmektedir. Son "barış elçileri"nin, ama özellikle de üzerinde "resmi" kıyafetlerle gerillaların kitle tarafından karşılanmasında verilen **mesaj** iyi okunmalıdır. Her ne kadar ciddi bir manipülasyon (barış ve savaş üstüne) yürütülmeye devam etmekteyse de kitleler mevcut aşama/durumun temel nedeni olarak silah mücadelenin **rolünün** farkındadır.

Hangi durumda destek ya da köstek olunacağı, bunların aktif ve pasif biçimleriyle alacağı haller, kimi

zaman **ince** bir çizgiyle birbirinden ayrılmaktadır. Eleştiriyi ve uyarının tarzı da bu çerçevede anlam kazanır. Aslında, niyet sorgulamasından öte yalnızca sözde kalmayan, her tavır ve tutuma yansıyan bir çizgi belirecektir. Bunun ana hattın ve geçmişten kopuk olduğunu söylemek de mümkün değildir. Hiçbir şey durduk yere ortaya çıkmaz ve nedensiz şekilde yol almaz. Sınıf ve grup çıkarlarının yön verdiği politikalar karşısında dikkatli olmak, bu durumda dahi sürecin hassasiyetine uygun hareket etmek gerekir. Zira onlarla aynı konuma düşecek bir **tepkisellik** nihayetinde düşmana hizmet edecektir.

Ulusal Hareket'in tasfiyeden dem vuran söylemleri çoğaltması, "açılım" meselesine ilişkin olumsuz tanımlamalarda bulunması ve yeni grupların gelmesini durdurması "**iyi**" ama kesin karar vermek bakımından erken hareket etmemeyi gerektirecek adımlardır. İhtiyatlı yaklaşılması gerektiği, az önce de andığımız, sürece açılan, uzun süredir girmiş oldukları ve sistemli bir hal kazanan çizgilerinden ötürüdür. Bu tür dönemlerin yükselen ve alçalan bir seyir izlemesi sorunun **doğası** gereği olağan karşılanmalıdır. En kritik boyutlarıyla belli bir **pazarlığı** içeren süreçte, tarafların çeşitli kozlarla güç gösterisinde bulunması, kararlılık ifade eden yönelimlerin gelişimi kaçınılmazdır. Bu manada geniş bir perspektifle bakmak ve erken yorumlardan kaçınmak gerekir. Yorumların erkenliği, değerlendirmelerdeki yanlışlıklar neticesinde yanlış politik ve taktiklere götürür ki bunun pratikteki sonuçları büyük yaralar açacaktır. Elbette her taktik adım ve gelişme

güladığı ekonomik-siyasi-sosyal politikalar, onun büyük oranda dinle uyuşturulmuş, ancak yoksul emekçilerden oluşan kitle tabanında, giderek artan bir **güvensizlik** yaratmıştır/yaratmaktadır. Bu güvensizlik, krizi yönetmedeki beceriksizlikle daha da artmıştır. Yoksulluğu, sefaleti artan –AKP'nin oy potansiyeli de dahil- geniş yığınlar, gerek içten içe gerekse açıktan açığa tepki vermeye başlamıştır. Ülke gündeminin hızla başka yönlere kaydırılmasına dönük çabaların ardından da önemli ölçüde bu gerçekliği gözleme, yığınların öfkesini farklı yöne kaydırma telaşı yatmaktadır.

“Açılım”a sınır ötesi formül arayışları

Tüm bu gerçekliğe karşın, AKP'nin ve temsilcisi olduğu Türk egemen sınıflarının, bölgeye dönük emperyalist projeler kapsamında üstlendikleri ve her koşulda yerine getirmeyi taahhüt ettikleri misyonları vardır. "Açılım" da emperyalist efendilerine yerine getirmeyi taahhüt ettikleri projelerden biridir. Bundandır ki bu projeye dönük çabalar, şimdi artık **sınır ötesine** de taşınarak sürmektedir.

"Açılım"ın şu sıralar egemenler cephesinden, kamuoyunda "sorunsuz çözüm" ya da "Irak formülü" olarak adlandırılan girişimlerle ele alındığına tanık oluyoruz. TC'nin Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne bakanlar düzeyinde yaptığı ilk resmi ziyarette birlikte, "Irak formülü"nü ne olabileceği, nasıl formüle edileceği de kamuoyunda tartışılmaya başlandı.

Formüle dair kurgulardan en öne çıkanı, "suça karışan" militanların Irak'ta, Irak vatandaşı olarak kalmaları, "suça karışmamış" olanların ülkeye gelişlerinin sağlanması, artı olarak yakınlarına iş olanağı yaratılması...

Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne yapılan bakanlar düzeyindeki bu ilk ziyaretin, sadece "açılım"a formül arayışı nedenli olmadığı da, yine ziyaret sırasında ortaya çıktı. Çok sayıda iş ada-

karşısında belli analizler yapılmalı ancak **parça-bütün** ilişkisinden kopmamaya özen gösterilmelidir.

Daha önce de vurguladığımız gibi, ulusal demokratik hakların savunulması ve saldırıların göğüslenilmesi (sahiplenme) temelinde izlenecek politikanın Ulusal Hareket'in de biçimde dâhil olduğu ve hala çıkmadığı "açılım" olayına **onay ve destek** manası taşımayaacağı anlaşılmalıdır. Bunun aynı zeminde yol alır gibi görünen ama öz itibarıyla farklı özellikler taşıyan şeylerdir. Ulusal sorunun "**demokratik**" özünün kavranması tam da bu nedenle zor-dur. Tarih boyunca da komünistler ile her türden "demokrat"lar arasındaki **ayırım** noktasında, önemli gündemlerden birisini bunun teşkil etmesi rastlantı değildir. Ulusların sınıflardan oluştuğu kadar, bir ortak çıkar topluluğu olarak her sınıfın da ulusal karakterler taşıması geçreği "demokrat"lığı rafa kaldırmaktadır.

Açılımdaki açmaz ve tıkanmanın aşılması yönünde gayret göstereceği ve yeni adımlara fırsat yaratacağını söyleyen egemenlerin sözcüsü AKP'nin yola devam etmeye çalışacağı açıktır. Bu süreç kimi muhalefet ve tepkilerle kolaylıkla kesilecek, vaz geçilecek özellikle değildir. Dönemin ana dinamikleri ve bu olgudan beklenenlerin **boyutları** hatırlanacak olursa durum daha iyi anlaşılacaktır. Geri dönüşü olmayan ve AKP gibi siyasal oluşumların kaderlerinin **endekslendiği** bir yola girilmiştir. Bu yol en masumane/ortalama ihtimalle **20** ay sonraki seçimin dolayısıyla egemen klikler arasındaki ilişki hali gelmiştir. Nitekim özellikle AKP'nin bu yola girmesinin ana

nının da katıldığı bu ziyarette, bir dizi petrol vd. anlaşmalar yapılmış, daha da ötesi Musul'da konosluluk açılması gündeme gelmiştir.

Buraya dönük girişimlerin Ocak ayında yapılacak olan Irak genel seçimlerinin arifesi denebileceği bir döneme denk gelmesi ise meselenin bir başka yanını oluşturmaktadır. Seçimler Kürt bölgesinde daha şimdiden ciddi gerginliklere sahne olmaktadır.

Gerçekler perdelenmek isteniyor

Daha başından itibaren Kürt Ulusal Hareketi'ni tasfiye amacı güden "açılım"da gelinen noktaya, Ulusal Hareket cephesinden oldukça net bir yanıt gelmekte gecikmedi. Ulusal Hareketin önderliği, gerçekleştirilmek istenen tasfiyeye izin vermeyeceklerini, geri dönüşleri durdurduklarını açıkladı.

Ancak üzerlerinde kirlenmiş oyunlar oynanmaya çalışılanlar sadece Kürtler değil. Bir yandan Kürt Ulusal Hareketi tasfiye edilmeye çalışılırken, diğer yandan da ülke işçi ve emekçi yığınlarına dönük, kapsamlı hak gaspı ve fiili saldırılar gerçekleştirilmekte.

Sistemin ekonomik krizi fatura edilmeye çalışılarak, yoksulluğa, açlığa, işsizliğe mahkum edilmek istenen geniş yığınların hak arama mücadelelerini zorla bastırma, toplumsal muhalefetin ile ricisi, devrimci dinamik kesimleri üzerinde keyfi gözetilme-tutuklama terörü estirme, devrimci yığınların hemen her sayısına kapatma cezaları verme, toplatma ve engelleme artık "olağan" ya da "sıradan" olaylar haline gelmektedir. Toplumun tüm ezilen ve muhalif kesimleri üzerinde estirilene ve kapsamı giderek genişleyen devlet terörüne kaynaklık eden esas neden ise yönetememe krizinin giderek derinleşmesi ve beraberinde sistemin çok yönlü krizini de iyice çözümsüz hale getirmesidir.

"Açılım" bahanesiyle tımandırılan ırkçı-şoven dalgayla amaçlanan işte bir yandan da bu gerçekliğin perdelenmek istenmesidir. Ezilenlerin hedefinin şaşırtılarak, birbirine kırdırılmaya çalışılması, çeşitli milliyetlerden ülke halkının üzerinde oynanmaya çalışılan oyunun özünü oluşturuyor. Bu oyunu boşa çıkarmak ise ancak Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden ülke halkının kendi geleceklerini ellerine alması ve bu uğurda yürütülecek mücadele ile mümkündür.

Tüm ezilenleri gerçek kurtuluşu götürebcek olan da, işte bu dişe diş ama mutlak sınıfsal zeminde yükselmesi gereken mücadeledir olacaktır.

Sınıfsal Yaklaşım

DESTEK VE KÖSTEK

Ulusal sorunla ilgili tıpkı "**açılım**" gibi suyu çıkarılan bir tanım ya da kavram haline gelen "**tasfiye**" olgusu üzerinde durmak, çarpık yaklaşımları sorgulamak ve görevlerimizde dikkat çekmek gerekmektedir. Sürecin erken dönemlerinde çeşitli vesilelerle "tasfiye"den söz etmiş olmanın övünülecek, pay çıkartılacak bir yanı yoktur. Bunu görmüş ve söylemiş olmak için en **temel/basit** bazı gerçeklere vakıf olmak yeterlidir. Kimi siyasi hareketlerin şu günlerde yaptığı en açık haliyle budur. Bazıları Ulusal Hareket'e (esasen Ulusal Sorun'a) karşı tutumlarına haklılık kazandırmada yeni malzemeler edinmenin keyfini çıkarmakta, diğerleri ise bunun zaten **ruhlarına işlemiş** politikası gereği tutumlarını sürdürmede kendilerine yeni motivasyon kaynağı bulmuş olmaktadır.

Sürecin özü ve akıbetine ilişkin belirlemeler yapmak, gelişmeler üzerine buna bir biçimde dikkat çekmeye devam etmek, dahası bu noktada kendini de **sorumlu** hissetmek başka bir şey, bu durumdan kendi ucuz hesapları üzerinden yararlanmaya çalışmak başka bir şeydir. Şovenizm malul çevrelerin, Türkiye devriminin sorunlarına çarpık bakanların böyle bir duruş sergilemesi elbette şaşırtıcı değildir. Bütün denklemleri emperyalizmden öte "**ABD karşıtlığı**" üzerinden kurularının, her gelişmeye ABD damgası vurup gerek yerli gericiler ve sermayenin rolü gerekse de diğer

emperyalistler ve bölge gericiliklerini ihmal etmesi de belirli bir sınıfsal perspektiften kaynaklanmaktadır.

Ulusal burjuvazi ve onun yedeğindeki küçük burjuvazinin **tipik** konumlanışı, devletle kurduğu ilişkiden başka ulusal sorun ve emperyalizmde yaklaşımında kendini ele vermektedir. Sosyalist/komünist ya da devrimcilik etiketinin yararını göremeyecekleri bu tip süreçlerde **saf-laşma** da bir o kadar çabuk ve yalın olmaktadır. Sürecin, aksi yönde savrulacak Ulusal Hareket'in tipik ulusal karakter taşıyan yönelim ve politikasına endekli bir hat tutturun benzer sınıfsal yapıdaki hareketleri de sahne önüne çıkaracağı doğaldır. Burada **kademe** söz konusu olmalı ve esas yönelim egemen sınıflarla buluşan "**sosyal-şovenizm**"i hedeflemelidir.

Ulusal Hareket önderliğinin ne-redeyse **15** yıla yaklaşan bir zamandır yöneliminde meydana gelen temelli değişimin gereği olarak günümüze yaşanan adımları atmasında hayret verici bir yön olması gerektir. Bu durum **10** yılını geride bırakan İmralı sürecinden sonra iyiden iyiyeye şekillenmiştir ve Ulusal Hareket'i bu koordinatlar içerisinde görmeden yapılacak her türlü yorum aldatıcıdır. Bu durum elbette kabul-venme ve hatta mazur görmeyi gerektirmez ama bu çizgiye gelmiş bir hareketten beklenenecek ve beklenmeyeceklerin üst ile alt sınırları büyük oranda belli olmuş demektir. O takdirde her yeni gelişme karşısında

Tuzla Deri-İş'in 29. Olağan Genel Kurulu; Deri işçileri kriz koşullarında geleceklerini belirleyecek!

Tuzla Deri-İş'in 15 Kasım'da yapılacak 29. Olağan Genel Kurulu için hazırlıklar devam ediyor. Deri işçilerinin ekonomik ve sosyal haklarına yönelik ciddi saldırıların yaşandığı ve örgütsüzleşmenin dayatıldığı bir süreçte yapılacak olan Genel Kurul büyük önem taşıyor. **Binali Tay başkanlığındaki şimdiki yönetim ufak değişikliklerle yönetime tekrar aday olurken, yönetime karşı biz DDSB'lilerin de başından beri emek verdiği güçlü bir muhalif grup oluşurdu.** Bu muhalif grubun da yönetime adaylığını açıklamasıyla seçimlerde **iki ayrı listenin** yarışacağı görülüyor. Delegelelere yönelik inka çabaları hız kazanırken Deri-İş'in ve doğal olarak kendilerinin de geleceğini belirleyecek olan Genel Kurula işçiler de yoğun ilgi gösteriyorlar.

Ekonomik kriz ve küresel ısınmanın en çok etkilediği sektörlerden birini deri sektörü oluşturuyor. Deri sanayinde birçok fabrika kapanırken patronların önemli bir kısmı ise fabrikalarını Çorlu gibi daha ucuz işgücünün bulunduğu yerlere taşıdı. Bu koşullar altında Tuzla'daki

sendikal örgütlülük patronlar için kârlarını azaltan önemli bir engel oluşturuyordu. Kriz bahanesiyle her geçen gün işçilerin ekonomik ve sosyal haklarına saldırılar yoğunlaştırılırken, taşeron çalışma ve geçici işçilik yaygınlaştırılarak örgütsüz ve köle işçiler yaratmanın koşulları hazırlanıyor. Patronların bu saldırılarının daha da artacağı ve sendikal örgütlülüğün ciddi bir varlık sorunuyla karşılaşacağı hemen her işçi tarafından görülebiliyor. Böyle bir süreçte şube yönetiminde sınıf sendikacılığını ilke edinmiş, yoğun bir emek harcamaktan kaçınmayacak ve kararlı bir duruş sergileyecek isimlerin bulunması gerektiği de biliniyor.

Patronlar krizi bahane ediyor

Bugün işçilerin ve sendikaların en can alıcı sorununu **örgütlenme sorunu** oluşturuyor. Şu anki yönetimin başarısız olduğu konuların başında da bu geliyor. Yönetime geldiği Kasım 2006'dan beri neredeyse hiçbir örgütlenme yapamayan Tuzla Deri-İş yönetimi örgütlü işçilerin sayısındaki hızlı düşüşe de engel olamadı. Üç yıl önce şubeye üye işçilerin sayısı 1.200'lerdeyken bugün bu sayının 820'lere kadar düştüğü biliniyor. Bu yoğun düşüşte işyerlerinin kapanması da önemli bir etken oluşturdu. Ancak sendika yönetimi örgütsüz işyerlerini örgütlenme konusunda ciddi bir çaba ortaya koymadığı gibi kendi üyelerine de yeterince sahip çıkmadı. Daha birçok olumsuzlukla birlik-

te şube yönetimi üye kaybına engel olamadı. Ekonomik kriz ve küresel ısınmadan, 12 Eylül Anayasası'ndan, işçilerin iş kaybetme korkusundan ve geri bilincinden dem vuran şube yönetimi, tüm bunları şubenin varolan olumsuz tablosunun da gerekçeleri olarak ortaya koyuyor. Kuşkusuz ki bunların her biri farklı oranlarda örgütlenmeye dönük çeşitli engeller oluşturuyor. Fakat zaten asıl sorun da burada ortaya çıkıyor; bu koşullarda bir sendika yönetimi ne yapmalıdır ve hangi özelliklere sahip olmalıdır? Eğer patronlar krizi bahane ediyor ve işçilerin ekonomik, sosyal ve örgütsel kazanımlarına saldırılarını yoğunlaştırıyorsa yapılacak olanın bekleyip durumu izlemek olmadığı açıktır. Oysa işçilerin geri bilincinden yakınan şu anki yönetim tam da kendisi geri bilinçli bir işçi yaklaşımıyla işkolunu çevreleyen koşullara karşı bir şey yapılamayacağını teorisini yapmakta ve sanki kendisi yönetime değilmişcesine bekleyip izlemektedir.

Kriz dönemlerinde sınıf örgütlenmesine yoğunlaşılmalı

Sermayenin krizlerinin ve işçi sınıfına saldırılarının yoğunlaştığı süreçler aynı zamanda militan mücadelelerin de geliştiği süreçlerdir. Fakat bunun için en başta işçi sınıfı mücadelesine kendini adanmış bilinçli ve kararlı bir önderliğin bulunması gereklidir. Deri-İş Tuzla Genel Kurulu'nu tartışırken ve şu anki yönetimi eleştirirken üzerinde durulması gereken en önemli konulardan birini bu oluşturuyor. Niyetleri ne olursa olsun örgütlü bir bilinçle yola koyulmayan ve sendikal mücadeleden öte işçi sınıfının kurtuluşu için kendini adanmayan kişilerin çetin mücadele süreçlerini göğüsleyemeyecekleri

ortadadır. Durumu idare etme çabası, sonuç almaktan uzak girişimler ve iddiasızlık bu süreçte Tuzla Şube Yönetimi örgülünde en öne çıkan noktalar olarak kendini gösterdi. Böyle bir gerçeklikle kriz koşullarında işçileri örgütlemenin, kazanımlarını korumanın ve daha ileriye taşınmanın mümkün olmayacağı somut olarak kendi gösterdi ve birçok örnekle birlikte göstermeye devam ediyor.

Deri işkolundaki sorunları tartışırken hemen her kesim Kazlıçesme'den bugünlere yaratılan direniş, birliktelik ve mücadele geleneğine değiniyor. Ancak bu geleneğin ne tür bir mücadeleyle ve hangi önderliklerle yaratıldığına pek değinilmiyor. Oysa biliyoruz ki bu geleneği yaratan olgu, işçilerin devrimci-demokratik temelde mücadeleleriydi ve sürece önderlik edenler sınıf mücadelesine kendini adanmış devrimci işçilerdi. Geçmişten bugüne bu geleneğin yaratılmasında **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** de başat bir yerde duruyordu. DDSB bu süreçte de sınıf sendikacılığı çizgisinde çabalarını yoğunlaştırarak işçi sınıfına yönelik saldırılara göğüs gerebilme iddia ve yönelimini ortaya koyuyor. Kendi hatalarından da dersler çıkararak, işçilerin sınıf çıkarları için kararlı bir mücadeleden yana olan tüm işçilerle ve değişik kesimlerle birlikteliğe önem veriyor. Bugün hemen her işçi kendilerini bekleyen tehlikenin farkındadır ve süreci göğüsleyebilecek kararlı bir yönetimin gerekliliğini hissetmektedir. Böyle bir süreçte Tuzla Deri-İş Genel Kurulu'na gidilirken yapılacak olan seçimler hem deri işçilerinin geleceğini belirleme hem de biz DDSB'lilerin çabalarını aydınlatması bakımından büyük önem taşıyor.

(Tuzla'dan bir DDSB'li)

Beşiri'de belediye işçilerine kaymakam baskısı

Batman'ın AKP'li belediyesi Beşiri ilçesinde yerel seçimlerin ardından işten atılan işçilerin direnişi sürüyor. Seslerini duyurmak ve işlerine geri dönmek amacıyla çeşitli eylemler gerçekleştiren işçiler üzerindeki baskılar da devam ediyor. İşten atılmaya karşı çadır kurarak açlık grevi gerçekleştiren işçiler açtıkları davayı kazandı, ancak buna rağmen işe geri alınmadı. Genel-İş sendikasına üye olan ve 6 aydır direnişlerini sürdüren işçilerin kurdukları çadırlar kaymakamlık tarafından kaldırılmak isteniyor. İşçileri tehdit eden kaymakamlık çadırların sökülmesini ve direnişe son verilmesini istiyor. Sendika ise direnişin devam edeceğini açıkladı. (H. Merkezi)

E-kart işçileri sessiz direnişte!

Basın-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan E-Kart işçileri grevlerini kararlılıkla sürdürüyor. Yaklaşık 1.5 yıldır grevde olan E-Kart işçilerini **6 Kasım Cuma** günü ziyarete gittik ve şu an grevlerinin hangi aşamada olduğunu sorduk. Direnişçi işçiler, uzun bir zamandır direnişte olduklarını ve haklarını alana kadar da direnmeye devam edeceklerini belirttiler. (Kartal)

“Sağlık Dönüşüm”e karşı eylemler sürüyor!

4 Kasım Çarşamba günü **Ankara, İstanbul, İzmir, Hatay, Mersin, Van, Batman** ve Diyarbakır'da bir araya gelen KESK, DISK, TMMOB ve TTB düzenledikleri basın açıklamaları ile hükümetin sağlığı özelleştirme politikalarını protesto ettiler. Yapılan ortak basın açıklamalarında sermayenin, sınırsız kâr hirsını tatmin etmek için çıkarılan SSGSS'nin kaldırılması istendi ve kamu emekçilerinin 25 Kasım'da yapacağı greve çağrı yapıldı. (İstanbul)

Sağlık çalışanlarından iş bırakma eylemi

SES üyesi sağlık emekçiler döner sermaye paylarının adil dağıtım talebi ile iş bıraktı. **4 Kasım** günü saat 8.00'de Çapa Tıp Fakültesi önünde bir araya gelen SES Aksaray Şube üyesi sağlık emekçileri yaptıkları açıklamada SES'in talebini rektörlüğe ilettiği, rektörlüğün bu talebi makul ve karşılanabilir bulunduğu ancak sözünü tutmadığı dile getirilerek insanca yaşanacak bir ücret için mücadelenin süreceği dile getirildi. (İstanbul)

Cesur Çuval işçileri eylemde

İşyerlerinde yapılan çeşitli baskılara karşı iş durdurma kararı alan **DISK Tekstil-Sen** üyesi 7 işçi hiçbir haklarını alamadan işten atıldılar. Sendikaların kendilerine sahip çıkmamasını eleştiren işçiler **5 Kasım Perşembe** günü DISK önünde bir araya gelerek DISK'i protesto etti. **“Ücret haktır, gasp edilemez. Aynı çuvaldaydık atıldık-Cesur çuval işçileri”** yazılı pankart açan işçiler, **“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek”**, **“Yaşasın onurlu mücadelemiz”** **“Kahrolsun sendika ağalaları”** sloganlarını attı.

Açıklama öncesinde bir konuşma yapan Cesur çuval işçisi İsmail Akbaşoğlu, aylardır zam alamadıklarını ve maaşlarının da verilmeyeceğini belirtti. 8 aydır işyeri temsilcilerinin bu-

lunmadığını ve daha önceki temsilcinin işçilerin iradesi dışında patron ve sendika tarafından seçildiğini vurgulayarak bu anlayışa karşı tepkilerini dile getirmek için burada olduklarını söyledi. Konuşmanın ardından yapılan açıklama ile eylem sona erdi.

Cesur Çuval fabrikasında çalışan DISK Tekstil-Sen üyesi 7 işçi işten atıldı.

UIDDER'in katıldığı bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada söz alan bir işçi; **“Haklarımızı 1.5 yıldır maaşlarımızı düzenli alamıyorduk”** dedi. Basın açıklaması sloganlarla sona erdi. (İstanbul)

Eski Maliye Bakanı'ndan işçilere “hırsızlık” iftirası!

Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde izolasyon üretimi yapan Erkurt A.Ş. fabrikasının işçileri; çalışma koşullarının zor oluşu, düşük ücretler ve 4 maaş tutarındaki ikramiyelerinin verilmemesi üzerine bu gidişata dur demek için örgütlenmeyi seçerek **Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası'na (BATIS)** üye oldular.

Bunu öğrenen patron Kurtcebe Alptemoçin -hatırlarsanız, kendisi, ANAP hükümeti döneminde maliye bakanlığı yapmıştı-, işçileri “hırsızlıkla” suçlayarak 2007 yılında sendikali 30 işçiyi işten çıkarmıştı. Sendika, işçilerle birlikte “işe iade” davası açtı ve mahkeme onların lehinde karar verdi. Ancak mahkemenin kararını hiçe sayan patron hala işçileri işe almıyor ve haklarını vermiyor.

Bunun üzerine, **5 Kasım**'da Erkurt Fabrikası'na yürüyen işçiler, patronu, burada yaptıkları açıklama ile protesto etti.

İşçiler adına açıklamayı, kendisi de atılan işçilerden biri olan **Turgay Zengin** yaptı. Zengin, “Eğer bir ülkede, halkın oyları ile meclise girmiş ve maliye bakanlığı yapmış bir avukat; biz işçileri, sendikalı olduğumuz için işten çıkartabiliyorsa, bizim de bundan büyük bir ders çıkartmamız gerekiyor” dedi.

Açıklamanın ardından ana yola çıkarak yürümek isteyen işçiler, polis barikatı ile engellenmeye çalışıldı. Ancak işçilerin kararlı duruşu polisi geri adım atmaya zorladı ve barikat aşıldı. Sloganlarla anayolda yürüyen işçilerin eylemine **Partizan, ESP ve Emekli-Sen** de destek verdi. (Bursa)

Emekçinin gündemi

Yeni sendikal alanları yaratmak için daha geniş ve güçlü sendikal birlik!

“Sendikal çalışma” veya “sendikal alan” salt sendika içi veya sendika üyelerinin yaptığı çalışmalar olarak algılanan yanlış anlayışlar mevcut. Ve ne yazık ki bu kavrayış eksikliği hala içinden geçtiğimiz sürecin özgün yanına rengini belirli oranda vermeye devam ediyor. “Sendikal alan çalışmasının” esasını işçilerin sendikalaşması yoluyla verilen mücadelede, yapılan çalışmaları ve çizilen alanı belirler. Peki, nedir bu çalışma ve nerelerdir bu alanlar? İşçi sınıfının sendikalaşması salt üretim ilişkisinden veya çalışma yaşamındaki haklardan ziyade; bir bütünü oluşturan üretim içerisindeki yerli sayesinde yaşamın her alanında demokrasi mücadelesini vermesi gerekiyor. Amerika'yı yeniden keşfetmek için değil, fakat bu noktada hala bilinç eksikliği ve bu eksiklikten

yerleridir, yaşam alanları, kahvehaneler, lokaller dernekler, platformlar, mahalleler, semtler... vb. yerlerdir. Yani sendikal çalışma kendini salt sendika içi çalışmalarla sınırlı tutmayan, esasını işçi sınıfının örgütlenmesini sağlamak için işçi ve emekçilerin bulunduğu her alanda yapılan faaliyetler bütünüdür. Ekonomik ve sosyal hak mücadelesinin demokrasi mücadelesi ile dolaysız ilişkisi ve bu ilişkinin aldığı şekil bugün işçi sınıfı ve emekçilerin sadece sendikaların veya sendikacıların yaptığı çalışmalarla örgütlenemeyeceği gerçekliğini göstermektedir.

Sendikaların, halk demokrasisi mücadelesindeki yerinin, işleve ve önemini altını bir kez daha çizmek gerekiyor. Amerika'yı yeniden keşfetmek için değil, fakat bu noktada hala bilinç eksikliği ve bu eksiklikten

kaynaklı pasiflik mevcut. İşçi sınıfı ve emekçilerin sendikal çalışmalara yanıt vermesi için yapılan çalışmalar bugünün sadece objektif değil, subjektif nedenlerinden kaynaklı da çalışmalarının her alanını örgütleyecek bir “birliğin” zorunluluğunu göstermektedir. Bu nedenler arasında emperyalizmin göreceli üstünlüğü ve uzun yıllara yaydığı ekonomik-askeri ve ideolojik saldırılarının yattığı ideolojik ve örgütsel dejenerasyon, işçi sınıfının bilincindeki yıpratmalar, üretimin daha küçük ve parçalı hale gelmesi, mevcut sendikaların durumu vb. nedenler sayılabilir.

Türkiye'de sendikali işçilerin oranı (% 6) göz önüne alındığında, sendikalaşma çerçevesinde yürütülecek bir faaliyetin, bütünden kopartılmaksızın ele alınmasının halk demokrasisi mücadelesindeki önemi açıklıkla görülebilir.

Üretim yerlerindeki sorunlara da, yaşamın diğer alanlarındaki sorunlara da vakıf olabilmek, buna en yakın yaşayan arkadaşların bu noktada bir adım daha atmalarının ge-

rekliliği ortadadır. İşçi sınıfı ve emekçileri örgütleyecek ve bu kanalları daha geniş kullanma fırsatı verebilecek bir örgütlenme yaratabilmenin önkoşulu bu çalışmanın Demokratik Halk Devrimi ve ilişkisi açısından ne kadar önemli bir noktada durduğunun kavranması ile doğrudan iniltilidir. Sendikali ve sendikası çalışanları ortaklaştıracak ve esasında sistemle en keskin çelişkiyi sendikası işçileri oluşturduğu bir sendikal çalışmaya katılmak, örgütlemek, organize etmek “Sendikal Birlik” programını okuyan ve onaylayan herkesin yerine getirmesi gereken bir sorumluluktur. Bugünün verili koşullarında çalışma ve yaşam merkezlerini örgütlemeye en öne çıkan örgütlülük olan “Sendikal Birliğin” bu anlamda kavranması-kavratılması hem genel anlamda bir enerji hem de özeldir sürece yanıt verecek ciddi bir adım olarak okunabilir. Bu adımı sürekliliği sağlayacak şey ise şüphesiz kolektif faaliyetlerin sürekliliği ve sistemliliği ile alakalıdır. Bugün bu süreklileşmeyi sağlayabilecek bir zeminin ge-

risinde olmamız bir yanıyla anlaşılırken halen bu şartlara uygun arkadaşların yaşam alanlarının da örgütlenmesine yönelik somut çalışmalar yapıl(a)maması düşündürücüdür. Yehayut bu durumu yaratan yukarıdaki konuya paralel, en ciddi sıkıntı olan siyasal geriliğin özgün boyutuyla giderilmesi noktasında kendini gösteren çabasızlık.

Açıktır ki verimli çalışacak bir örgütlülüğü kurmanın esasını anlayışta birlik oluşturulmaktadır. Bugün kavranması ve sağlanması gereken esas mesele budur. **Teferruatla oyalanmak**; sistemli ve küçük adımların atılması için yaratılacak birçok çalışmanın önüne geçiyor ise bizim tercihimiz olmamalıdır. “Sendikal Birliğin” gıdasını aldığı yer bellidir. Bu gıda hepimizin gıdasıdır. Üstelik genel olarak anlayışımızda bu çalışmaların önünü tıkayan değil, bilakis önünü açan tarz ve yöntemlere yönelik politikalar belirlenmiş, tecrübe edilmiştir. Anlayış birliğini oluşturacak bir zeminin gerisi olmamız çok uzak durduğumuzu belirlemez, bu da görülmelidir. Siyasal

çalışmaların teorik boyutu ve sistemliliği belli oranda bu ihtiyacı giderecek bir etken olmasına rağmen esasta pratik bir faaliyet içerisinde vücut bulmuyor ise bir şey ifade etmiyordur. Önümüzde sistemli ve ihtiyaca yönelik bazı siyasal çalışmalar koymamızın önünde engel mi vardır? Yok ise buna yönelik bir tartışma ve somutta kendini gösterecek bir çalışmanın genel anlamda ne ifade ettiğinin bilincine hareket etmemiz gerekmez mi? Örneğin bir dernekte veya herhangi bir yerde güvencesiz işçilerle ihtiyaçlarına dönük bir çalışma gerçekleştirilemez mi vb. gibi...

Bugün daha nitelikli ve etkili işçi ve emekçileri örgütleyecek örgütlülüğü güçlendirmek, aynı gıdayı paylaşan herkesin sorumluluğudur. Bu bilinmeli ve örgütlenmeyi bekleyen işsizler ordusunu, güvencesiz çalışanları, yoksul emekçi semtlerindeki her çalışana bu bilinçle örgütlenmenin yol ve yöntemleri yaratılmalıdır. Birlik ancak yeni yaratılacak alanlar ile ete kemiğe bürünerek güçlenecektir.

Merak edenlere duyurulur! Sonuna kadar direneceğiz

Sağlık işçileri meclise yürüdü

Dev-Sağlık İş üyesi işçiler taşeronlaştırmaya ve sendikasılaştırmaya karşı 7 Kasım'da Ankara'ya gelerek Meclise yürüdü. Sabah saatlerinde Kurtuluş Parkı'nda bir araya gelen işçiler en önde "İnsan İhaleyle Çalıştırılmaz, Sağlıkta Taşeron olmaz" pankartı arkasında çeşitli illerden gelen katılımcı şubelerin pankartları yer aldı. İşyerlerinde sendikalaştıkları için işten atılan Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan Devrimci Sağlık-İş üyesi işçiler de "İşimize Döneceğiz, Taşeronu Sileceğiz" pankartıyla yürüyüşteki yerleri aldılar.

İşçiler, TBMM'nin karşısında yer alan Akay kavşağına kadar yürüdü ve burada bir miting gerçekleştirdi. Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu**, sağlık alanında yaratılan karanlık tablodan en fazla etkilenen kesimin güvencesiz çalışan, açlık sınırında yaşayan ve emeği görünmez olan taşeron sağlık işçileri olduğunu söyledi.

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde sendikaya üye oldukları için işten atılan işçilerin direnişi polisin saldırısına ve baskılara karşın sürüyor.

Hastanede dizginsiz sömürü, keyfi uygulamalar ve güvencesiz çalışma üzerine inşa edilen çalışma yaşamı sendikandan girişi ile büyük bir sarsıntı yaşadı. Sendikandan hastaneye gireceği korkusu ile uykusuz kalan başhekim, çareyi işçileri işten çıkarmakta buldu. Kaçınılmaz olanı bir süre erteleme çabasına giren başhekim polisi de kullanarak işçiler üzerindeki baskılarını

artırdı. Direnişin 35. gününde bir basın açıklaması yapan işçiler başhekimin merak ettiği soruları da yanıtladı.

3 Kasım günü saat 12.30'da hastanenin direnişten sonra artık kullanılmayan başhekimlik kapısı önünde toplanan Dev-Sağlık İş üyesi işçiler onlara destek veren SES üyesi hemşireler, sağlık emekçileri ve hasta yakınları anayasal bir hak olan sendika hakkına yönelik bu saldırıyı protesto ettiler.

Üzerlerinde önlükleri ile hastane kapısı önünde sürekli hareket halinde olan işçiler, eylem yapacak olmanın heyecanı içindeydi. Güler yüzlü ve sıcak tavırları önceki gelişimlerden farklı olmayan işçilerde kendine güvenin rahatlığı da dikkat çekiyor. Eyleme katılan herkese kucak açan işçiler, eylem boyunca da gur bir şekilde sloganlarını haykırdı.

İşçilerden öğrendiğimize göre başhekim polisi kullanarak işçilerin direnişini kırmaya çalışıyor. Polis işçilere saldırarak gözaltına almaya çalışmış ancak direniş karşısında geri adım at-

mış. Başhekim direnişin ne zaman biteceğini merak ededursun işçiler bu sorunun yanıtını eylemde gösterdikleri coşku ve direnişteki kararlılıkları ile veriyor. **Direniş sendika hakkını kazanıncaya kadar sürecek.** Bir önceki sayımızda söyleşi yaptığımız işçiler gazetemizi göstererek haberi okuyoruz. "Evet hepsi de doğrudur" diyerek yazılanları onaylıyorlar. Bir önceki gelişimde konuşmak istemeyen bir kadın işçiyi eylemde en coşkulu sloganı atarken görüyoruz. Evet, gerçekten direniş işçiler için adeta bir okul olmuş. İşçilerin büyük kısmının sendikayı, mücadeleyi ilk olarak burada tanıdıkları düşünüldüğünde ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

İşçiler adına sendika genel başkanı **Arzu Çerkezoğlu**'nun konuşmasının ardından SES, TTB ve Halkevleri de söz arak düşüncelerini ifade etti. Eylem sırasında hastane penceresinden "Sendika haktır, atılan işçiler geri alınsın" yazılı pankart asıldı. Bir süre asılı duran pankart Özel Güvenlikçiler tarafından indirildi. Eylem sona erdikten sonra işçiler sendika yöneticileri ile birlikte başhekimle görüşmek üzere hastaneye girdi. Ancak başhekim önceden randevusu olmasına rağmen işçilerle görüşmedi. (İstanbul)

Patrona rahatsızlık vermeyi sürdüreceğiz!

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Sinter Metal işçilerinin direnişleri kararlılıkla devam ediyor. Mahkemelerinin süreci uzadığı için direnişlerinin yaklaşık 10. ayını dolduran işçilerin ziyarete gittik. Direnişteki işçilere önümüzdeki süreçte ne yapmayı düşündüklerini ve yakın bir zamanda eylemleri olup olmayacağını sorduk. Direnişteki işçilerden biri söz alarak "13 Kasım günü mahkememiz var. Mahkeme günü Karacaahmet'ten başlayıp Çiçekçi Adliyesi önünde son bulacak bir yürüyüş yapacağız ve herkesin bu yürüyüşe destek olmalarını istiyoruz" dedi.

Yanında bulunan başka bir işçi de; "Geçen zamanlarda 14 arkadaşımız fabrikayı işgal etmişlerdi, bunun üzerine patron suç duyurusunda bulunmuş. Bu arkadaşların 12. ayda mahkemeleri var. Patronun dava etmesinin amacı biz işçileri korkutup geri adım attırmak ama amacına ulaşamaz, biz burada onurumuzla emeğimiz için direniyoruz ve haklarımızı alana kadar da patrona rahatsızlık vermeye devam edeceğiz. Geri adım atan biz değil patron olacak. Bizler burada bu kadar uzun zamandır direniyorsak hak, hukuk olmadığı içindir. Hukuk patronların yanında. Ama biz emekçiler direnerek haklarımızı alacağız" dedi. (Kartal)

Direnişteki işçi sözlerine devam ediyor; "Yeni alınan işçiler 15 günlük eğitime tabi tutularak iş başı yaptırılıyor. Bizlerin 1 senede aldığımız sertifikayı onlar 15 günlük eğitim sonucu aldılar. Bizlerin kartları 2 ve 3 ayda gelirken onların hiçbir işlemleri sürülmeden 2 gün içinde geldi. Ehliletsiz araç sürmek yasak, ehliyetli çalışmamaları lazım ama alınan işçilerin hiçbirinin ehliyetleri yok. Yani havaalanında uçuş güvenliği yok". (Kartal)

Fındıklı halkının eylemleri devam ediyor

Rize'nin Fındıklı ilçesinde bulunan Cevizlik Mahallesi'ndeki 47 dönümlük arazide kurulması planlanan taş ocağı projesi köylüler tarafından protesto edildi. **29 Ekim Cuma** günü işletmenin kurulacağı arazide bir araya gelen bölge köylüleri "Taş ocaklarını istemiyoruz" sloganını atarak tepkilerini dile getirdi.

Ayrıca **1 Kasım** günü **Fındıklı Dereleri Koruma Platformu** üyeleri, vadinin "sit alanı" statüsünün tekrar tartışmaya açılmış olmasını, Fındıklı ilçe merkezinde yaptıkları bir basın

açıklaması ile protesto ettiler. Platform adına konuşan Saniye Özkaya, "Çağlayan Vadisi sit alanı olsa da olmasa da Çağlayan Deresi özgür olacak" dedi.

30 Ekim sabahı, belirttikleri saatten iki saat önce, şirket yetkilileri ile birlikte Çağlayan Vadisi'ne gelen savcı ve bilirkişi heyeti jandarma ve köylülerin eşliğinde incelemelerde bulundular. Belirtilen saatten önce gelecek köylüleri atlatmaya çalışan heyete köylüler aralıksız tepkiler gösterirken jandarma da köylülere engel olmaya çalıştı. Yöre halkının avukatı eşliğinde yapılan keşfin ardından, Aslandere Köyü meydanından jandarma eşliğinde kaçmaya çalışan şirket yetkililerinin aracının önü kadınlar ve gençler tarafından kesilerek yurumta yağmuruna tutuldu. (H. Merkezi)

Havaalanında uçuş güvenliği yok!

Yaklaşık 2 aydır direnişte olan **Sabiha Gökçen Havaalanı** işçileri, haklarını bir yandan hukuksal zeminde ararken, diğer yandan da fiili eylemlerine devam ediyorlar.

Başbakan R. T. Erdoğan'ın Sabiha Gökçen Uluslararası Havalimanı'nda Yeni Terminal Binası ve Ek Ünitelerin Açılış Törenine katıldığı gün havaalanına giderek Erdoğan'la konuşmak istedikleri için gözaltına alındılar. Direnişçilerin 62. gününde ziyarete gittiğimizde bize gözaltına alınmadan önceki ve sonraki süreci anlatıyorlar.

Direnişteki işçilerden biri; "Başbakan havaalanına geldiğinde, söyleyecek birkaç sözümüz olduğu için yanına gidip konuşmak istedik, ama daha kapıdan içeri girmeden müdahaleler başladı. 25 kişiydik ve bizleri tek tek tespit edip araçtan indirmediler. Polis biraz sert davrandı ve içeri girmemize izin vermedi. Biz de dışarı çıkıp Başbakanın yol güzergahına giderek pankart açıp yürüyüşe geçtik. Yoldan geçen insanlarla konuştuk. Ardından polis ve jandarma geldi. Bizi çevik kuvvet aracına bindirip, 3 saat gözaltında tuttular. Amaç belliydi, Başbakan ayrılana kadar 'misafirlik' orada.

Şu an içerideki durumun nasıl olduğunu soruyoruz ve içeride çalışan işçilerden biri anlatmaya başlıyor; "Baskılar gittikçe artıyor. Ayrıca personel yetersizliği de. Personel sayısı az olduğu için işler yetiştirilmiyor ve uçakların hepsi rötarlı kalkıyor. Patron içerideki sendikacı işçilere imzalarını çekmeleri için baskı uyguluyor ama aynı zamanda da yemeklere çıkartıp boş vaatlerde bulunuyor. Mesela 'imzanızı çekin, ne isterseniz yaparız' sözlerine işçiler 'atılan arkadaşlarımızı neden işi almıyorsunuz?' deyince 'biz onların 4 bin Eurosunu hazırladık, gerekirse veririz, ama onları işe almazız' diyorlar."

Direnişteki işçilerden biri burada söze giriyor; "Bizden sonra 150 grev kırıcı işçi işe alındı, ama maaşların rezilliliğinden kaynaklı 70 kişi işten ayrıldı. İşlerin yoğunluğundan kaynaklı 1 saat olarak gösterdikleri yemek saatlerini 15 dakikaya düşürdüler, ama resmi olarak 1 saat gösteriyorlar. Bazı zamanlar sendikacı arkadaşların yemeğe çıkmasına bile vakit vermiyorlar. Sendikacı bir arkadaşımız, yemeğe çıkartılmayıp akşam da zorla 3 saat mesaiye bırakılmışlar."

"Kararlıyız, bir daha affetmeyiz!"

Niğde'nin Ulukışla ilçesinde Oklar dağı etelerinde yapılacak istenen altın arama faaliyetlerine karşı köylüler, **29 Ekim Perşembe** günü altın arama faaliyetlerini yürüten **Gümüştaş** şirketinin bölgeye gönderdiği araçların yolunu kesti. Köylülerin kararlılığı ile araçlar alıkonuldu. Ve yol trafiğe açılmadı. Şirketin bölgede yapacağı işlemlere izin vermeyeceklerini belirten köylüler jandarmanın ikna çabaları sonucunda araçları şartlı olarak serbest bıraktı. Yolun trafiğe açılmasının ardından köylüler adına açıklama yapan Hasangazi Halk Meclisi Derneği üyesi **Mehmet Güven**, sorunun çözülmesinden yana olduklarını ama araçların bölgeye tekrardan geldiği takdirde affetmeyeceklerini belirtti. (H. Merkezi)

Kent A.Ş. işçileri İzmir'e döndü

"Taşeronlaştırmaya karşı mücadelemiz sürecek!"

İzmir Karşıyaka Belediyesi'nden işten atılan Kent A.Ş. işçilerinin Abdi İpekçi Parkı'ndaki oturma eylemi 18. gününde sendikandan aldığı kararla bitirildi. İzmir'de başlayıp otuz bir günlük Ankara yürüyüşü ve Abdi İpekçi'deki oturma eylemiyle altı aylık bir süreci kapsayan Kent A.Ş. direnişinin Ankara ayağı, Genel-İş Sendikasının aldığı bir kararla 2 Kasım günü noktalandı. İzmir'e dönme kararının alındığı toplantıda taşeronlaştırmaya karşı mücadelenin sürdürüleceği vurgulandı.

CHP işçileri görmedi, duymadı

Bütün istedikleri işlerine geri dönmek olan, taşeronlaştırma politikasının mağduru Kent A.Ş. işçileri işe geri dönmek için CHP Genel Merkezinden randevu talebinde bulundular. Bu arada oturma eylemine başlayan işçileri CHP muhatap olmadı. İşçilerden ve çeşitli sendikalardan temsilcile-

rin yolunu aşındırdığı CHP Genel Merkezi kapılarını işçilere açmayarak belediyesinin arkasında durdu. 2 Kasım günü Ankara'da buldukları süreci değerlendirmek, işçilerin fikrini almak için bir toplantı düzenleyen Genel-İş Sendikası, bugüne kadar CHP'den kendilerine bir yanıt gelmediğine dikkat çekerek, bundan sonra mücadeleyi hukuki boyutuyla da sürdüreceklerini ifade etti. Bu nedenle Abdi İpekçi'deki oturma eylemini bitirerek mahkemeyi takip etmek gerektiğini öneren sendika yetkilileri, eylemlerine İzmir'de devam edeceklerini de belirtti. Bu öneriyi bir kısım arkadaşlarının kabul ettiğini çoğunluğun ise oturma eylemini bitirmek değil biçimini değiştirerek daha etkili sonuç alıcı hale getirmekten yana olduğunu savunarak razı olmadığını söyleyen işçiler, uzun süre tartışmalar sonunda bu kararı çaresizlik içinde kabul etmek zorunda kaldıklarını açıkladılar. Mücadelelerine İzmir'deki arkadaşlarıyla devam edeceklerini söyleyen Kent A.Ş. işçileri kararlılıklarından bir şey yitmediklerini ifade ettiler. (Ankara)

"İBB ve İçişleri Bakanlığı da patlamadan sorumludur!"

Davutpaşa'daki, 21 kişinin ölümüne ve 117 kişinin de yaralanmasına neden olan patlamanın ardından, "adalet" in kapılarını mağdurlara kapatması, burada ölen ve yaralananların ailelerini harekete geçirmişti. Soruşturma açılmasına dahi izin vermeyen mahkemeler, ailelerin aylarca süren eylemlerinin ardından soruşturma açılmasına izin vermiş, bu dava kapsamında Zeytinburnu Belediyesi'nin 6 görevlisi ifade vermişti. 2 görevli, tutuklama istemiyle Hakimliğe gönderildi ancak tutuklanmadılar. Aileler, şimdi, eylemlerini sürdürüyorlar. Her Cumartesi saat 11.00'de Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklamalarına, davanın iddianamesi düzenlenip ailelere teslim edilinceye kadar devam edecekler.

19. Hafta

31 Ağustos'ta Taksim'de buluşan aileler sağanak yağmura rağmen, eylemlerini sürdürdü ve bu hafta açıklamayı patlamada hayatını kaybeden Hasan Akhun'un akrabası Önder Özdağ okudu.

20. Hafta

Aileler, **7 Kasım**'da da aynı yerde eylemlerini sürdürdüler. Ailelere adına açıklamayı patlamada yaşamını yitiren Hüseyin Tayranoglu'nun yeğeni Fehmi Tayranoglu yaptı. Soruşturma için hazırlanan iddianamede neden sorumluluğu yerine getirmeyen İBB ve İçişleri Bakanlığı'nın yer almadığı soruldu. (İstanbul)

Esenyurt Belediyesi'nde Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şubeden istifa etmedikleri gerekçeyle işten atılan işçilerin direnişi soğuşa, yağmura ve baskılara rağmen sürüyor.

Direniş dayanışma ile büyüyor

Esenyurt işçileri ile dayanışma amacıyla 1 Kasım Pa-

"Kadioğlu şaşırma sabrımızı taşırma!"

zar günü Belediye-İş 2 No'lu Şube tarafından gerçekleştirilen etkinliğe çok sayıda sendika ve demokratik kitle örgütü katıldı. Semtlerde ve iş alanlarında yapılan çalışmalar sayesinde etkinlik oldukça yoğun ve coşkuluydu. Etkinliğe ISG, Halkalı Kağıt, Sinter Metal, Entes, Okmeydanı SSK ve Sabiha Gökçen Havaalanı işçileri de destek verdi. Etkinlikte direnişte olan belediye işçilerinden Fatih Albayrak ve Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm bir konuşma gerçekleştirdiler. Konuşmaların ardından **Bitlis Yöresi Halk Oyunları Ekibi**, Grup İsyen Ateşi, **Servet Kocakaya**, ULD- DER tiyatro grubu, **Grup Munzur**, Tanyeli Şiir Grubu, **Erdal Bayrakoglu** ve Kemeçe Ekibi sahne aldı. Etkinliğe **Partizan** ve **DDSB** de kitlesel bir şekilde katılarak mesaj verdiler.

Her Çarşamba Belediye önünde...

Her Çarşamba günü Belediye önünde eylem düzenleyen işçiler bu hafta da sağanak yağmur altında bir yürüyüş gerçekleştirdiler. 4 Kasım günü saat 13.00'te

Esenyurt Meydanı'nda toplanan işçiler "**Birleşe birleşe kazanacağız**", "**Kadioğlu şaşırma sabrımızı taşırma**" sloganlarını haykırarak yürüdü. Yürüyüş boyunca yoldan geçenlerin kornaları ve alkışları ile destek verdiği eylemde işçiler yapılan etkinliğin coşkusunu alana taşıdı. Belediye önünde yapılan açıklamada direnişin devam edeceği dile getirildi. Açıklamadan sonra bir işçi yakınının konuşması alkışlarla destek buldu. Yerel seçimlerde AKP'ye çalıştığını söyleyen işçi yakını "**Necmi Kadioğlu seni nasıl getirdiysek götürmesini de biliriz**" diyerek uyardı.

Yoğun yağmur altında gerçekleşen eylemden sonra işçilerle bir süre sohbet ettik. Şu anda 16 işçi işten atılmış durumda önümüzdeki günlerde birkaç işçinin daha atılması gündemde. Belediye yönetiminin işçilerden savunma istediği gelen bilgiler arasında. Direnişi 79. gününde işçiler arasındaki kaynaşma ve dayanışma dikkat çekiyor. Birçok işçi daha rahat inisiyatif kullanıyor. Eylemde de slogan attıran, yönlendiren ve açıklamayı okuyanlar da işçilerdi. Etkinliğe direnişteki diğer işçilerin katılımı olumlu bir etki bırakmış. Bu da sınıf dayanışmasının gücü olsa gerek. (İstanbul)

BÖLGEDEN...

X HPG'liler
ölümsüzlüğe uğurlandı

Dersim'in Pülümür ile Bingöl'ün Yedisu ve Kiği ilçeleri arasında kalan bölgede 24 Ekim'de çıkan çatışmada şehit düşen 5 HPG militanından Muş Bulanık doğumlu **Ziyaddin Çayır**'ın (Çiya Zınar) cenazesi, 29 Ekim Perşembe günü Bulanık'ta toprağa verildi. İlçede esnaf kepenk açmazken, DTP ilçe binası önüne getirilen Çayır'ın cenazesi burada binler tarafından "Şehid namirin" ve "İntikam" sloganları ile karşılandı. Cenazede açıklama yapan **DTP Bulanık İlçe Başkanı Rahmi Çelik** onursuz bir yaşamı seçmeyenleri ölümsüzlüğe uğurladıklarını belirtti. (H. Merkezi)

X Şüpheli asker
ölümleri artıyor

Kürt illerinde sıkça yaşanan şüpheli asker ölümlerine bir yenisi daha eklendi. Hakkâri Yüksekova ilçesinde askerliğini yaparken 29 Ekim günü "kaza kurşunu" sonucu yaşamını yitirdiği açıklanan er **Cemal Önal**, memleketi Mersin'de toprağa verildi. Askerin annesi Gülten Önal'ın "Başbakan Erdoğan 'Analar ağlamasın' dedi ama ben ağladım" diye tepki gösterirken "kaza kurşunu" açıklamasını inandırıcı bulmadığını söyledi. Hakkâri Valisi, ölümün "terör" nedeniyle olmadığını kendilerine intikal etmediğini, askeri mahkemelerce takip edildiğini açıkladı. ANF kaynaklarında yer alan bilgiye göre 2008 yılının ilk beş ayı içinde 26 asker şüpheli bir şekilde ölümler, 24 saat içinde üç askerin şüpheli bir şekilde öldüğü kayıtlara geçti. (Ankara)

X Köylere giriş çıkışlar
asker izni ile yapılıyor!

Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı Gürkavak (Şagolold) ile Köşkönü (Pişkesir) köyleri 1994 yılında boşaltıldıktan bu yana köye giriş çıkışlarda köylüler askerden izin almak zorunda. 1994 yılında köyleri askerler tarafından yakılan ve göç ettirilen köylülerin yaşadığı sıkıntılar bitmiyor. Dağlıca yolu üzerinde bulunan köylerin yolunu saat 15.00'ten sonra kapatan askerler köylülerin giriş çıkışına izin vermiyor. Köylüler uygulamanın keyfi olduğunu dile getiriyor. (H. Merkezi)

X Açılım operasyonu!

Açılım tartışmaları büyük bir sahtekârlık eşliğinde yol almaya devam ediyor. Bir yandan "sevgi, kardeşlik, dostluk" edebiyatı yapılırken öte yandan dağlar, ormanlar bombalanıyor, operasyonlar aralıksız sürüyor. Dağlarda kalan "son teröristi" arayıp bulmak elbette zor olmalı!

Muş'un Varto ilçesinde 3 Kasım'da başlayan operasyon geniş alana yayıldı. Operasyona korucular da katıldı. Aynı gün Cudi dağında gerçekleştirilen operasyona çok sayıda askeri mühimmat sevk edildi. Sevkiyat konvoyunda frekans karıştırıcı Jammerler de yer alıyor. (H. Merkezi)

Kürt ulusuna yönelik
saldırlara karşı sesler
yükselmeye devam ediyor

* Yurtsever güçler ve diğer demokratik kurumlar, 31 Ekim 2009 tarihinde Zürih'te bir yürüyüş gerçekleştirdi. Türk devletinin planlarının teşhir edildiği yürüyüşe, İTİF güçleri Almanca, Kürtçe ve Türkçe 3 dilde hazırladığı pankartın yanı sıra, ATİK, İLPS ve İMA bayrakları ile katılım sağladı. Ayrıca yürüyüşte ATİK'in Türkçe ve Kürtçe çıkarmış olduğu bildiriler dağıtıldı.

* Bu protestolardan birisi de İsviçre'de gerçekleştirildi. Ortak sloganlarla disiplinli bir şekilde gerçekleştirilen yürüyüşe 1000 kişi katılım sağladı. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun şovenizm-faşizm", "Yaşasın Ulusların Tam Hak Eşitliği", "Kürt Ulusu Yalnız Değildir" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş, sürecin daha yoğun olarak saldırı ve tuzaklarla devam edeceği, daha da duyarlı olmak gerektiği ifade edilen konuşmalarla sona erdi.

(ATİK Haber Merkezi)

"Alavere dalavere
Kürt Mehmet
yine nöbete"

Kürt ulusal mücadelesi yükseldiğinden bu yana, özellikle ülkenin batısında askere gidenler için abartılı törenler düzenlenir, "resmi bir bayram" havası içinde ırkçı sloganlar atılır. Bu uğurlamanın özünü de yine burada atılan sloganlardan birisi yansıtır. "Bu asker gidecek, geri gelecek!" Bütün bu törenin, uğurlamanın özünde yatan korkunun somut ifadesidir bu slogan. "...Gidecek, geri gelecek"(!)

Sonra biter uğurlama, herkes günlük yaşamın akışına geri döner. Sadece asker ailesinin 15 ay sürececek olan sıkıntılı bekleyişi dışında bu insanların yaşamında değişen bir şey yoktur. Tam da bu yüzden savaş kaç yıl sürerse sürsün, bu insanların yaşamındaki etkisi 15 aylık bir sıkıntı, kimi zaman "geri gel"emeyen veya sakat olarak "geri gel"en bir evlattan öte bir anlam taşımaz. Oysa ki Kürt coğrafyasında yaşayanlar için durum hiç de böyle değildir. Bu coğrafya Kürt halkının evlatlarının diri diri yakılmasına, işkencelerle katledilmesine, asit kuyularında yok edilmesine, tecavüze uğramasına, kundaktaki, ana rahmindeki bebenin süngülenmesine tanık olmuştur. Her günün, her saatin zulüm, işkence, ölüm ve kan anlamına geldiği bir coğrafyadır Kürt coğrafyası. Her şeyin yasadığı bir ülkedir burası. Hiçbir gıda maddesini belirlenmiş sınırlar dışında almazsın, yasaktır. Malını-davarını özgürce otlatamazsın, yaylalar-meralar yasaktır. Okumanın, yazmanın, kendi dilinde konuşmanın, ısıklık çalmanın, türkü söylemenin yasadığı bir coğrafyadır Kürtlerin ülkesi. Köyünün adı yasak, çocuğuna kendi isteğince ad koymak yasak, dolaşmak yasak, toplanıp konuşmak yasak.

Bu da yetmez devlete; sorgusuz sualsiz her an alınıp kaybedilebilirsin. Bir gölde çuval içinde, balıkçılar bulur cesedini veya asit kuyularına atılırsın, senden geriye hiçbir şey kalmamacasına erirsin; bir yol kenarına veya boş bir köyün mezarlığına gömülürsün. Kimseler on yıllar boyunca bilmez akıbetini, bulunamazsın. On binlerle ifade edilen "faili meçhul"lerden biri olabilirsiniz her an. Savaş, Kürt halkı için 15 aylık sıkıntı veya zaman zaman yaşanan evlat acısından ibaret değildir. **Savaş kendi varlığını korumanın tek yolu, ama aynı zamanda her türlü bedelin ödenmek zorunda olduğu bir yoldur. Kürt halkı için savaş bir tercih değil, var olmanın tek yolu, bir zorunluluk olagelmıştır.**

Tasfiye açılımı

Devlet, uluslararası güç dengesinin ve Kürt halkının verdiği mücadele ile ulusal hareketin silahlı mücadelesinin ulaştığı aşamanın dayatması sonucunda, inkar ve imha politikasında bir "düzenleme" yapmak zorunda kaldı. Artık, varlıklarını, verdikleri silahlı siyasal mücadele ile bütün dünyaya ilan eden Kürtlerin varlığı inkar edilmeyecek(!) ama imha ve asimilasyon politikaları daha ince politikalarla devam ettirilecektir. Özü, devletin kendi Kürt'ünü yaratması, ulusal hareket ve DTP'nin etkisindeki halkın devletin vereceği "hak" vb.leri ile devletin saflarına, sisteme entegre edilmesi, yani **tasfiye** olan bu politika bugün "demokratik açılım" ile devam ettirililmektedir.

"Demokratik açılım" denilen süreç ile devlet Kürtlerin iradesini kırmak, örgütlülüğünü dağıtmak ve tüm yapıları tasfiye etmek istemektedir. Bunların en başında da ulusal hareket ve onun askeri yapılanması yer alıyor. Devletin "açılım"la hedeflediği ulusal hareket ve DTP gibi kendi kontrolü dışındaki yapılanmaları marjinalize edip, onları siyasal desteklerinden ayırıp, kitle desteğinden yoksun bırakmak, başka bir deyişle onların tabanını kendi sistemine kanalizasyon yapmak, Atıklar her adımın merkezinde **bu temel hedefe uygunluk** olduğu görülecektir. Bu hedeften sapıldığında neler yaşandığını da Barış Gruplarının karşılanması sonrasında, DTP'ye yönelik saldırılarla görüldü.

19 Ekim'e kadar somut hiçbir yansıması, pratik bir adımı olmayan süreç, ulusal hareketin önderliklerinin çağrısına uyarak Barış Gruplarının Habur'a gelmesi ile altı doldurulmaya çalışılacaktı. Devlet gelen grupların serbest bırakılması ile süreci karşıladığında gelişmeleri kendi hedefine uygun olarak kontrol altında tutabileceğini ummuştur. Nitekim ilk günlerde, henüz grupların geleceği yeni netleşmişken ve hatta geldikleri ilk gün, cumhurbaşkanından, meclis başkanına, hükümete ve hatta Deniz Baykal'a kadar, MHP dışındaki tüm aktörler "olumlu" açıklamalarda bulunmaktadır. Ne zaman ki Barış Grupları yüz binlerin günlerce bekleyerek karşılanmasının, adım atıkları her yerde Kürt halkının coşku ve sevgi seline vesile oldukları ve bu sürecin ulusal hareket ve DTP'nin kitleleşmesine hizmet ettiği sonucu ortaya çıkmış-

tır, işte o zaman devlet cephesinin bütün aktörleri ağız değiştirmişlerdir. Çünkü kitleleştiler istenenlerin bu hamle ile daha da kitleleşmeleri söz konusu olmuştur. Ulusal hareketin, bölge halkı üzerindeki etkisi ilk kez tüm ülkeye naklen yayımlarla en çıplak haliyle yansımıştır. "Onlar Kürt kardeşlerinin temsilcisi değildiler, hiçbir zaman olamazlar" diyen Başbakana, "Kürt kardeşleri" Habur'da, Diyarbakır'da, miting yapılan her ilde çok net bir cevap vermiş, temsilcilerini açıkça göstermiştir. **Bu tablo devletin sessiz kalabileceği bir tablo değildir ve devlet de harekete geçmiştir zaten...**

"Hassasiyetler" devrede

Bu karşılamayı 15 aylık sıkıntı ve bu sıkıntının 25 yıldır milliyetçi politikalarla devletçe işlenmesi sonucu oluşan devletçi bilinciyle hareket edenler kavramakta zorlanacaklardır. Bu gelişmeyi çok iyi bilen devlet, gelişmeler kendi politikalarına uygun mecrada akmadığı için bir kez daha ırkçı-faşist politikaları harekete geçirdi. CHP, Kürt halkının sevincini "**utanç tablosu**", Cumhurbaşkanını "**kimsenin tasviye etmesi mümkün değil**", Başbakan "**şov yapıyorlar**", İçişleri Bakanı "**siyasal propaganda yapmayın, hiçbir provokatif eyleme izin veremeyeceğiz**" diyerek devlet cephesinden ilk tepkileri verdiler. Başbakan "**Türk tarafının hassasiyetlerinden**" bahsedince DTP'lilere yönelik linç girişimleri görülmeye başlandı. Askerler milyonların coşkusundan nasıl bir sonuç çıkarmışlarsa "cumhuriyet savunmasız değildir" deme gereği duydular. Kürt halkının sevincini ise "kabul edilemez" ilan ettiler. Saldırıları AKP üzerinden devam ettirilmektedir. AKP milletvekili Cafer Tatlıbal "**DTP şerefsizlik yapmıştır**" derken aynı gün İçişleri Bakanı "**DTP, demokratik açılım sürecini tahrir etti**" demektedir. Sadece böylesi sloganvari söylemlerle de yetinilmiyor. Devlet, diğer yandan da tüm bu saldırılarla DTP de dahil tüm siyasal aktörlerin siyasetlerini özgürce yap-

Savaş, Kürt halkı için 15 aylık sıkıntı veya zaman zaman yaşanan evlat acısından ibaret değildir. Savaş kendi varlığını korumanın tek yolu, ama aynı zamanda her türlü bedelin ödenmek zorunda olduğu bir yoldur. Kürt halkı için savaş bir tercih değil, var olmanın tek yolu, bir zorunluluk olagelmıştır.

malarını engellemekte, tehditlerle "sil baştan yaparız"larla Kürt halkı ve politik unsurlarını geriletip kendi çizgisine çekmeye çalışmaktadır.

Devlet özü itibarıyla imha ve asimilasyon politikalarından vazgeçmemiştir. Bunu son yaşanan süreçte çok açık bir şekilde Kürt halkına sevinmeyi bile yasaklamaya çalışarak göstermiştir. Halka sevinmeyi bile yasaklayanlara karşı, Kürt halkının tam hak eşitliğini savunmak bizlerin güncel görevlerinin baş sıralarında yer almaktadır. Devletin Kürtler Kürt sorununu çözme çabasının yeni çözümsüzlüklere yol açacağı ve devletin kendi Kürt'ünü yaratma politikaları teşhir edilmelidir. Kürt ulusuna yönelik ırkçı-şoven, tasfiyeciler saldırılara karşı koyarak demokratik taleplerinin savunucusu olmak ertelenemez görevdir. Devletin her seferinde faturayı Kürt politik aktörlerine çıkarma çabalarına "Alavere dalavere Kürt Mehmet yine nöbete" yaklaşımlarına karşı, bu çarelerle en geniş zeminde birlikte hareket etme çabasında olmalı, Kürt halkının umudunu büyütme çabasında olmalıyız.

Oramar'ı söyleyen sanatçılara
üç yıl hapis!

Açılım icraatları devam ediyor ve son perdesini kültür sanat alanında açıyor. **Diyarbakır Kültür ve Sanat Festivali**'nde sahne alan **Grup Ahenk**'in üç üyesine, Oramar parçasını söyledikleri gerekçesiyle toplam üç yıl hapis cezası verildi.

Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen dava duruşmasında hakim, sanatçıların iyi hallerinden dolayı ceza 10'ar aya indirildi. **Av. Metin Kılavuz**, kararın ifade özgürlüğünü sınır-

landırdığını belirterek, kararı temyiz edeceklerini söyledi.

8. Diyarbakır Kültür ve Sanat Festivali'nde gerçekleştirildikleri konserde Oramar şarkısını seslendiren **Grup Ahenk**'in üyeleri **Nurcan Değir-**

meneci, Zela Gökçe ve **Meral Tekçi** hakkında "Örgüt propagandası yapmak"

iddiası ile Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davanın karar duruşması görüldü. Tutuksuz yargılanan grup üyeleri, karar duruşmasına katılmazken, avukatları Av. Metin Kılavuz hazır bulundu. Mahkeme heyeti, sanatçılara TMK'nin "Örgüt propagandası yapmak" fiilini düzenleyen 7/2 maddesi uyarınca 1'er yıl hapis cezası verdi.

Hatırlanacağı üzere PKK gerillaları Oramar (Dağlıca)'da gerçekleştirdikleri eylem gündeme oturmuştu. **Awaze Çiya** grubu tarafından seslendirilen parça Kürt halkının yoğun ilgisini çekmişti.

(H. Merkezi)

Demokratik Toplum Partisi (DTP) İzmir il binasına kimliği belirsiz kişi ya da kişiler tarafından molotofkokteyli saldırı yapıldı.

Gece geç saatlerde molotofkokteyli atılan binanın camları kırıldı.

DTP İzmir il binasına
molotoflu saldırı!

S a b a h binanın açılması ile olayı fark eden DTP il yöneticileri polise haber verdi. Binada inceleme yapan polis inceleme başlattı.

Saldırı, DTP İzmir il örgütü ve çeşitli kurumların destek verdiği 4 Kasım Çarşamba günü saat 12.00'de DTP il binası önünde yapılan bir basın açıklamasıyla protesto edildi. Açıklamayı okuyan DTP üyesi **Nizamettin**

Öztürk, emniyete verilen bilgilere rağmen hiçbir görevlinin olay yerine gelmediğini belirtti. Saldırısı yapan kişi ya da kişilerin ortaya çıkarılmamasının sorumlulu-

ğunun İzmir Valiliği ve emniyet yetkililerinin olduğunu söyleyen Öztürk, yetkililer hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi.

DTP'yi hedef alan saldırıların son günlerde arttığını belirten Öztürk devletin bütün kurumlarının bu saldırılara karşı duyursuz kaldığını ve gereken önlemlerin alınmadığını söyledi. Basın açıklaması saldırı kınanarak son buldu. (İzmir)

Hasta tutsakları ölüme mahkûm eden sistemin zincirinden bir halka kopardık: Güler artık özgür!

F tipleri ile birlikte; tecrit-tretmanın yoğunlaşması "meşrulaştırılmış", işkence "gündelik hale getirilmiş", hak gaspları "doğallaştırılmıştır"! Bu uygulamaların başında, en insani hak olan **yaşama hakkına** yönelik saldırılar gelmektedir. Devlet, tüm hapishanelerinde mümkün merhalede tutsakların tedavi olmalarını engellemiş ve onlardan böyle "öç almaya" çalışmıştır. Şu an ismi bilinen ve adına kampanyalar yürütülen **43 hasta tutsak** vardır. Bu tutsakların birçoğu kanser ve hepsi ölüm sınırında! Bu tutsaklardan biri de aylardır Adana Balcı Hastanesi'nde yaşam mücadelesi veren **Güler Zere!**

DHKP-C tutsağı Güler Zere, 1995 yılında, yasadışı örgüt üyesi olduğu ve çeşitli eylemlere katıldığı gerekçesiyle DGM tarafından 34 yıl hapis "cezasına" çarptırılmıştı. Devletin Güler'e yönelik kını, onun şehir gerillası olarak yakalanmasından itibaren başlamıştı. Önce Malatya Hapishanesi'ne konulan Zere, buradan Elbistan Hapishanesi'ne gönderildi. Güler, tutsaklığının 13. yılında damak kanseri hastalığına yakalandı. Elbistan'dan Adana Karataş Kadın Hapishanesi'ne gönderilen Güler'in tedavisi; ailesinin ve avukatlarının tüm başvurularına rağmen engellendi/geciktirildi. Hastalığı için tedaviye başlama kararı alındığında, hastalık oldukça ilerlemiş ve tedavi için geç kalınmıştı.

Güler, Adana Bacalı Hapishanesi'ne kaldırılarak, hemen ameliyata alındı. Damağının yarısı alındı ve hastanenin mahkûm koşullarına yatırıldı. Ama baskılar, burada da devam etti. Güler'in hastaneden kaldığı mahkûm koşullarına hastanenin bodrumunda, penceresi olmayan bir yerd. Kendi başına beslenemeyen, ihtiyaçlarını

karşılayamayan Güler'in yanına kimse "refakatçi" kalmasına izin verilmedi. Devlet, Güler'den "öç almaya" devam ediyordu. Sadece hapishane idaresi, hastane değildi devletin "öç alma" araçları... İkiyüzlü raporları ve devletin "kanlı havlusu" işlemini yerine getiren Adli Tıp Kurumu da (ATK), Ergenekon sanıklarına sudan sebeplerle tahliye verdiği bu süreçte, Güler için "**hastane koğuşunda**

terler dolduruldu, kampanyalar düzenlendi. Aylarca süren eylemlerin amacı, Güler ve diğer hasta tutsakların daha iyi tedavi görebilmesi ve ilerleyen hastalıklarının son dönemlerini sevdiği ile birlikte geçirebilmesi için serbest bırakılmasıydı. Hastaneye bile götürülmeyen tutsakların bir an önce tedavi edilmesiydi.

Devlet, tüm kurumlarıyla tutsakların "yaşama hakkı"ni ihlal etmiş ve

ölebilir" raporları hazırlamış ve serbest bırakılması gerekirken onu bir kez daha mahkûm etmiştir.

Bu saldırıların ardından başta TAYAD'lı Aileler olmak üzere onlarca devrimci, demokrat ve ilerici kurum harekete geçerek Güler Zere için eylemler düzenlediler. Güler'in kaldığı hastanenin ve İstanbul Yenibosna'daki ATK'nin önünde insanlık çadırları kurularak beklendi. Türkiye'nin birçok yerinde basın açıklamaları, açık grevleri, etkinlikler düzenlendi. Devlet, Güler'i "öldürmek" için adım atıkça karşısında yoldaşlarını, dostlarını ve binlerce insanı buldu. Güler için def-

"öldürme" çabasına girişmiştir. Ancak bu zannettiği kadar kolay olmamıştır/olmayacaktır. Çünkü ne Güler Zere ne Erol Zavar ne Abdülsamet Çelik ne de diğer tutsakları yoldaşları yalnız bırakmamış ve bırakmayacaktır!

Güler, yoldaşlarının ve dostlarının arasında!

Güler ve diğer hasta tutsaklar için sürdürülen eylemler sonuç vermiş, devletin kurumları bu dönemde teşhir edilerek, davalar sonuçlandırılmaya başlanmıştır. Defalarca ATK'ya, hapishane idaresine hatta Cumhurbaşkanlığına Güler Zere ile ilgili raporlar gönderilmiş ancak Cumhurbaşıkanı A. Gül her seferinde, "elime dosya gelmedi" diyerek işin içinden sıyrılmaya çalışmıştır.

Artık Güler'in hastalığı son evresinde! Eylemler arttı ve sonuç olarak, **6 Kasım'da** Gül, dosyanın eline ulaştığını ve incelediğini belirtmiş ve Güler Zere ile 3 hasta tutsağı daha "affettiğini" kamuoyuna bildirmiştir! Aylarca tedavisi engellenen, sonra yine aylarca mahkûm koşullarına hapsedilerek nitelikli bir sağlık hizmeti verilmeyen Güler'i, hastalığının bu çok ilerlediği son evresinde "affederek" ne kadar "vicdanlı ve adaletli" olduğunu göstermiştir.

Güler, ne iltir ne de son olacaktır! Son iki yılda hapishane koşulları yüzünden hastalanarak, işkence görek veya intihara zorlanarak öldürülen tutsak sayısı 309'dur! Yukarıda da belirttiğimiz gibi halen hapishanede bulunan ve ölümü bekleyen 43 tutsak bulunmaktadır. Güler'in serbest bırakılması yoldaşlarının ve dostlarının mücadelesinin bir kazanımıdır. Diğer tutsaklar için bu mücadele sürdürülmeli ve onlar için de kazanımlar sağlanmalıdır. Görmeliyiz ki, ancak mücadele ederek devrimci tutsaklarımızı, onları ölüme mahkûm eden sistemin dört duvarından kurtarabiliriz.

"Af" dilemiyoruz, Güler'i direnişle aldık!
"Güler Zere'ye Özgürlük Platformu"nun her Cuma günü akşam Taksim'de ve Perşembe günü de Adli Tıp Kurumu önündeki eylemleri sürdürdü!
X 29 Ekim'de Adli Tıp Kurumu önünde bir araya gelen platform üye-

leri, hastalığının son evresini yaşayan Güler Zere'nin serbest bırakılmasını istedi. Yine **5 Kasım** günü aynı yerde toplanan kitle adına açıklamayı ÇHD yaptı.

X 30 Ekim'de Taksim'de toplanan bine yakın kişi Güler Zere ve diğer hasta tutsakların serbest bırakılması için Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüdü.

İzmir

Güler Zere nezdinde hasta tutsakların serbest bırakılması için İzmir'de basın açıklamaları ve oturma eylemi yapıldı.

İlk olarak **30 Ekim Cuma** günü saat 17.00'de AKP Konak ilçe binası önünde bir araya gelen İzmir Tecrite Karşı Mücadele Platformu bileşenleri yoğun "güvenlik" önlemleri altında AKP binası önüne tabut bıraktı ve giydikleri kefenlerle basın açıklaması yaptı.

Daha sonra **3 Kasım Salı** günü saat 12.30'da yine AKP binası önünde kefenler giyilerek bir basın açıklaması yapıldı. TKMP ve Devrimci Hareket'in örgütleyicisi olduğu ve birçok sivil toplum örgütünün destek verdiği basın açıklamasının ardından AKP il binası önünde 30 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi.

Ankara

"Güler Zere'ye ve tüm hasta tutsaklara özgürlük" talebiyle Halk Cephesi, ESP, DHF ve Odak 31 Ekim sabah başlayıp 1 Kasım Pazar akşamı sonlandırılan açık grevi eylemi gerçekleştirdi. Yüksel Caddesi'nde oturma eylemiyle birlikte gerçekleştirilen açık grevi, Pazar akşamı meşaleli yürüyüşle sonlandırıldı. Partizan, yürüyüşe katıla-

Güler onurumuzdur!

* Güler Zere'nin serbest bırakılması, 6 Kasım günü saat 19.30'da Taksim Tramvay durağından Galatasaray Lisesi'ne doğru yapılan yürüyüş ile tüm kamuoyuna duyuruldu. "**Güler Zere'nin özgürlüğünü biz kazandık, hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" yazılı pankartın açıldığı eylemde bu kez "**Yaşasın direniş, yaşasın zafer**" sloganları yükseldi.

Yürüyüş boyunca kitlelere "**Birlik, mücadele, zafer**" şiarı ile Güler Zere'nin serbest bırakıldığı duyuruldu.

* Zere **7 Kasım Cumartesi** günü Atatürk Havaalanı'na geldi ve buradan Çapa Tıp Fakültesi Onkoloji Bölümü'ne kaldırıldı. Zere'nin getirileceği sırada A-Kargo kapısı önünde bir araya gelen kitle "**Sevgili güler seni sevgimizle yaşatacağız-Halk Cephesi**" imzalı pankart açtı ve "**Yaşasın direniş yaşasın zafer**" sloganını attı.

Halaylar çeken kitle, Zere'nin getirilmesi ile birlikte polis barikatının bulunduğu alana doğru yürüyüşe geçti, ancak beklemesi gereken ambulansın beklememesi üzerine kitle araçlarla ambulansı takip ederek Zeytinburnu Kazlıçeşme Kültür Merkezi önünde durdurdu. Burada, aracın arıza yapmasının akabinde Zere sloganları eşliğinde yeni bir ambulans taşındı ve Çapa Tıp Fakültesi'ne getirilerek tedavi altına alındı. Kitle burada da uzun süre Zere'nin özgürleşmesini sloganlarla kutladı. (İstanbul)

rak destek verdi.

3 Kasım günü AKP il başkanlığına yürüten kurumlar, Güler Zere'ye özgürlük istedi. Aynı kurumlar 4 Kasım günü yine Adalet Bakanlığı önüne yürüyerek "**Güler Zere ölmesin, hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" taleplerini yinelediler.

TC hapishaneleri doldu, taşıtı!

TC devleti; Sincan, Bolu, Tekirdağ, Kırıklar, Kırkköyler, Gebze, Buca, Diyarbakır, Hakkâri ve daha adını sayamadığımız birçok hapishanede insan haklarını hiçe sayarak "kendi kurallarını" işletmeye devam ediyor. "Adalet Bakanlığı"nın verilerine göre, toplam 97 bin civarında kapasitesi olan hapishanelerde, 2009-Eylül ayı itibarıyla 115 bin kişi "barındırıldığı" açıklandı. Öyle ki bazı hapishanelerde vardiyalı uyuma sistemleri(!) bile geliştirilmiş durumda! Kendi koyduğu kuralları bile hapishanelerde hiçe sayan TC, en çok siyasi tutsaklara yönelik saldırılarını geliştiriyor. Hapishanelerde son haftalarda yaşanan -öğrenebildiğimiz- bazı saldırılar şunlardır.

a Hapishanelerde hasta tutsaklara yönelik, "tedavi engelleme" saldırıları sürüyor. Halen, hastalığı oldukça ilerlemiş ve yaşamları tehdit altında bulunan toplam 43 hasta tutsak hapishanelerde tutuluyor.

a Denizli Bozkurt Açık Kadın Hapishanesi'nde bulunan 189 adli kadın tutsak, buldukları yerde adeta köle muamelesi gördüklerini ve çalışma koşullarının giderek ağırlaştırılmaya başlandığını açıkladı.

a Bolu F Tipi Hapishanesi'nde Dalyan Alsaç adli tutsak, hak gasplarına tepki gösterdiği için 21 kez disiplin "cezası" aldı. Bir "cezası" bitirken ötekini başladığını belirten Alsaç, henüz işleme konulmamış 7 "cezasının" daha olduğunu söyledi.

a Sincan 1 ile 2 No'lu ve Kadın Hapishanelerinde baskı ve hak gaspları sürüyor. Siyasi tutsakların bu durumları koşullara gece yarısı sık sık "baskın"lar düzenleniyor, kadın tutsaklar taciz ediliyor.

a Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan Fehmi Karaman'a gönderilen puşiye, hiçbir gerekçe gösterilmeden el konuldu.

a İzmir Kırıklar Hapishanesi'nde bulunan 3 siyasi tutsak, arama terörüne maruz kaldı, karşı çıkınca "ceza" aldılar.

a Muş E Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsakların mektupları verilmediği gibi, buradaki hasta tutsakların tedavisi de engelleniyor. (H. Merkezi)

Hacettepe Üniversitesi, Beytepe Kampüsü'nde, 27 Ekim günü okulda afiş asan öğrenciler ÖGB engeliyle karşılaştı. Bunun üzerine bir araya gelerek ortak stand açan öğrenciler burada da izin vermek istemeyen ÖGB'lerle öğrenciler arasında çatışma çıktı. Okula çağrılan çevik kuvvet polisleri kütüphanenin bulunduğu alanda öğrencilere gaz bombası kullanarak saldırdı. 57 öğrenci dövülerek gözaltına alındı.

Aynı gün akşam saatlerinde Yüksel Caddesi'nde toplanan gençler, "**Üniversite-**

Hacettepe'de polis saldırısı

tede jandarma-polis-ÖGB istemiyoruz, gözaltılar serbest bırakılsın" pankartı açarak saldırıyı protesto etti.

Beytepe Kampüsü'nde de saldırının yaşandığı kütüphane binasının rektörlüğe yüründü. Yürüyüş, rektörlük önünde yarım saat süren oturma eyleminden sonra son buldu. (Ankara)

"Doğallaşan" insanlık suçlarına karşı...

Faili "meçhuller" ve Cumartesi Anneleri, bu ülkenin kanayan yarasıdır. Faşizmin karanlığına gömülen, yakılan, kurşuna dizilen evlatların; dinmeyen öfkeli çığlıklarını alanlara taşıyan Cumartesi Anneleri, yıllardır alanlardalar. Gerçeği istiyorlar ve adaleti... Yaşananların insanlık suçu olduğunu ve "doğallaşamayacağını" haykırıyorlar.

240. Hafta

Bu hafta, aileler adına açıklamayı

Hasan Ocak'ın abisi **Hüseyin Ocak** okudu. Ocak, 27 Ekim 1995'te Hakkâri Yüksekova'da, askerlerin operasyonu esnasında gözaltına alınan ve bir daha kendilerinden haber alınmayan Şemsettin Yurtseven (73), Mikdat Özeken (18) ve Münir Sarıtaş (13) davasında "kayıplar iç savaşın doğal sonucudur" anlayışına uygun hareket edilerek faillerin ortaya çıkmasına rağmen yargılanmadığını söyledi. Daha sonra itirafları olan cellatlardan öğrenildiği ka-

danyla, öldürülen ve aynı çukura gömülen bu kişilerin cesetlerinin bile yakılmak istendiğini belirten Ocak, "insanlık suçları doğallaştığında adalet, insanlık ve vicdan ölür" dedi.

241. Hafta

Bu hafta da, 1 Kasım 1995'te, Mardin Dargeçit'te kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alındıktan sonra "kaybedilen" Abdurrahim Coşkun'a yapıları, annesi Hediye Coşkun anlattı. (İstanbul)

Üniversitelerde kontenjanların artması ile birlikte, öğrencilerin yaşadığı barınma sorunu da bir kat daha artmış durumdadır. Üniversite kontenjanları artarken devlet yurtlarının kapasitesinde herhangi bir artış olmamıştır. Herkes devlet yurtlarına giremediği gibi devlet yurtlarında barınan öğrenciler için yurtlar büyük sıkıntı teşkil etmektedir. Bu durum Ege Üniversitesi'nin devlet yurtlarında da kendini en yoğun şekilde göstermektedir. Bu sorunlara dikkat çekmek ve barınma sorununun çözülmesi için **Öğrenci Gençlik Sendikası** üyeleri Ege

Genç-Sen çadırkent kurdu!

Üniversitesi Bornova Kredi Yurtlar Kurumu yurdu karşısında çadır kent kurdu. 8 gün boyunca çadırlarda kalan öğrenciler kurdukları çadır kentte stantlar açarak barınma sorunlarıyla ilgili taleplerini içeren dilekçeler topladı, müzik, tiyatro, söyleşi, film gösterimi gibi etkinlikler düzenledi. 8. günün sonunda sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçen öğrenciler basın açıklamasının ardından dilekçelerini Kredi Yurtlar Kurumu Müdürlüğü'ne göndererek çadır kent eylemi sonlandırdı. (Ege Üniversitesi YDG)

Sarıgazi'de polis terörüne son!

şekilde kimlik kontrolü yaparak emekçiler üzerinde baskı oluşturduğu, devrimci kişi ve kurumlara yönelik sistematik tacizlerde bulunduğu, dergi ve gazete dağıtan devrimcilerin gözaltına alınmaya çalışıldığı ve ölümle tehdit edildiği dile getirildi. Basın açıklaması slogan ve zılgıtlarla son buldu. (Sarıgazi İK okurları)

IHD İzmir Şubesi olağanüstü kongresi yapıldı

IHD İzmir Şubesi olağanüstü kongresi yapıldı. **31 Ekim Cumartesi** günü yapılan olağanüstü kongrede yönetim kurulu üyelerinin çoğunluğuyla beraber şube başkanı da değişti. IHD İzmir Şube Başkanlığı'na yeni dönemde **Avukat Nezahat Paşa Bayraktar** seçildi. IHD İzmir Şube Başkanı seçilen Bayraktar'la yaptığımız görüşmede kendisi IHD'nin öncelikli hedeflerini anlattı. Son dönemde hapishanelerde tecrit koşullarında yaşam mücadelesi veren hasta tutsaklarla ilgili yoğun bir çalışma başlatılacaklarını söyleyen Bayraktar, bunun yanında hapishanelerde ciddi hak ihlallerinin yaşandığını, çok sayıda şikayet başvurusu aldıklarını ve tutukluların haklarını savunacaklarını söyledi. Polis şiddetiyle sonuna kadar savaşacaklarını ekleyen Bayraktar, polis kurşunlarıyla öldürülen insanların katillerinin bulunması için çabalarını artıracaklarını da belirtti. Kayıp yakınlarından ve faili meçhul cinayete kurban giden insanların ailelerinden yoğun başvuru geldiğini belirten Bayraktar, bu konuyla yakından ilgileneceklerini, kayıpların ve faili meçhullerinin peşini bırakmayacaklarını, yapılması gereken her şeyi yapacaklarını söyledi.

Son dönemde katliamlarla gündeme gelen kuruculara ve bunu yaratan koruculuk sistemine değinen Bayraktar, koruculuğun kaldırılması için mücadele edeceklerini söyledi ve tutuklu çocukların toplumun kanayan yarısı olduğunu hatırlattı. (İzmir)

Dersim'i yaşamak

Bir yaşamdır hedefleri, amaçları barındıran. Bir yaşamdır içinde sevinçleri, coşkuları, umutları büyütüp dağlara taşıyan. Bir ısrardır hayallerimizi yaşama geçiren. Yaşamımıza büyük anlamlar yükleyen. İnsanlık sevgisi, içimizdeki özgürlük tutkusunu taçlandırıp, yüzümüzü halkımıza çevirmemizi daha anlamlı kılan...

Yılların özlemine kucaklayarak yeni kapıları çalıyoruz. Neleri yaşayacağız, nelerle karşılaşacağız kaygısı değil, görevlerimizi daha iyi nasıl yerine getirebiliriz heyecanını yaşıyoruz. Bunlar tatlı ve anlamlı kaygılardır. Halkın yaşadığı sorunlara çözüm olabileceği hedefiyle kuşanıp, bunun sorumluluğuyla hareket edebilme görevini yüklenmiştik. Faaliyetimizin daha başarılı geçebilmesi, **bizim çabalarımız ve sorumluluk bilincimizin güçlü olmasına** bağlıdır.

Dersim halkının tarihsel bir geçmişe sahip olduğunu hep vurguluyoruz. Bunun mücadelemiz açısından önemli bir yerde durduğunu da söylüyoruz. Bu söylemin nedeni elbette ki, onun sisteme karşı duruşuyla, devrimcilere yakın oluşuyla çok yakından bağlantısı olmasıdır. Halk böyle bir gerçeklik taşıyor, ama biz onları daha ileriye taşımada ne kadar aktif bir rol oynadık, bu da çok önemli. Bu noktada elbette ki istenilen düzeyde bunu

başaramadığımızın altını çizmeliyiz. Yaratılanı inkâr etmek olmamalı amacımız tabii, daha iyi yapabilmenin olanaklarını buraları sorgulayarak bugünü öğrenmeye çalıştığımız için bu vurguyu yapıyoruz.

Devrimci hareketlerin halk üzerinde yarattığı etkileri, düşmanın yarattığı tahribatları hesaplayarak, değerlendirerek yaklaşmak en doğrusu olacaktır. Bu halk yılların acısını yüklenmiştir. İyi de kötü de çok iyi ayırt edebiliyor, dostunu da, düşmanın da iyi tanıyor. Bizden doğru da var, yanlış da var. Ödenen bedeller var... Partizancılığın yüklerinde bıraktığı itibarı çok iyi biliyorlar. Öyle ya, bu topraklarda nice yiğitlerin kanı aktı. Tanık oldular kahramanca dövüşenlere, bedeninde ateş yanan gencin halkına ihanet etmediğini görmüşlerdi. Bu yüzden bizden beklentileri dün gibi diri ve canlılığını, tazeliğini koruyor. Gözleriyle aradıkları, kucaklamak istedikleri biziz. Yani rüzgâr bizden yana esiyor.

Köy köy kitle çalışması...

Sabırsızlanıyorduk köylere girmek için. Elimizde sağlam bir ideolojimiz, çelikten örülmüş proletarya partisi

Toprağın sıcaklığı

yakıyordu bizi.

Topraktan aldığımız

sıcaklığı halkımıza taşımak

için akşamı dört gözle

bekliyorduk. Gideceğimiz

köyün giriş-çıkışlarını

gözetleyerek ilerlemeye

başladık.

İçimiz içimize sığıyordu.

Heyecanlıydık.

var. Sekizinci oturumun önümüze koyduğu netlikle, kitlelere gitme, onlardan öğrenme, öğrendiklerimizi yaşama uygulama perspektifiyle bu yaz faaliyetimizi örmeye, büyümeye kilitlenmiştik. Görevlerimizi yerine getirmek için yoldaşlarla bir araya gelerek neler yapacağımızı yeniden hatırlattık birbirimize. Elimizde bildirilerimiz vardı. Onları köy toplantıları yaparak dağıtmaya karar verdik. İkinci bir yöntemimiz de köyün durumuna göre sorunları öne çıkarıp, onun üzerinden gündem belirlemekti.

Toprağın sıcaklığı yakıyordu bizi. Topraktan aldığımız sıcaklığı halkımıza taşımak için akşamı dört gözle bekliyorduk. Gideceğimiz köyün giriş-çıkışlarını gözetleyerek ilerlemeye başladık. İçimiz içimize sığıyordu. Heyecanlıydık. İlk defa gitmemizi getirdiği bir takım eksiklikler olacaktır tabii. Köylüleri bir araya getirebilir miyiz kaygısı yoğundu, ama kendimizden de emindik. **Çünkü iddialıydık.** Bu öylesine boş bir iddia değildi. Başaracağımıza olan inancın güçlü oluşundandı. Tüm yoldaşların gözlerinde parıldayan buydu. Yaklaşıyoruz köye. Öncümüz önden gidip kapıyı çalıyor. Ardından biz de yanaşyoruz eve. Her şeye rağmen tedbirli olmamız gerekiyor. Kapı çalınıyor, **"biz Partizancıyız, açın kapıyı"** diyoruz. Açıyor genç bir gelin kapıyı. Utangaç ve şaşkın bakışlarıyla

bizi süzüyor. Heyecanından sonra "buyurun" diyor. Kayınpederiyle kalıyor gelin. Onunla da selamlaşıyoruz. Hemen **"niye şimdiye kadar gelmediniz, buraları boş bıraktınız"** sözleriyle karşılıyorlar bizi. Sonra hal hatırımızı soruyorlar. Biz de onların halini sorduktan sonra **"halklının amca, gelemedik, ama telafi edeceğiz sen üzülme"** diyoruz.

Geçmişle gelecek arasındaki köprüyüz biz

Hemen harekete geçmemiz gerekiyor. Zaman çabuk akıp gidiyor. Bir yoldaşı eve bırakıp diğer yoldaşla evleri dolaşmaya başlıyoruz. Her kapıyı çalışımızda aynı özeleli görüyoruz ve onları toplantı yapacağımız eve çağırıyoruz. Eve gidiyoruz, bütün gözler üzerimizde. Ağzımızdan çıkan her kelimeyi dikkatle dinliyorlar. Sohbet devam ederken bir yoldaş bildirimimizi dağıtmaya başlıyor. Bir diğer amacımız da kitlelere söz vermek, önerilerini almak. Yaşadıkları sorunlar hakkındaki düşüncelerini belirtmelerinin bizler açısından önemli olduğunu anlatarak söze başlıyor bir yoldaş. Ve devam ediyor; "Devlet halkı onursuzlaştırılmaya yönelik ciddi politikalar yürütüyor. Yapmak istediği geçmişle gelecek arasındaki köprüyü yıkmak. Dersim halkını kimliğinden ve özünden koparmaya çalışıyor. Bildiğiniz gibi Seyit Rızalar, Ali Şerler en yakınları tarafından ihanete uğramıştır. Düşman güçlü olduğu için yapamamıştır bunu, onursuzluğa düşen insanların eliyle başarımıştır. Dersim halkının onurlu bir tarihi var. Teslim olmayacağını bilen düşman, zayıf insanlar üzerinden yine bu oyunu oynamaya çalışıyor. Çünkü Dersim halkının zayıflayan yanlarını görüyor. Birbirinize karşı taşıdığınız güvensizlikler, birlik olamayışınız, kendi yaşamınız dışında yaşananlara karşı duyarsız kalışınız onların işine geliyor. Siz bir araya gelmediğiniz takdirde, örgütlenmediğiniz takdirde bunların ardı arkası kesilmez."

Yine devam ediyor sözlerine; "Gerillayı düşürmeye çalışanlar, halkına da ihanet edecekler. Senin yanında komşuluk yapan bir ajan-ışbirliğinin seni ele vermeyeceğinin garantisizdir. Yoksulluğunuzu kullanarak, iki kuruş karşısında onursuz olmanızı istiyorlar. Yoksulluğun, acıların sorumlusu bu sistemdir. Eğer bir yol yapı-

yorsa ya da elektrik getiriyorsa, en ufak bir hizmeti sizin çıkarınıza yapıyor. Kendi karakollarına, kendi hizmetinin çıkarına uygun gördüğü içindir. En ufak bir "iyiliğinin" karşılığını alır. Yani politikasına uygun hareket eder. Dedikimiz gibi birçok oyun oynuyor üzerimizde. Sizi teslim almaya çalışıyor. Geçmişte koruculuğu Dersim'de oturtmadı. Sizin karşı koyularınız boş çıkardı bunu. Bugün başka bir biçim vererek yapmaya çalışıyor. Kır bekliliği adını vererek kendinizi, köyünüzü korumak diyor. Gerillaya karşı kullanacağını söylemiyor. Gerillaya halkın arasındaki güçlü bağı biliyor. Böyle dediğinde kabul görmeyeceğini hesaplıyor. Bugün en basit muhtarlıklar halkın seçimleriyle geliyorlar. Muhtarlık yap ama köyde olup bitenden haberim olacak diyor. Yani bütün kurum ve kuruluşları denetimi altına alıyor. Oysa onlara bilgi verme zorunluluğunuz yok. Kır bekliliği ise tamamen onların kurumlarıdır. Yani askerlik gibi. Gerçek hedefi gerillaya karşı kullanmaktır. Sizi çocuklarınızla karşı karşıya getirmek istiyor. Devletin bu oyunlarına gelmemenizi, karşı durmanızı, silah almak isteyenleri ikna etmenizi istiyoruz. Bize kurşun sıkarak halkına da sıkması demektir. Bu acılarına yeni acılar katacağız. Biz biliyoruz bu halk ihaneti kabul etmez. Dirnenmek zordur, bedel ödemeye gerekliktir. Siz hep bedel ödediniz, insanlığınızı yitirmediniz. Bunu yaşayan bilir ve biz de biliyoruz. Acıyı bal eyleminin tek yolu da direnmek ve asla yılmamaktır. Bu sistem yıkılmadığı sürece bunları yaşayacağız. O zaman birleşeceğiz, örgütleneceğiz. Yoksa acıları yaşamaya devam edeceğiz. Halk için direnen yoldaşlarımızın geleneğine sahip çıkmak. Birbirinize kenetlenin, onurunza leke sürdürmeyin. Bu dağlarda sizler için savaşan gerillalar, sizin en iyi dostu ve yoldaşınızdır. Bizim varlığımız size bağlı, sizin varlığınız da bize. En zor süreçlerde bize kapılarınızı açınız. Sizlere sözümüz var. Güzel günler yaratacağımıza dek yolumuza devam edeceğiz."

Güzel olan herşeye düşmanlar

Ardından ağaç kesimleri ile ilgili konulara da değiniyor yoldaş ve "Bildiyiniz gibi düşman doğamıza karşı da bir savaş yürütüyor. Dağlarımızı, ormanlarımızı yakarak, bombalayarak

tahrip ediyor. Her taraftan kıskaç altına almaya çalışıyor. Bu dağlar, ormanlar hepimizin. Bunu biz korumalıyız. Yoksa yaşam koşullarımız ortadan kalkar. Gerillanın evidir oralar. Bunlar yok olduğunda gerilla savunmasız kalır. Siz de hayırcılık yapıyorsunuz. Yakacak ihtiyacınızı da biliyoruz. Temel ihtiyaçlarınızı karşılamaya karşı değiliz. Yalnız satmak amaçlı yaptığınızda ceza uygulamalar uyguluyoruz. Devlet tüccar eliyle orman kesimi yapıyor. Bunlara karşı tavrımız daha serttir. Kesimi kabul eden ve işçilik yapanlara karşı da tavrımız aynıdır. Bu açıklamalarımızdan sonra bunu yapanlara ceza vereceğiz. Bizim belirlediğimiz yerler dışında ya da ortak belirlediğimiz yerler dışında kesim yapılmayacaktır. Bu bildirimimizi her yerde dağıttık. Bizim sizden istediğimiz hem sizin hem de bizim yaşam hakkımız olan ormanlara karşı duyarlı davranmanız. Hayvanlarınız için yaprak kesimi yapabilirsiniz. Başka köylerde ya da kendi köyünüzde satma amaçlarıyla kesenlere müdahale edin, bizim kararımızı hatırlatın" şeklinde konuşuyor.

Yoldaş konuşmasına devam ederken, bir gözünü kapayıp, düşmüş dişleriyle ağzından çıkan kopuk cümlelerle bir amca **"Sayın hemşerilerim, iyi hoş da siz bu kararlarınızı peşinde olacak mısınız?"** diyor. **"Sen kaygılanma amca, biz sözümüzde duracağız"** diyoruz. Onun yaşadıkları bizimkiyle aynı. Faaliyetimizi sürüklediğimizde halka karşı sorumluluğumuzu yerine getirmemiş olacağız. Onların beklentilerini karşılamadığımızda, yine hayalleri, umutları kırılacaktır. Bu yüzden de özlendiğini yüreğine gömüp, yolunuza gözleyeceklerdir. Dersim halkı gerillasız yaşamaz. Bir yaşam haline gelen gerilla, onun her anısında vardır. Kaygıları da bunlardır.

Ne çabuk geçiyor saatler. Ayrılık anını hiç sevmiyoruz. Onlar da tabii. Biz onları görmenin zevinci ve toplantının olumlu geçmesinin verdiği mutlulukla ayağa kalkıyoruz. Herkesle tek tek vedalaştığımızda, belli etmiyorlardı hüznülerini. Kendinize iyi bakın telkinlerinden sonra "yine geleceğiz, siz bizi merak etmeyin" deyip ayrılıyorlar onlardan. Giremeyen yaşadığımız sevinç iki katına çıkarak nokta yerine doğru yol alıyoruz.

(Dersim'den bir Partizan)

GDO artık soframızda; yavaş yavaş ölmeye hazır mısınız?

Genetiği değiştirilmiş organizma ve ürünlerini içeren gıda ve yem maddeleri hakkında karar verme, işleme, ithalat, ihracat, izleme, tescil, etiketleme, kontrol ve denetim ile ilgili usul ve esasları kapsayan **"Gıda Ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar Ve Ürünlerinin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik"** 26 Ekim 2009 tarih ve 27388 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından hazırlanan ve Bakanlar Kurulu tarafından kabul edilen GDO'lu ürünlerin ekimine ve ticaretine izin veren yönetmelik, ciddi tartışmaları da beraberinde getirdi. Bakanlık, düzenlemenin GDO'lu ürünlerin ülkeye girişini önlemeye dönük olduğunu savunuyor. Genetiği değiştirilmiş gıdaların insan sağlığında yaratacağı olumsuz etkiler artık **kanıtlanmış** olduğu için yönetmelik GDO içeren gıdalar ile bebek malarının ülkeye girişini yasaklıyor. Ancak katkı üzerinde yasaklanan GDO'ların ülkeye girişinin denetlenmesi, kontrol edilmesine dair bir düzenlemenin olmaması yakın gelecekte tüketicilerin endişelerini haklı çıkaracağı gibi **"Türklere Amerikan mısırsı satamayacağız"** diyen ABD'li senatör Grassley'nin endişesini de o derecede boş çıkaracaktır. Ülkeye giriş yapan ürünlerden hangilerinin GDO taşıdığını, bunların nasıl tespit edileceği konusunda Bakanlık hiçbir tedbir alma gereği duymuyor. Tek bir firmanın, lokantanın bile sağlık standartlarına uygun işletilip işletilmediğinin kontrol edilemediği Türkiye'de binlerce ürün içinden zararlı olanları tespit etmek Bakanlık

için çözülemeyen bir bulmaca gibi. Öyle ki ürünlerin üzerinde GDO'lu olduklarına dair bir bilgi yer almazken, diğer ürünlerin de "GDO içermez" etiketi taşımaları da yasaklanmış durumda.

Tarımı da üreticiyi de kötü günler bekliyor

Tarım şirketleri söz konusu düzenlemeyle birlikte en büyük isteği olan köylüyü kendine bağımlı hale getirme hayalini gerçekleştirmiş olacak. Tarım üreticisinin elindeki değerli hammadde ve üretim aracı olan tohum, genetiğiyle oynamak suretiyle kullanım hakkı sadece tarım tekellerinin ait hale getirilecek. Ekildiğinde sadece bir kez ürün veren **kısır tohumlardan** gelecek yıl için tohumluk ayrılmayan tarım üreticisi her yıl için tarım şirketlerine ödeme yapmak zorunda kalacak. Ayrıca bu tohumların ekimi sırasında oluşabilecek yan etkileri azaltmak, verimi artırmak için kullanılan çeşitli ilaçları da beraberinde satın almak durumunda kalan köylüyü zor günler bekliyor. Köylülerin, şirketlere patentlenmiş tohumlar dışında üretim yapması dahası GDO'lu tohumlardan korunması mümkün değildir.

Bakanlığın kontrollü şekilde uygulanacağı, yaş sebze ve meyvelerde izin verilmeyeceği söylemleri genetiği değiştirilmiş organizmaların yayılma ve bulaşma özellikleri incelendiğinde gerçeği yansıtmadığı anlaşılabilecektir. Bir ülkeye GDO girildiğinde kendi bahçemize ektiğimiz domates dahi GDO'dan etkilenmekten kurtulamayacak. Doğal gıdaların genlerini de değış-

tirecek olan yayılma sanılanın aksine çok daha hızlı olmaktadır. Pazardan alınan tohumun genetiğinin bozulmuş olma ihtimali düşük olsa bile polenlerle, kuş ve böceklerle çok kolay şekilde yayılabilen organizmalar, ulaştığı tüm doğal canlıların genetiğini bozuyor. Döngü ilerledikçe doğal biyolojik yaşam tahribata uğrayarak yok olacak.

GDO Hindistan'da 16.000 köylüyü öldürdü

GDO'nun daha önce girdiği ülkelerde yarattığı korkunç tablo, üretici ve tüketicileri nasıl bir tehlike beklediğini kanıtlar nitelikte. Daha fazla verimlilik sağlayarak açlığı ortadan kaldıracığı savunulan uygulamanın iddia edilen aksine incelenen örneklerinde doğal ürünlere

göre daha az verimlilik sağladığı anlaşılmıştır. GDO'lu tarımın en yaygın olduğu ülkelerin aynı zamanda en yoksul ülkeler olmaları "yoksulluğa çare" söylemini sürdürtür nitelikte. Genetiği değiştirilmiş soya üretiminde yedinci sırada olan **Paraguay** aynı zamanda köylülerinin % 40'ı yoksulluk sınırının altında yaşadığı bir ülkedir. ABD üniversitelerinde yapılan testlerde genetiği değiştirilmiş soyanın diğer soyalara göre % 5.3 daha az verimli olduğu tespit edilmiştir.

Son olarak Kansas Devlet Üniversitesi'nin yaptığı çalışmalarda ise bu rakamın % 9 oranlarında olduğu belirlenmiştir. Biyolojik yapıyı tamamen değiştiren GDO'lar toprağa atıldığında oradaki organizmaları öldürerek toprağın verimsizleşmesine neden olmaktadır. Köylüyü tamamen yoksullaştırıp bağımlı hale getiren uygulama, üreticinin neyi, ne kadar üreteceğine tohumların patent hakkını ele geçiren şirketlerin karar vermesine neden oluyor.

Hindistan'da genetiği değiştirilmiş tohumlarla pamuk yetiştiren çiftçilerden ipoteğini ödeyemeyenler katmerleşen yoksulluk ve sömürü karşısında canlarına kıyıyorlar. Hindistan'da 1997-2007 arasında intihar eden çiftçilerin sayısı 16 bine yaklaştığı biliniyor. Genetiği değiştirilmiş ürünlerin içinde bulunan Bacillus thuringiensis (Bt) toksinleri toprağı zehirleyip yoksullaştırırken beraberinde köylüyü de yoksullaştırmakta. Hem tohum için hem ilaç için şirketlere ödeme yapacak gücü olmayan yoksul köylüler tamamen ezilip silinirken, varlığını sürdürebilenler tekellere bağımlı köleler durumuna getirilmiş olacak. Bu öncelikle klasik yöntemlerle sürdürülen doğal tarımın

ciddi anlamda tasfiyesi anlamına geliyor. Sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal coğrafyalarda tarımla uğraşan nüfus, üretim alanları GDO'cu tekellerin istilasına uğradığı için topraklarını terk ederken asıl felaketin kapısı da aralanmış olacak. Bu ülkelerde nüfusu istihdam edecek gelişmiş bir sanayi de olmadığı için Hindistan örneğinde olduğu gibi açlıktan, salgınlardan ve intiharlardan binlerce ölüm kayıtları geçmiş olacak.

Emperyalizm insanlığı yok ediyor

Tekelci kapitalizmin kâr hırsı, emperyalizmin yağma ve sömürü politikası insana dair her şeyi yavaş yavaş öldürüyor. Barınma, beslenme, sağlıklı yaşam ve eğitim hakkını alınıp satılan metalara dönüştüren kapitalizmin kâr güdüsü insana, doğaya ve tüm canlılara zarar vermeye devam ediyor. Biyoteknoloji alanında kaydedilen gelişmelerle birlikte canlı yaşamına da el atan sömürücüler, adına GDO denilen **fenkenştayn tohumlar** yaratılır. Emperyalist tekellerin geri kalmış ekonomileri sömürgeleşmesinin tarım ekonomisindeki bütünü tamamlayan GDO; yarı-sömürge ülkelere Latin Amerika ve Hindistan'da görüldüğü gibi yoksulluk ve açlıktan ölümleri getirmektedir. Emperyalistlerin kendi ülkelerinde pazara süremedikleri yüksek miktarda toksin atık taşıyan ya da kimi gıdalarda ciddi hastalıklara yol açan GDO'lu ürünleri hiç düşünmeden sömürgelere aktıracaklardır. Sonuç; açlık ve salgın hastalıklardan doğan yeni insanlık dramları emperyalizmin tarihindeki yerini alacaktır.

“Sağlıkta reform” meyvelerini veriyor: Kârlar büyüyor, yoksullar ölüyor!

Yakın zamanda açıklanan kriz “tedbir” programında sağlıktan 3 milyar dolar tasarruf edileceğini açıklayan AKP hükümeti, şunu demek istiyor kısaca; Paran varsa ve olduğu kadar sen öde, yoksa hastalıktan öl!

1 Ekim 2008’de işlemeye başlayan Genel Sağlık Sigortası (GSS) birinci yılını geride bıraktı.

“Tüm vatandaşların sağlık güvencesi kapsamına alınması, kapsama alınanların aynı sağlık hizmetlerinden eşit şekilde yararlandırılması, farklı uygulamalara son verilmesi, çağdaş sağlık anlayışı benimsenerek kişilerin hasta olmalarını önlemeye yönelik koruyucu sağlık hizmetlerinin kapsama alınması, 18 yaş altı çocukların GSS’li olarak tescil edilmesi ve GSS primi ödenmiş olmasına bakılmaksızın sağlık hizmetlerinden yararlandırılmaları” öngörülen (!) Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu uygulamasıyla tam tersi istikamette yol alındığı bugün apaçık ortaya çıkmıştır. Böylece bu öngörülenlerin(!), müşterisini tavlama-ya çalışan tüccarın kurnazlıklarından, yalanlarından ibaret olduğu görülmüş oldu. İşte birkaç ana başlık:

□ Muayene ücretleri yüzde 650 zlandı. Ücretsiz olan “birinci basamak” sağlık hizmetleri için 2 TL ödeniyor. Böylece, sırf yol parasını bile denkleştiremediği için yakınındaki sağlık merkezine gidebilen yoksullara kapılar kapanmış oldu. Yine devlet/üniversite hastaneleri gibi “ikinci basamak” için bu fiyat 8 TL, özel hastaneler için 15 TL oldu. [Haliyle “müşterileri” azalan özel hastaneler de “çare”yi her gelen hastayı acil serviste muayene edip “iskonto” yapmaya başladı.]

□ İlaça ulaşmak zorlaştı. Son değişikliklerle beraber en ucuz ilaçta bile halkın cebinden yüzde 7 daha fazla para çıkacak. İlaçlı tetkiklerde ilaç parası hastadan alınacak. Ameliyat olan veya yatan hastalara “katılım payı” zorunluluğu getirildi. Eğer hasta “ben kendi kendime iyileşirim, ilaçları istemem” derse devlet hastadan 3 TL almayacak, onu “ödüllendirecek”!

□ 72 milyonluk nüfusun yüzde 14’ü sosyal güvenceden yarı “ücretsiz” sağlık hizmetine ulaşımından yoksun.

□ Özel hastanelerde yüzde 30 olan “hasta payı” çeşitli ticari, bürokratik oyunlarla artırılıp “ilave ücret” talep edilebiliyor.

□ 18 yaş altı çocukların GSS kapsamına alınması anne-babanın GSS kapsamında olması şartına bağlandı. 18 yaşını dolduran kız çocukları ise çalışmıyorsa sigorta kapsamından çıkarılıyor.

□ GSS kapsamında protez ve ortezlerde yüzde 20, yeşil kartlılarda yüzde 10 “katılım payı” alınmaya başlandı. Ayrıca protez dışı protez-ortezler arasında gözlük camı, çerçevesi, ağız protezleri vb. için de “katılım payı” alınacak.

□ Sağlık giderleri sürekli artmasına rağmen hizmet kalitesi düşmüş, sağlık alanında dönen sermayenin hacmi artkça

SGK kapsamında işlenen yolsuzluklar katlanmıştır.

□ Koruyucu sağlık hizmetleri geri planda bırakılmış, hasta sayısı sürekli artmıştır. Son 7 yıl içinde hastaneye başvuru oranı yüzde 2,5’ten yüzde 6,8’e yükselmiştir.

İşte sağlıkta “reform”ların, “dönüşüm”lerin özet tablosu niteliğindeki bu gelişmeler, atılan her adımın hak kitlelerinin sağlık güvencesinden soyundurulması ve halkın sağlık hizmetine ulaşımının zorlaştırılmasına dönük atıldığını göstermektedir. Fakat yaşanan gelişmelerin daha iyi anlaşılması ve yakın gelecekte halkı nelerin beklediğinin görülmesi açısından bu “reformların/dönüşümlerin” temel mantığına ve uygulama yöntemlerine daha yakından bakmakta fayda var.

Sağlıkta öncelik artık “hasta” değil, “piyasa”dır

Özellikle 2008’in başından itibaren ağırlığını hissettiren küresel ekonomik kriz devletin bir yandan kamu harcamalarında kısıntıya gitmesi, “tasarruf etmesi” için öte yandan ve özellikle “batık”, “zararlı” olarak teşhir ettiği kamu hizmetlerini ticarileştirmek ve özel sektöre devretmek için bulunmaz fırsat olmuştur.

Gelişmiş kapitalist ve emperyalist ülkelerde kriz dönemlerinde kamu harcamalarının “açık” vermesi, sigorta giderlerinin artması o ülke devletinin/hükümetinin “alt sınıflar”ı hizmet götürdüğünün, destek olduğunun kanıtı olarak övünme vesilesi yapılırken, Türkiye’de bu durumdan yakınıyor ve acımasız bir **taşeronlaştırma, özelleştirme** için vesile haline getiriliyor.

Yakın zamanda açıklanan kriz “tedbir” programında sağlıktan 3 milyar dolar tasarruf edileceğini açıklayan AKP hükümeti, şunu demek istiyor kısaca; Paran varsa ve olduğu kadar sen öde, yoksa hastalıktan öl! Yukarıda örneklerini saydığımız uygulamalar da buna döküktür zaten. Fakat **“hastane kuyruklarını eriteceğiz!”**, **“kimliğini al hastaneye git dönemi başlıyor”** masallarıyla hayata geçirilen uygulamaların yukarıdaki felaket tablosunu doğurması basit “tasarruf” ve “finans/kaynak” sorunlarıyla açıklanabilir değildir. Sigorta sistemiyle birlikte sağlık sistemi de yapısal dönüşümler geçirmekte ve aslında her şey beklenildiği gibi –güzel masallar anlatılanların da gayet iyi bildiği gibi- gerçekleşmektedir. Sağlık alanının kapılarını ticarete açan, sermayenin kâr üretme alanlarından biri haline getir-

meye çalışan devlet-hükümet ve sermaye çevreleri açısından geline aşamanın şaşırtıcı bir yanı yoktur.

Sağlıkta “reform”, “dönüşüm” adıyla hayata geçirilen uygulamalar ve yasal düzenlemeler, özünde kamu fon ve hizmetlerinin liberalizasyonu/özelleştirilmesini içeren “neo-liberal” politikanın bir örneğini teşkil etmektedir. Dolayısıyla diğer kamu sektörlerinin uğradığı akibetin bir benzeri yaşanmaktadır. Sağlık alanında bu uygulamanın ana iskeletini Halk Sağlığı Uzmanı **Ata Soyer** şu şekilde özetlemektedir: **“Piyasa-tarzi ‘reformlar’ın amacı bir sağlık piyasası oluşturmaktır. Bu piyasa oluşturma sürecinin en kritik müdahalesi, ‘satın alıcılar-sunucular’ arasında sözleşme ilişkisi oluşturmaktır. SGK’nın oluşturularak, tek hizmet alıcı kurum haline getirilmesi, kamunun hizmet sunan sağlık kurumlarının SGK’ya hizmet sunar hale getirilmesi ile bu adım tamamlanmıştır... Sağlık hizmetinin alınıp satılan bir meta haline gelmesi, diğer yandan hizmet satın alınmanın önünün açılması demektir ve hizmet satan kurumun, ‘özerkleştirme-ışletmeleşme- gide-rek şirketleşme’ sürecine girmesi ile birlikte seyredir.”** (22 Ekim 2009, Evrensel)

Amaç “kamu yararı”ndan, “sermaye yararı”na dönüşüm sağlamak olunca bu ilişki de “kamu”nun görevi piyasa

sayı kaynak aktarmak ve talep yaratmak, özel sektörün görevi de bu “piyasa”da “kâr maksimizasyonu”nu sağlamak olmaktadır. Nitekim öyle de olmuştur. 2002-2009 yılları arasında sağlık harcamaları 9 milyar TL’den 40 milyara çıkarken ilaç harcamaları 5, 2 milyardan 15,6 milyara fırlamıştır. Hasta başvuru sayısının katkısı olmakla birlikte bu artışın asıl nedeni değildir. Son 7 yıl içinde üniversite hastanelerine yapılan kamu ödemesi 3 kat, özel sektöre yapılan ödeme 9 kat artmış, devlet hastanelerine başvuru oranı azalırken özel sektöre başvuran hasta oranı iki kat artmıştır. “39 milyon kişiye hizmet veren eski SSK kurumu 2005’e kadar kendi ilaçlarını kendisi alıp, tek alıcı olduğu için 10 liralık ilacı 1 liraya mal ederken, SGK ile artık 1 liralık ilaca 10 lira vermeye başlamıştır.” (Ali Tezel, 26 Ekim Evrensel) SGK’nın sağlık harcamalarında yüzde 45’lik bölümün ilaç sektöründeki tekellere, yüzde 35’inin tıbbi malzeme konusundaki teknoloji tekellerine gittiği göz önünde bulundurulursa bu sürecin asıl kazançlılarının kim olduğu ve kime hizmet edildiği açığa çıkacaktır.

Devletin bu süreç içinde ücretsiz sağlık hizmetlerini ücretli hale getirmesi, “hasta katkı payları”nı artırması, “kamu payı”nın/desteğinin adım adım “piyasadan” çekilmesi gibi şu an içinden geçtiğimiz sürecin sonunda arzulan manzara şöyledir: bir tarafta hizmet alma “tercihi ve inisiyatifli olan müşteri” olarak hasta kişi, diğer yanda bu hizmet ve araçları ile piyasada hazır bekleyen ticarethaneler olarak hastane, tüccar olarak doktorlar...

Ancak bu göz alıcı “kapitalist adalet ve zenginliğin”, yapamayacağı tek şey hastalığıyla baş başa ölmek zorunda kalan, hastane kapılarında ölüme terk edilen, hastane odalarında rehin tutulan yoksul hasta olgusunu gizleyebilmektir. İşsizler, yoksullar aleyhine gelene bu sürecin öfke ve tepkilerini yok edebilmektir... İşte “kamu gücü” ve “desteği” de burada devreye girecektir/girmektedir. Olası tepki ve hoşnutsuzları coplarla, yasalarla etkisizleştirmek de devletin asli görevi olacaktır.

Sağlık hizmeti almak temel insani bir haktır; “Yaşam hakkı”nın bir parçasıdır; alınıp satılamaz!

Milyonlarca insanın hiçbir sağlık güvencesinin ve kamu desteğinin kalmadığı ve sağlıkta tamamen özel ticari kuralın geçerli olduğu “piyasa-yapılandırması”, anlaşılacağı üzere yoksulun, güçsüzün ve de sağlık emekçilerinin omuzlarına yüklenen ağır bir yüküdür.

Bir avuç çok uluslu ve yerli şirketin kazancına odaklı bir sağlık sistemi, sermayenin kâr hırsıyla dışlarını tüm topluma geçirdiği acımasız bir ilişki doğurmaktadır. Bu yüzden sadece tek tek pahalılaşmasına, kamu desteğinin azalmasına odaklı bir karşı koyuş yerine, sağlıkta “dönüşüm”ün, “reform”un ana çizgilerine yönelen topyekün bir mücadele gerekmektedir. Milyonlarca hastanın, hasta yakınlarının, sağlık görevlileri ve doktorların istek ve kaderlerinin ortaklaştığı mücadele zemini de burasıdır; sağlığın metalaşmasına, kâr üretimine odaklı sağlık işleyişine, piyasa ilişkilerine karşı herkese eşit, ulaşılabilir ve ücretsiz sağlık hizmeti!

2010 Yatırım Programı’ndan vergi ve zam çıktı

Krizi sırtlayanlar emekçiler olurken, krizin fırsatlarından işsizlik fonlarından yararlananlar, teşvik paketlerinden istifade edenler, kamu yatırımlarında ihalelere girenler yine krizde işçiye acımayan, bir milyon insanın krizde işine son veren burjuva sınıfının “kaymak tabakasını” oluşturanlar oluyor.

Küresel ekonomik krizin etkilerinin devam ettiği bir dönemde krizin etkilerinin çok daha fazla emekçilerin üzerine yükleneyeceği bir döneme girdiğimizi yeni açıklanan 2010 bütçe planından açıklıkla görüyoruz. Söz konusu kamu harcamalarında hedeflenen rakamlar önemli derecede bütçe açığı yaratırken, bütçe açığının kapanması için **ek vergilerin** gelmesi ise kaçınılmaz gözüktüyor.

Küresel ekonomik krizde yatırımlarını önemli derecede azaltan özel sektörün yerine devletin bizzat rol aldığı ve kamu harcamalarında önemli artışa gitmek zorunda kaldığı görülmüyor. Burada yapılan yatırım harcamalarında sosyal nitelikte bir dizi harcama listesi göz

çarıyor. Ancak bu durum halk arasındaki deyimle **“kaşıkla verip, kepçeyle alma”** durumundan pek farklı gözükmüyor.

Kamu çalışanlarına yine bu harcama kalemleri içinde olan ve yüzde 2,5 zam sonrası son birkaç yıldır ücretlerin enflasyon karşısında eriyen işçilerin yaşam koşulları her gün kötüye giderken kamu alanında yapılan yatırımlar göz boyamanın ötesine geçmiyor. Söz konusu bu yatırım harcamalarına yol açan krizin yatırımları durdurması neticesinde devletin rolünün artması ve bu yatırımlara garanti para gözüyle bakan ve ihalelere hazırlanan pek çok özel sektör kuruluşu da düşünülürse oldukça anlaşılır. Tıpkı 1929 Buhranı dönemindeki gibi hiçbir yatırımın ülkeye özel teşebbüsle gelmediği bir dönemde “devletçilik” ile yapılan yatırımlarda olduğu gibi.

Bütçe Açığı Artıyor; Zamlar, Vergiler Geliyor

Kamu harcamalarında yaşanan artış sonrası bütçe açığının artması ve bu açığın kapatılması için ise vergilerin önemli bir rolü olduğu bir gerçek. Bu nedenle onlar, var olan bütçe açığını kapatırken 2010 yılını vergi yağmuru altında geçireceğimiz de iyice açığa çıkıyor. 2008’e kıyasla 2010 bütçesinde yüzde 26 artış gözüktüyor. 2009 yılında 163,5 milyar lira vergi geliri beklendiği halde 2010 yılında 193,3 milyar lira hedeflenmiş. Bu da yüzde 18,2’lik bir artış demektir. Ekonominin yüzde 3,5,

GSMH’nin ise yüzde 8,6 artmasının beklendiği dönemde vergide yüzde 18,2’lik bir artış söz konusu. Bu da 2010 yılının halkımız açısından hiç de kolay geçmeyeceğinin bir göstergesi.

Aynı şekilde henüz özelleşmemiş KİT’lerin özelleştirilmesine daha da hız verileceği de buradan çıkarılabilir. Kamu İktisadi Teşekküllere yapılan yatırım harcamalarına bakıldığında ise 2005 yılında 2 milyar 204 milyon lira olan yatırım harcaması 2010 yılı için 7,3 milyar lira olarak belirlendi. Bu önemli artışı krizin etkileri olarak görmek gerekir. Hızlı tren projesi ve enerji alanında büyük yatırımlar söz konusu. Bu nedenle TCDD’ye 2 milyar 557 lira, Türkiye Petrol Anonim Ortaklığına 1 milyar 100 milyon lira başlıca yatırım harcamaları olarak gözüktüyor. Yalnız bunca yatırım “göz dolduruyor” mevcut yatırımların yapıldığı kurumların hemen hepsi özelleştirilmek istenen kurumlar arasında olması ise bir yanılsamaya yol açılmaması gerektiğini gösteriyor. Bu nedenle bugün yapılan yatırımlar halkın cebinden karşılanıyorken, özelleştirilmek istenen kurumlar halk tarafından ödenen vergilerle kurulmuş ve yok pahasına satılmaya çalışan kurumlar aynı zamanda.

İşsizliği Azaltmayan Yatırım Olur mu?

Diğer yandan KİT’lerde çalışanların sayısı her geçen gün azalıyor. Yatırımın istihdam

ya olmadığı da apaçık ortada. Günümüzde en önemli sorunların başında gelen ve rekor düzeylere ulaşan işsizlik, kamu alanında yapılan yatırımlarla aynı oranda artmayacak gözüktüyor. Örneğin 2007 ve 2008 yıllarını dikkate alırsak daha açıklayıcı olacaktır. 2007 yılında 2 milyar 547 milyon lira olan yatırım harcaması 2008’de 4 milyara çıkmış ama diğer yandan 2007’de KİT’lerde çalışanların sayısı 156 bin 75 iken, 2008 yılında bu sayı 150 bin 763’e düşmüştür. Yani yatırım artmış, istihdam azalmış. Bu da bizlere yatırımların istihdam yaratmaktan uzak olduğunu ve mevcut işsizlik gerçeği dikkate alındığında halkımızın yaşamında önemli bir değişiklik olmayacağını gösteriyor. Birilerinin cepleri dolmaya devam ederken, diğer yandan sömürünün arttığı koşullar giderek ağırlaşıyor. Bu da “ekonomimiz toparlanıyor” diyenlerin kimin adına konuştuğunu gösteriyor. 2010 yılında vergilerin artacağı, zamların en temel tüketim harcamalarına yansıtılacağı zaten alışık bir durum. Elektrik ve doğalgaz gibi zaruri harcamalarda yıllık yüzde 70’lik zamların yaşandığı bir 2009 yılı kapanırken 2010 yılının da benzer bir yıl olması içten bile değil.

Ekonomik krizin etkilerini bir nebze azaltmak uğruna atılan bu adımlar halkın cebinden çıkan parayla karşılanıyor. Krizi sırtlayanlar emekçiler olurken, krizin fırsatlarından işsizlik fonlarından yararlananlar, teşvik paketlerinden istifade edenler, kamu yatırımlarında ihalelere girenler yine krizde işçiye acımayan, bir milyon insanın krizde işine son veren burjuva sınıfının “kaymak tabakasını” oluşturanlar oluyor.

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI DUR! KANIKSAMA!

25 Kasım, Dominik Cumhuriyeti'nde Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden **Clandestina Hareketi**'nin kurucularından **Partia, Minevra** ve **Maria Mirabel** kardeşlerin ege-menler tarafından tecavüz edilerek katledildiği tarihtir.

1981 yılında Kolombiya'da gerçekleştirilen Latin Amerika Kadın Kurultayı'nda özgürlük mücadelesinde katledilen Mirabel kızkardeşle-rinin anısına 25 Kasım, "**Kadına Yönelik Şidde-te Karşı Uluslararası Mücadele Günü**" ilan edildi.

BM de, aynı günü 1999 yılında "**Kadına Yö-nelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması için Uluslararası Mücadele Günü**" ilan etti. Tıp-ki 8 Mart'ı "sahiplenmesi" gibi 25 Kasım'ı da "sahiplenen" BM, NATO askerleri tarafından gerçekleştirilen işgallerde taciz, tecavüz ve şid-det mağduru olan kadınlarla dayanışmayı ve so-runu doğru tanımlamayı "unuttu".

"Kadına yönelik şiddet" denilince her biri-mizin aklına kimi yönleriyle benzer, kimi yönle-riyle farklı tanımlar geliyor. Öyle ya; bazıları-mızın "şiddet" olarak değerlendirdiği bir tutum, davranış, olgu diğerlerimiz için öyle olmayabili-yor. O halde nasıl tanımlanıyor kadına yönelik şiddet? Eylül 1995'te Pekin'de yapılan **4. Dün-ya Kadın Konferansı Eylem Platformu** ve **Pekin Deklarasyonu**'nda "Kadının cinsel, fi-ziksel veya psikolojik zarar görmesi ile veya aç-

çekmesi ile sonuçlanan veya sonuçlanması muh-temel olan, bu tip hareketlerin tehdidini, baskı-yı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içe-ren ister toplum önünde, ister özel hayatta meydana gelmiş olsun, cinsiyete dayalı her tür-den şiddet, kadına yönelik şiddet olarak tanımlanmaktadır" deniliyor. Bu tanıma bağlı olarak kadına yönelik şiddet; fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik şiddet olarak alt başlıklara ayrılıyor. Bu ayrım detaylandırılarak daha fazla alt başlık da çıkarılabilir, ancak genel olarak bunlar üzer-rinden yapmaya çalışacağız incelememiz.

Kadına yönelik şiddet sadece fiziki midir?

Şiddet denince aklımıza ilk gelen, **fiziksel şiddet** oluyor. Kadına iradesi dışında yönelen en ufak bir hareket bile bu kapsama giriyor. Ya-şadığımız coğrafyada fiziksel şiddet alabildiğine yaygın. Türkiye'de her 3 kadından biri hayatı boyunca en az bir kez, sadece kadın olduğu için şiddete maruz kalıyor! (18 ilde gerçekleştirilen "Türk kadınının profili" araştırmasının bulgularına göre). Evli kadınların % 97'sinin hayatları bo-yunca en az bir kez şiddete maruz kaldıkları be-lirtiliyor. Kadına yönelik şiddet, "bireysel" ya da "münferit" değil, süreklilik arz ediyor. Bazıların-ca dillendirildiği gibi "cahillik"ten de değil! Siste-min tüm kurumları bu şiddeti onaylıyor, meşru görüyor ve yeniden üretiyor. Üniversite mezunu kadınların % 23'ü fiziksel şiddete maruz kalıyor. Kadın eğitilmiş de olsa, çalışsa da fiziksel şid-detten kaçamıyor.

Kocası kendine şiddet uyguladığı için kara-kola gidip şikayetçi olan kadına "**yenge sen de biraz alttan al!**" denilerek evin yolu gösterilip, sonra öldürülmesine seyirci kalmıyor mu polis? "**Kadınlar sizin tarlalarınızdır, onları dile-dığınız gibi sürün**" yazmıyor mu Kuran'da? Tüm bunlar kadına fiziksel şiddet uygulayan er-keğin bunda pek bir sakınca görmediğini, kabul-lenme ve meşru görme anlayışı nedeniyle rahat olduğunu, üstelik bu yüzden gerek sistem ge-rekse sosyal çevresi tarafından cezalandırılma-yacağını biliyor.

İşin acı tarafıysa, bu ataerki zihniyetin bazı kadınlar tarafından içselleştirilmiş, kanıksanmış olması... Hacettepe Üniversitesi'nin araştırma-sına göre; Türkiye'deki kadınlarının % 39.2'si "**koca dayığında haklı neden olabilir**" di-yor! Evli kadınların yüzde 29'u "**kadının koca-sına karşılık vermesi**", yüzde 27'si "**parayı gereksiz yere harcaması**" ve yüzde 23'ü

1981 yılında **Kolombiya'da gerçekleştirilen Latin Amerika Kadın Kurultayı'nda özgürlük mücadelesinde katledilen Mirabel kızkardeşlerin anısına 25 Kasım, "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü" ilan edildi.**

"**çocukların bakımını ihmal etmesi**" duru-munda kocanın karısını dövmesini haklı bulu-yor.

Psikolojik şiddet ise kadının kişiliğini rencide eden, iradesini yok sayan, kadını aşağılayan her türlü söz ve davranışlar olarak tanımlanabi-lir kısaca. Çalışan kadınlara yönelik psikolojik şiddet, "yıldıрма"nın bir aracıdır. Son yıllarda tartışılmaya başlanan "**mobbing**" kavramı ile beraber, işyerlerindeki cins ayrımcılığı, kadına yönelik psikolojik şiddet ve yıldırma mekaniz-maları daha fazla görünür kılınmıştır. Kadına "geleneksel" olarak yüklenmiş olan **edilgenlik**, çalışan, emekçi kadınların psikolojik şiddete karşı koymasını zorlaştırmaktadır. Özellikle üst-lerinden kendine yönelen bu tip söz ve davra-nışlara karşı pek çok çalışan kadın işini kaybet-me korkusu, özgüven eksikliği ve "suçlu" duru-ma düşme kaygısı yüzünden yeterince karşı ko-yamamaktadır. Ancak kadına yönelik tüm şiddet türlerinde olduğu gibi psikolojik şiddete karşı çıkılması da sürekli yeniden üretilmesini, sarmal şekilde devam ettirilmesini de beraberinde ge-tirmekte, böylelikle kadının edilgenliği ve güven-sizliği daha da artmakta, kadınların çalışma haya-tında başarılı olamamasına ya da üretimden çe-kilmesine sebep olmaktadır. Kadın, uğramış ol-duğu haksızlığa karşılık, hiçbir şey yapamamış olmanın sıkışmışlığıyla kendini ifade edememek-te ve agresifliği yine kendini tahrip etmektedir.

Ekonomik şiddet ise kadına yönelik şid-detin bir diğer ve en "görünmez" türüdür. Kadını erkeğe "bağımlı" olarak ele alan sistem bu yönlü tüm haklarını kullanımını erkeğin tekeline bırakmış, aynı zamanda kadın eğitimi de değe-rsizleştirmiştir. Ekonomik şiddet, ilk elden kadı-nın üretime katılmasında, çalışma hayatına atıl-masında **karar hakkını** kadınların elinden ala-rak başlar. Eğer Türkiye'deki okuma-yazma bil-meyen 6 milyon kadından biri değilse, istediği alanda eğitim almakta sıkıntı yaşayacaktır. Var olan sistem kadınlara hemşire, hasta bakıcı, öğ-retmen, sekreter gibi meslekleri uygun görür-ken, doktorluk, yargıçlık, mühendislik, mimarlık gibi işleri "erkek" işi olarak görür. Kentlerdeki 15-25 yaş arasındaki kadın genç nüfusun yüzde 31.5'i işsizdir. Özellikle lise ve üzeri eğitime sa-hip her 100 genç kadından sadece 20'si iş bula-mamaktadır. Geçici, mevsimlik ve yarı zamanlı işlerde çalışan her 100 kadından 95'i sosyal gü-venlikten yoksundur. Yani başkalarının "eline" bakmaktadır. 18 ilde gerçekleştirilen "profil" araştırmasında, kadınların % 69'u eşlerinden pa-

ra aldıklarını ve kendilerine ait herhangi bir ge-lirleri bulunmadığını belirtmiştir. Bu durumda kadın, kelimenin tam anlamıyla kocasının "insa-fına" kalmıştır.

Kadınların işgücüne katılımı son on yılda % 34'ten % 22'ye gerilemiştir. Türkiye'de 1980'den sonra her 13 kadına karşılık, 87 erkek işe girmiştir. Bunda kuşkusuz ev içi emeğin toplumsallaştırılmaması nedeniyle kadınların eve kapatılması olduğu kadar, neo-liberal politikalar nedeniyle, kadın emeğinin erkek emeği karşın-da değersiz oluşu ve kriz dönemlerinde işten çı-kartılmaları ilk akla gelenin kadınlar olmasının etkisi vardır. Keza, kadınların erkeklerle eşit koşullara sahip olmayışının, kendini geliştirip donatmasını, vasıflı emeğe sahip olmasını engel-lemesi de etkilidir.

Türkiye'de çalışan kadınların büyük bölümü -% 48'i- kırsal alanda, büyük çoğunluğu "ücret-siz aile işçisi" statüsüyle çalışmaktadır. Kırdan kente göç arttıkça bu kadınlar "ev kadını" kim-liği edinir, bir başka deyişle 13 milyon 301 bin ev kadını "gizli işsiz"dir. Son yıllarda artan işsiz-lik kadının üretimden çekilmesini hızlandırmak-tadır. TÜİK Hane Halkı İşgücü Anketi sonuçla-rına göre 2007'de istihdam alanından çekilen 368 bin kişinin 248 bini kadındır. Bu da kadın emeğinin ilk elden gözden çıkarıldığını ortaya koymaktadır. Evin "reisi" erkek olduğuna göre, çalışıp bakması gereken odur! Haliyle kadının çalışması "ev bütçesine katkı" olmanın önüne geçememekte, karar mekanizması erkek ol-maktadır.

Cinsel şiddet tanımlaması ise, kadına yö-nelik taciz ve tecavüzden tutalım, kadın cinselli-ğine yönelik her türlü dışarıdan yapılan müdahale-yi kapsar. Cinsel şiddete maruz kalan kadının bedeni, kendisine ait olmaktan çıkmış, babasının ya da kocasının üzerinde karar verdiği bir nes-ne haline getirilmiştir.

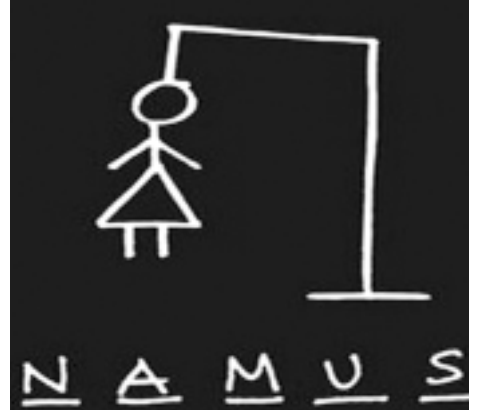
Cinsel taciz, mutlaka fiziki teması zorunlu kılmaz; kadının vücudunu büyük bir dikkatle süzmek, müstehcen fıkralar anlatmak, müsteh-cen resimleri görünür şekilde asmak vb. bir di-zi tavır cinsel taciz kapsamına girebilir. Tecavüz ise kadınlar için hem fiziksel hem de ciddi psi-kolojik zararlar verebilen bir cinsel şiddet türü-dür.

Feodal ve yarı-feodal ülkelerde "kirlenme" duygusu kadına çok daha yoğun bir şekilde ya-şatılır. Öyle ki tecavüze uğramış kadın, erkekler (koca, baba, abi vd.) tarafından "katli vacip" ola-rak görülür.

Tecavüzün dile getirilmesi zordur, kadınlar-da oluşturulmaya çalışılan "kirlenme" duygusu, aileden, toplumdaki dışlanma korkusunu yaratır. Aynı zamanda bu durumun başına gelmesinden kendine "suç" payı bulmaya çalışır. Egemen siste-min yasalarının tecavüzü ispatlamayı zorlaştır-ması kadınların çoğunu bu durumu bildirmeme-yer iter.

Daha az dile getirilenler ise; **evlilik içi tecavüzlere**. Geleneksel "görev"lerden biri de, kadına "erkeğin cinsel ihtiyaçlarının karşılan-ması" olarak öğretilmiştir. Erkek de, kadın iste-mese bile evli olduğu kişiyle cinsel birleşmeyi "hak" sayarak yapar bu tecavüzü. Mücadele eden kadınlar bu duruma karşı tüm kadınları karşı durmaya, sorunu dillendirmeye, bilinçlen-dirmeye çalışmalıdır.

YORUMSUZ

□ **26 Ekim**'de, Manisa'da yaşayan **A.A.** isimli kadın, ailesini ziyaret etmek için gittiği Erzurum'dan "geç döndüğü" ba-hanesiyle, eş tarafından boğazı kesilerek öldürüldü.

□ **26 Ekim**'de, İstanbul Bakırköy'de, aşırı içkili olduğu için yürümekte zorluk çeken **N.E.** adlı kadın, kendisine yardım eden 2 kişi tarafından tecavüze uğradı.

□ **27 Ekim**'de, Eskişehir'deki Yunus Emre Yurdu'nda kalan **Gülbahar Taş** isimli Anadolu Üniversitesi öğrencisi genç kadın, yurdun lavabosunda kendini borulara asarak intihar etti.

□ **28 Ekim**'de Urfa-Bozova'da, **Tü-lay Sarı** adındaki bir kadın, fare zehri içerek intihar etti.

□ **30 Ekim**'de, Aksaray'da yaşayan 1 çocuk annesi **Kübra Kocatürk** adlı genç kadın, altınları çaldıktan sonra bo-ğazı kesilerek katledildi.

□ Balıkesir'in Ayvalık ilçesinde yaşı-yan **Y.A.** adlı genç kadın, kendisini kaçır-an 4 kişi tarafından tecavüze uğradı.

□ İstanbul-Bağcılar'da, dersane öğ-rencisi **A.Ö.**, öğretmen tarafından taciz edildi.

□ "Yatalak kadın bakıcılığı" ilanı üle-rine İzmirc'e giden **R.Ö.** isimli kadın, bur-da iki kişinin ve kaçırıldığı evde para kar-şılığında satıldığı 20 kişinin tecavüzüne uğradı.

□ Adana'da yaşayan **Berrin Ak-mansoluk** adlı kadın, ormanda yarı çıp-lak halde ölü bulundu. Darp edildikten sonra elle boğularak öldürüldüğü tespit edilen Akmansoluk'un cinayet zanlısı ola-rak biri istihbaratçı astsubay çavuş, beş kişi yakalandı.

□ Kütahya'da yaşayan 20 yaşındaki **U.G.** adlı kadın komşusunun tecavüzüne uğradı.

□ **1 Kasım**'de İzmir Gürçeşme'de ailesiyle birlikte yaşayan **Hilal Savrum** adındaki genç kadın, kendini odasının ta-vanına asarak intihar etti.

□ **2 Kasım** günü, Kastamonu-Da-day'da, **T.K.** isimli kadın, eşi tarafından, kendisini aldattığı gerekçesiyle vuruldu.

□ **5 Kasım**'da, İstanbul Pendik'te **Fik-riye E.** adlı kadın ve iki çocuğu, uzun bir sü-redir işsiz olan eşi Hüseyin E. tarafından bı-çaklanarak öldürüldü. Cinayetin ardından, Hüseyin E. intihara kalkıştı.

□ İstanbul Bahçelievler'deki Çocuk Esirgeme Kurumu'nda kalan 14 yaşındaki **M.G.**, gidecek yeri olmadığını söylediği kişiler tarafından kandırılarak götürüldü-ğü yatta tecavüze uğradı.

"PKK'lı" olmak isteyen Turgut, Rojin'e değil, kadına hakaret etmiştir!

İrkçilik çok çeşitli yollarla kendini var eder. Kimi zaman öldürerek yok etmek şeklinde geli-şir; kimi zaman linç saldırılarına dönüşür, kimi zaman yok saymaktır, kimi zaman da yasakla-maktır kendi kültürünü yaşamasını... İrkçiliğin bir başka boyutu kadına yönelik cinsel saldırılar-dır. Yukarıda saydığımız tüm saldırılara da maruz kalmasının yanı sıra kadınlar, ulus kimliğinin yan-ında cinsel kimliği yönüyle de saldırılara maruz kalırlar. Yaşadığımız coğrafyada bu saldırılara maruz kalanlar elbette ezilen Kürt ulusundan ka-dınlardır. Milliyet anlamında "öteki"ne duyulan nefret ile cinsiyeti nedeniyle kadının "meta" (yani alınıp-satılabilen, değeri insan olmasına göre değil vücut ölçülerine göre belirlenen bir "mad-de") haline getirilmiş olduğu gerçeğini aynı ta-blodan görebilirsek bu saldırıların alabileceği bo-yutların farkına varırız.

Bütün bunları somutlayacak bir örneği geçti-

ğimiz günlerde yaşadık. Akşam gazetesinin "ya-zarlarından" **Serdar Turgut**'un "**Keşke PKK teröristi olsaydım**" başlıklı yazısı, "kin ve kan damlayan kalem" yöntemi ile ırkçılığı ifade etme-nin yollarından birini kullanmış oldu. Öyle ki bu-nu yaparken de; "öteki" olan Kürt kadınlarına "ırkçı bir erkeğin" neler yapabileceğini anlatma-ya çalışmış! Diğer ırkçı kalemlerle "farklı" olarak Turgut, tüm pisliğini, deve kuşu misali, "kara mizah"ın arkasına gizlemeye çalışmış! Barış Grupları'nın Kürt halkı tarafından sınır ka-pısında coşkuyla karşılanmasını "hazmedeme-yen" Turgut'un, "PKK teröristi" olma arzusunun, Kürt şarkıcı Rojin'i "dağa kaldırıp seks kölesi yapma" üzerine biçimlendirdiği yazısı ile birlikte Kürt kadınlarına yönelik cinsel şiddet bir kez da-ha gündeme geldi. İrkçiliğin bu ahlaksız ifadesi, ezilen Kürt kadının kimliği nedeniyle karşılaştığı saldırıların cinsel yönünü de göstermektedir.

"Meslektaşları" için, medya ayağa kalktı!

Bu yazısıyla, ırkçı ve erkek egemen zihniye-tin "ağzı salyalı", ahlaksız kalemlerine niteliğine bürünen Turgut'un yazısının yayınlanmasının ar-dından Rojin, bu ahlaksız ve çirkin saldırıya tepki göstermiş ve Turgut hakkında tazminat dava-sı açmıştır. Kadın örgütleri harekete geçerek, Akşam gazetesi binaları önünde "**Çüüşş**" yazılı pankartları ile Turgut'u protesto etti. Bazı gaze-telerde, televizyonlarda bu yazıyı kınayan yo-rumlar yapıldı. Elbette bazı "meslektaşları" da Turgut'u, tüm bu "saldırıları" karşısında yalnız bırakamazdılar/bırakmadı. (Bu yazarların çoğu da ne yazık ki kadın!)

"Liberal-romantik yazar" **Nagehan Alçı** (Akşam), "arabulucu" rolü üstlenerek Turgut'un aslında ne kadar "kibar" olduğuna, yazıyı yazar-

kenki tek amacının "ironi" yapmak olduğuna Ro-jin'i inandırmaya çalışıyor, Turgut'a da Rojin'in bu "alınanlığının" nedenini "ötekileştirilmişli-ğe" bağlaması gerektiğini salık veriyor. **Pakize Suda** (Hürriyet), olayın abartıldığına ve Rojin'in tavırlarının "kadının ezilmişliğini yarattığı" kompl-eksten" kaynaklandığına inanıyor! **Mutlu Tön-bekici** (Vatan) ise iyice abartarak, Turgut'un bu "yeni" ve "cesur" mizahının anlaşılmadığını, Ro-jin'in yerine kendinin Turgut'un aklına gelmesinin onu çok eğlendireceğini söylüyor. Ertuğrul Öz-kök, Hıncal Uluç gibi medyanın "amcaları" bir yandan Turgut'un kulağını çekiyor bir yandan da

Rojin'i "büyütmeyelim"e ikna etmeye çalışıyor-lar. Bunların dışında birçok burjuva medya ka-lemlerinin birleştiği ortak nokta, "çağdaş" Tur-gut'un "çağdaş" mizahının anlaşılammış olması ve "söylenen bir sözün yapılmadığı" müddetçe hiçbir anlam ifade etmeyeceği(!) idi. Yani Tur-gut'un, "Rojin'i dağa kaldırıp seks kölesi yaparım" demesi onun bunu yapacağı anlamına gelmi-yor! Ki zaten bunu da yapamaz! Beceremez! (Er-tuğrul Özkök, Hürriyet; Oray Eğin, Akşam) Bu mantık, sözlü tacizin ve cinsel istismarın yok sa-yılmasıdır. Fiiliyata geçirmeye/geçiremedine göre sorun da olmamalıdır, gülünüp geçilebilir!!!

Serdar Turgut, sistemin paralı kalemlerinin-dan biri! Bizler de Kürt kadınlarından biriyiz! -Bi-yolojik veya kimlik anlamında- "O" olmasak da, bilinçli insanlar olarak Kürt kadınının böylesi sal-dırılarıyla aşağılanmasına izin vermemeli, onlardan biri olarak mücadele etmeliyiz. Saldırıları beraber göğüslemeli, bu çirkin ve ahlaksızlık politikaları ile etrafımızı kirlenen sisteme karşı mücadelemizi bütünleştirebilmeli ve karşı durabilmeliyiz.

Hindistan'ın yüreği saldırı altında

(Arunthati Roy)

Aşağıdaki yazı Hindistan'ın ünlü aydınlarından Arunthati Roy tarafından İngiliz Guardian Gazetesi'nde 30 Ekim günü yayımlanmıştır. Roy'un Hint devletinin Maoistlere karşı hazırladıkları savaşın aleyhinde hazırladığı yazıyı kısaltarak yer veriyoruz.

Orissa'nın güneyindeki alçak, düz tepeler, Hindistan diye bir ülke veya Orissa diye bir eyalet var olmadan çok öncelerinde **Dongria Kondh**'un eviydi. Tepeler Kondh'tan görünüyor, Kondh tepeleri izliyor ve yaşayan ilahlarına dua ediyorlardı. Şimdi bu tepeler içerdikleri boksit sebebi ile satılıyor. Onlar şayet tanrı, Ram, Allah veya İsa olsaydı ne kadara satılacağını merak ediyorlar.

Belki de Kondh, Evresel Yasa Tanrısı Niyam Raja'ya ev olan Niyamgiri tepesinin **Vedanta** (Bilginin Nihai Doğasını öğreten Hindu felsefesinin dalı) adındaki bir şirkete satılmasından dolayı minnettar olmalıdır. Vedanta dünyanın en büyük madencilik şirketlerinden biri ve sahibi de Londra'da daha öncesinde İran Şahına ait malikane oturan Hintli milyarder **Anil Agarwal**'dır. Vedanta, Orissa'da faaliyet gösteren çok sayıda Çok Uluslu Şirketten yalnızca biri. (...)

Şayet düz doruklu tepeler mahvedilirse onları örten ormanlar da mahvolacak. Aynı şekilde düzlüğe akan ve sulayan nehirler ve dereler ve Dongria Kondh da mahvolacak. Benzer şekilde Hindistan'ın ormanla kaplı yüreğinde yaşayan yüz binlerce kabile halkı ve onların anayurdu da aynı şekilde saldırı altında.

Bizim sisli, kalabalık şehirlerimizde bazıları **"Ne olmuş? Bazıları ilerlemenin bedelini ödeyecek"** diyor. Bazıları ise **"hadî yüzleşelim. Bu insanların artık zamanı geldi. Gelişmiş ülkelere -Avrupa- ABD, Avustralya- bakın, hepsinin 'geçmiş'i var. Aslında doğru. O zaman neden biz de yapmayalım?"** (...)

"En büyük tehdit, Maoistler"

Bu düşünce hattını koruyarak, hükümet Hindistan'ın merkezindeki ormanlarda karargah kuran "Maoist" asilere karşı **Yeşil Av Operasyonu**'nu ilan etti. Elbette ki, isyan edenler yalnızca Maoistler değil. Ülkenin her yerinde her seviyede halkın katıldığı mücadeleler mevcut-topraksızlar, Dalitler, evsizler, işçiler, köylüler, dokumacılar. Onlar halkın topraklarının ve kaynaklarının şirketlere devredilmesini içeren politikanın da dahil olduğu adaletsizliğe fedâ edilmelerine karşı çıkıyorlar. Ancak hükümet içlerinden yalnızca Maoistleri en büyük tehdit olarak seçti. İki yıl önce koşullar bu kadar kötü değilken başbakan, Maoistleri **"ülkenin iç güvenliğine en büyük tehdit"** olarak tanımladı. Bu onun en popüler ve en çok tekrar ettiği ifade oldu.

Başbakan, çeşitli nedenlerle 6 Ocak 2009'da eyalet başkanları ile yaptığı toplantıda Maoistlerin sadece **"küçük bir kapasite"**ye sahip olduğu yorumunu yaptı, bu diğerleri ile aynı kaynağa aitmiş gibi görünmüyordu. Hükümetin gerçek niyetini 18 Haziran 2009'da parlamentodaki konuşmasında şu şekilde ifşa etti: **"Eğer aşırı-sol maden kaynaklarının bulunduğu tarafları sallamaya devam ettiği takdirde yatırım iklimi bu durumda kesinlikle etkilenenektir."** (...)

Maoistler kimdir? Onlar, 1969 Naksal ayaklanmasına önderlik eden ve Hindistan hükümeti tarafından tasfiye edilen Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)'in çok sayıda ardıllarından biri olan yasal **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**'in üyeleridir. Maoistler Hint toplumunun yapısal, baştan bu yana süren eşitsizliğinin ancak Hint devletinin şiddet yoluyla yıkılmasıyla son bulabileceğine inanıyorlar. Öncelleri olan **Maoist Komünist Merkez (MCC)** Jharkand ve Bihar'da; **Halk Savaşı Grubu (PWG)** ise Andhra

Pradesh'te muazzam bir halk desteğine sahip. (2004'te yasak kısmen kalktığında Warangal'daki yürüyüşü 1.5 milyon kişi katılmıştı.) (...)

En yoksullar silaha başvuruyor

Şimdi, Hindistan'ın merkezinde Maoist gerilla ordusu, çoğunlukla ancak alt-Sahara Afrika'sında görülebilen kronik açlıkla kıyaslanabilecek koşullarda yaşayan umutsuz yoksul kabile halkından oluşmaktadır. Onlar, Hindistan'ın sözde bağımsızlığının üstünden 60 sene geçmesine karşın, eğitime, sağlığa ve yasal çözümlere ulaşamayan insanlar. Onlar, onlarca yıldır sistemli şekilde küçük işadamlarının, tefecilerin ve kadınlara tecavüz etmeyi kendilerine hak gören polis ve orman işletme personelinin acımasızca sömürüsüne maruz kalan insanlar. Görünümlerindeki huzur ise büyük oranda kendileri ile birlikte onlarca yıldır yaşayan ve savaşan **Maoist kadrolar sayesinde.**

Şayet kabile üyeleri ellerine silah aldılarsa bunu hükümet kendilerine şiddetten başka bir şey vermediği ve şimdi artık kendilerine ait olan son şeyi-toprağı almak istediğinden yaptılar. Açıkçası onlar hükümetin yalnızca "kalkınma" için bölgelerine geldiğine inanmıyorlar. Açıkçası onlar **Dantewada**'da Ulusal Maden Kalkınma Kurumu tarafından ormanlarında inşa edilen ve üzerinde uçakların inip kalkabileceği geniş ve düz yolların kendileri için çocuklarını okullarına götürmeleri için yapıldığına inanmıyorlar. Eğer toprakları için mücadele etmezlerse imha edileceklerine inanıyorlar. İşte bu nedenle ellerine silah alıyorlar. (...)

2008'de Planlama Komisyonu'nun atadığı bir uzman grubunun hazırladığı "aşırıların etkisindeki alanlarda kalkınmaya yönelik tehditler" başlıklı raporda şöyle diyor: "Naksalist (Maoist) hareket topraksız ve yoksul köylülük ve Adivasiler arasında güçlü temele sahip siyasi bir hareket olarak tanınmalıdır. Ortaya çıkışları ve gelişimleri toplumsal koşullarla ve bunları yaşayan insanların deneyimleri ile kavramsallaştırılmalıdır. Devlet politikası ile uygulamaları arasındaki derin uçurum, bu koşulların özelliğidir. Devlet iktidarını zorla ele geçirmeye yönelik uzun vadeli ideolojiye karşın günlük tezahürlerinde, toplumsal

adalet, eşitlik, korunma, güvenlik ve yerel kalkınma için temel bir kavga olarak görülmelidir." "En büyük iç güvenlik tehdidinden" epey uzaklardan gelen bir feryat.

Maoist isyan haftanın çepnişi olalı beri, herkes, parlak tıylü şişo kediden bu ülkedeki en çok satan gazetesinin alaycı editörüne kadar bir anda sorunun kökünde yatan on yıllardır birikmiş **adaletsizliği** kabul etmeye hazır görünmeye başladı! Fakat 21. yüzyılın altına hücumunda frene basmak

anlamına gelen bu soruna yönelmek yerine tartışmayı tamamen farklı bir yöne çekerek Maoist "terörizm" üzerine gürlütücü bir sahte sofulukla sövüp sayıyorlar. Ancak onlar yalnızca kendi kendilerine söyleniyorlar.

Devlet, iyi vatandaşımı koruyor(!)

Silahları ellerine alan insanlar, tüm zamanlarını TV izleyerek (veya TV'de şov yaparak) veya gazete okuyarak veya SMS anketlerinde Ahlaki Konularda çıkan "Şiddet iyi midir yoksa kötü müdür?" şeklindeki günün sorularına cevap yetiştirmekle geçirmiyorlar. Onlar oradalar. Savaşıyorlar. Evlerini ve topraklarını savunmaya hakları olduğuna inanıyorlar. Adaleti hak ettiklerine inanıyorlar.

İyi vatandaşlarını tehlikeli insanlardan korumak için hükümet onlara savaş açtı. Dediklerine göre kazanması üç veya beş yıl sürebilecek bir savaş. Peki, 26/11 Mumbai saldırılarına rağmen hemen ardından hükümet Pakistan'la konuşmaya hazırlanıyor mu? Çin'le de görüşmeye hazırlandı. Fakat yoksullara karşı savaş açmaya geldiğinde sıkı oynuyorlar. (...)

Boz Tazılar, Kobralar ve Akrepler gibi totemvari isimler edinen ve ormana öldürme yetkisi ile giren özel polisler yetmez. **Merkezi Yedek Polis Gücü, Sınır Güvenlik Kuvveti** ve kötülüğü ile ün salan ve uzak orman köylerinde inanılmaz zor baskılar ve öç alıcı hasarlar veren **Naga Taburu** da yetmez. Hükümetin desteklediği ve silahlandırdığı ve Dantewada ormanlarındaki öldürme, yakma ve tecavüz ederek geride 300 bin evsiz bırakan **Salwa Judum** -"halk milisleri" ile yetmez. Şimdi hükümet Hint-Tibet sınırına, polisini ve on binlerce para-militer askerini yerleştiriyor. Tugay komutanlığı Bilaspur'da, (bunun sonucunda dokuz köy boşaltıldı) hava kuvvetleri Rajnandgaon'da (yedi köyü boşaltacak) konuşlandırmayı planlıyor. Aslında bu kararlar çok öncesinde alınmış. Araştırmalar yapılmış, yerler seçilmiş. İlginç. Savaş yakında başlayacak. Ve şimdi Hint hava kuvvetlerinin helikopterleri "öz-savunma" için ateş açma hakkını, yani hükümetin yoksul yurttaşlarına karşı hakkını kullanacaklar.

Arunthati Roy

şarıdan gelen şeyleri vardı."

Yeşil Av Operasyonu hangi tür bir savaştır? Bunu bilebilecek miyiz? Ormandan fazla haber alamıyoruz. Batı Bengal'deki **Lalgarh** kuşatma altında. İçeriye gitmek isteyenler dövülüyor ve tutuklanıyor. Ve tabii ki Maoist olarak damgalanıyor. (...)

Köylüler, intihardan başka seçenekleri olduğunu öğreniyor

Maoist "tehdit" in kasten abartılması devletin militarizasyonunu meşrulaştırmak içindir. (Ve kesinlikle Maoistlere bir zarar vermemektedir. Hangi siyasi parti bu derece ilgiden memnun olmaz ki?) Tüm oksijen bu yeni "teröre karşı savaş"ın tıpatıp aynı ile kullanılırken devlet hepsini Maoist sempatzanı olarak nitelendirerek diğer yüzlerce direniş hareketini de askeri operasyonu ile silmek isteyecektir.

Burada cümleyi gelecek zaman haliyle kullandım ancak bu süreç zaten işlemekte. Batı Bengal hükümeti bunu Nadigram ve Singur'da da denedi ama başaramadı. Şimdi de Lalgarh'ta, sempati duysa da Maoistlerden ayrı bir halk hareketi olan **Polis Meza-limine Karşı Halk Komitesini** rutin şekilde HKP (Maoist)'in açık kanadı olarak ifade etmektedir. Önderi **Chhatradhar Mahato**, şimdi tutuklu ve kefaletsiz şekilde tutulmakta, "Maoist önder" olarak ifade edilmektedir. Hepimiz Maoistlere kuryelik yaptığı üzerine tamamen ustalıkla bir iddia ile iki yıl hapisteye tutulan tıp doktoru ve sivil haklar aktivisti **Dr. Binayak Sen**'in öyküsünü biliyoruz. **Yeşil Av Operasyonu**'nun üzerine gün ışığı doğarken Hindistan'ın diğer yerlerinde, savaş tiyatrosunun uzaklarında, yoksullara, işçilere, topraksızlara ve "kamu yararı" gerekçesiyle hükümetçe topraklarına el konulanlara karşı saldırılar hız kazanmaktadır. Acıları derinleşmekte ve seslerini duyurmaları daha da zorlaşmaktadır. (...)

Geçtiğimiz hafta, ülkenin her yerinden sivil haklar grupları Delhi'de bir dizi top-

Silahları ellerine alan insanlar, tüm zamanlarını TV izleyerek (veya TV'de şov yaparak) veya gazete okuyarak veya SMS anketlerinde Ahlaki Konularda çıkan "Şiddet iyi midir yoksa kötü müdür?" şeklindeki günün sorularına cevap yetiştirmekle geçirmiyorlar. Onlar oradalar. Savaşıyorlar. Evlerini ve topraklarını savunmaya hakları olduğuna inanıyorlar. Adaleti hak ettiklerine inanıyorlar.

lantı düzenleyerek savaşı durdurmak ve eğilimi tersine çevirmek için ne yapılabileceğini tartıştılar. Andhra Pradesh'in en bilinen sivil hak aktivisti olan ve iki hafta önce ölen **Dr. Balagopal**'in yokluğu fiziksel bir acı gibi bize yakındı. Kendisi zamanımızın en cesur, bilge siyasi düşünürlerindendi ve ona en çok ihtiyaç duyduğumuz bir anda bizi terk etti. (...) Başkentte onların varlığı TV stüdyolarının sahne ışıklarını ve medya histerisinin tamamlarının ötesinde, Hindistan'ın orta sınıflarında dahi insani bir yüreğin halen atığının sinyali verdi. Merak edenler için, bunlar, İşçileri Bakanı'nın yakın zamanda belirttiği "terörizme" destek veren "entelektüel iklimi" yaratan insanlardandı. Eğer bu sözler insanları korkutmak içinse tam zıddı bir etkisi oldu. (...)

İnsanlar zulme uğradığında, savaşmaktan başka kendileri için yapabilecekleri "daha iyi" bir şey var mıdır? Onlara kimse, borç batağına saplanan bazı köylülerin yaptığı gibi intihar dışında bir seçenek sunmuyor. (Hindistan kurumunun ve medya temsilcilerinin yoksul insanların kendilerine karşı savaşmak yerine intihar etmelerinden memnun olduklarını hissedene yalnız ben miyim?) (...)

Geçenlerde tutuklanan Maoist önder **Kobad Ghandy**'yi uyuturucudan sorgulamak yerine onunla konuşmak daha iyi bir düşünce olabilir.

Shell'de işten atılmalan

İngiliz petrol grubu **Royal Dutch Shell** yılın başında uygulamaya koydukları **daralma planı** çerçevesinde 5 bin işçinin işten çıkarıldığını açıkladı. Şirketten yapılan açıklamaya göre yılın ilk dokuz ayında işletme miktarı bir milyar azaltılmış. Geçen Temmuz ayında Shell petrol grubu üst düzeyi kadro sayısını 750'den 600'e çekerek yüzde 20 azaltmaya gittiklerini açıklamıştı.

Almanya'da temizlik işçileri TİS imzaladı

Türkiyelilerin yüzde 35'ini oluşturduğu sayıları 860 bin olan temizlik işçilerinin İG Bau Sendikası'nın çağrısıyla bir aydır sürdürdüğü grev, Toplu İş Sözleşmesi'nin imzalanmasıyla sona erdi. İmzalanan TİS'e göre ücret artışları iki aşamada gerçekleştirilecek ve Batı eyaletlerinde 4,9; Doğu eyaletlerinde yüzde 6,3 daha fazla ücret ödenecek. Buna göre Batıda saat ücreti 8.55 Euro olurken, Doğuda ise 7 Euro'ya yükselmiş oldu. Temizlik işçileri ayrıca özel emeklilik sistemi hakkı da kazanmış oldu.

Kıbrıs'ta genel grev

TC'nin dayatmasıyla Meclis'in gündemine gelen "Kamu Çalışanlarının Aylık Maaş, Ücret ve Diğer Ödeneklerinin Düzenlenmesi Yasa Tasarısı"na karşı, 28 Ekim Çarşamba günü genel grev ilan eden Kıbrıslı emekçiler, yürüyüşlerine izin vermemek için barikat kuran polislerle çatıştı. Çatışma sonunda barikatın açılması üzerine Meclis ve Türkiye Elçiliği önünde eylem gerçekleştirildi. Emekçilerin karşı çıktıkları yeni yasa uyarınca birçok hakları gasp edilecek; maaşlar asgari ücrete indirilecek, özel ikramiye ve kıdem tazminatı gibi ek ödenekler kaldırılacak, sendikalar etkisizleştirilerek toplu iş sözleşmesi gibi kazanımlar ellerinden alınacak.

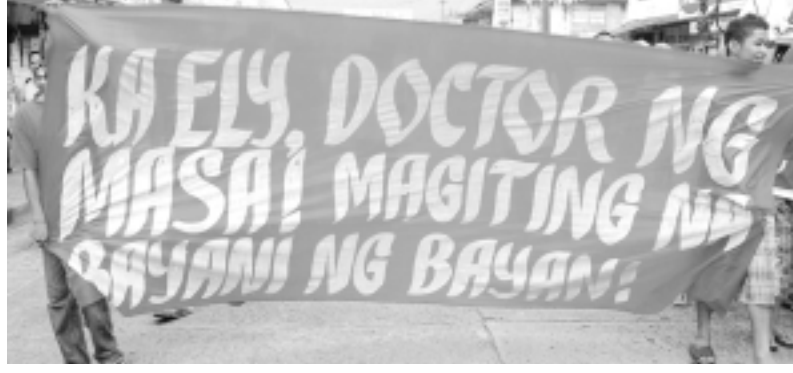
Eylemde Elçilik duvarlarına da "TC Kıbrıs Valiliği" yazılı pankart asıldı.

Ulm'de göçmenlere katilimcilik hakkı tanıtım toplantısı yapıldı

ATIF'in 12 Eylül'de başlattığı Göçmenlere Seçme Seçilme Hakkı Kampanyası'nın ikinci ayağı olan tanıtım toplantıları Ulm şehrinde gerçekleştirildi. 1 Kasım'da Tohum Kültür Merkezi'nde yapılan toplantıya 20 civarında üye katıldı.

Kampanyanın çıkış noktası ve hangi ihtiyacın ürünü olduğu noktasında açılımların yapıldığı toplantıda ayrıca kampanyanın stratejisi, hedefleri ve kullanılacak araçlar konuşuldu. Bunun yanı sıra kampanyanın içeriği, planlaması ve dönemlere göre alacağı biçimler ele alınarak anlatıldı.

Son olarak bazı üyelerin söz alarak katkı sunduğu toplantı belirlenen zaman dilimi için de son buldu. (ATİK Haber Merkezi)

"Bir oğul olarak Jonathan kibar ve uysaldı, tüm çocuklarım arasındadır en yardımsever idi. Hastalandığım zaman bunu görebiliyordum, hiç başımdan ayrılmazdı. Bana banyo bile yaptırır." Bu sözler Alicia P. Baston'a ait. Alicia 61 yaşında. Bahsettiği kişi Jonathan Balasta Irosin ya da diğer adıyla Ka Ely. Ka Ely'in öldüğü haberini, bir komşudan alıyor Alicia P. Baston. "Ab-la, Sorsogon Pılar'da bir saldırı olmuş, senin oğlunun resmi göstermişler

TV'de" diyor komşusu. İnanmak istemiyor, kendisi gidip bakıyor ve gerçekten de Jonathan'ın öldüğünü anlıyor.

25 Eylül 2009'da sabah saatlerinde Filipinler devletinin faşist gerici ordusu Bicol, Sorsogon bölgesinde Pilar köyünde kuşattığı evde çıkan çatışma sonucunda Ka Jun, Ka Rudy, Ka Teddy, Ka Ranny, Ka Tangkad, Ka Raffy, Ka Albert ve Ka Ely isimli YHO'nun kızıl savaşıları katledildi. Çatışma sırasında halktan 3 kişi de yaralandı, yaralı olanlardan biri hasta-

Bologna Süreci'ni protesto eden öğrenciler Avusturya'da üniversiteleri işgal etti

Ekim ayının son haftası boyunca Avusturya'daki öğrenciler Bologna süreciyle eğitimin ticarileştirilmesine karşı yoğun bir şekilde eylemler düzenlediler. Çeşitli üniversitelerin işgal edilmesiyle militan bir boyuta taşınan eylemlerin örgütleyicileri ve katılımcıları arasında ATİK-YDG de yerini aldı.

Üniversiteler ve akademiler işgal altında

21 Ekim günü 1000'in üzerinde öğrenci, Viyana Sanat Akademisi'nin merkezi salonunu ve Audimax isimindeki giriş bölümünü işgal etti. 22 Ekim günü Graz Üniversitesi'nin merkezi salonu 600 öğrenciyle işgal edildi. Bunu 27 Ekim'de Linz ve Klagenfurt Üniversitesi izledi. Innsbruck ve Salzburg'ta yapılan destek yürüyüş ve eylemlerinin ardından 29 Ekim'de Innsbruck Üniversitesi'nde de 2000 kişinin katıldığı bir işgal gerçekleşti. Bu işgalde konuşma yapan profesörler ise 1968 dönemini hatırlatarak kıvılcımın Avusturya geneline sıçradığını söyledi.

Bologna Projesi ve tahribatları hedefte

İşgaller merkezi oluşturulan platformlarda örgütlenerek gerçekleşiyor. Somut gündemlerin belirlenmesinden sonra harekete geçen öğrenciler, genel anlamda Bologna Projesi kapsamında eğitimin ticarileştirilmesi hedef alıyor. Üniversite ve diğer okullarda harçların kaldırılması, eğitim alanlarında bütünlüklü demokrasinin sağlanması, bireysel seçim ve öğrenim hakkı, sermayenin isteklerine göre değil bilime ve öğrencilerin bütününe göre belirleyici bir eğitim, üniversiteye başlama sınavlarının kaldırılması gibi

politik taleplerle öğrenciler kendi gelecekleri ve hakları için mücadele ediyor. İşgal edilen üniversitelerin çoğunda Bologna Projesi'nin bitirilmesi de talepler arasında yer alıyor.

YDG de işgallerde yerini aldı

YDG-Avusturya Komitesi de somut gelişmeleri değerlendirerek, sürece uygun çalışma ve politikaların altına imzasını attı. YDG, Linz, Innsbruck ve Viyana'da kurulan çalışma grupları aracılığıyla işgal sürecinin örgütlenmesinde yer alarak, göçmen kurumlarını da çalışma gruplarında bir araya getirmede inisiyatif gösterdi. İşgal, eylem ve sempozyum gibi etkinliklerin birçoğunda YDG faaliyetçileri de katılım sağlamakta.

İşgaller, Avusturya geneline sıçraması sonrasında işçi sınıfının ve genel kitlelerin desteğini alarak sürüyor. Uluslararası alanda da desteklenen işgal sürecinin boyutlanması ve güçlenmesi bekleniyor. (ATİK Haber Merkezi)

olduğu biliniyor. Herta Müller'in aldığı ödül de işte aynı zamanda bu çabaya hizmet ediyor.

Ancak Müller, az sayıdaki kitaplarında Sovyet komünizminin Doğu Avrupa halklarına yoksulluk ve acıdan başka bir şey getirmediğini yazarken, Hitler'in işgal ettiği bu ülkelerde yaşayan Almanların işgal ordularına katılarak, halklara yaşıttan insanlık suçlarına doğrudan ortak oldukları gerçeğini atlıyor! Örneğin Nazi ordularının işgal ettiği Romanya'yı anlatırken, Romanya Almanlarının işgal orduları ile işbirliğinden ziyade, işgal sonrası kurulan sosyalist rejimin "halka çektiği acılar" üzerinde duruyor.

Doğru olan şudur ki, Sovyet orduları Doğu Avrupa ülkelerini Hitler faşizminden kurtardıktan sonra, savaşın bitiminde, faşist ordularla işbirliği yapanlar sürgün ve çalışma kampı gibi cezalara çarptırılmıştır. Böylelikle de işledikleri ya da ortak oldukları insanlık suçlarının cezasını çektiğini hedeflemişlerdir. Bununla da yeten göğze kadar haklı bir yaklaşım sergilemişlerdir.

Anti-komünist propaganda ile Nobel edebiyat ödülünü alan Müller'e bu

"Yürüdüğümüz topraklar zengindir!"

nede hayatını kaybetti ve üç tane askerde öldü.

Şehit düşenler Yeni Halk Ordusu'nun sadık ve militan kızıl savaşılarıydı. Ka Ely sadece YHO'nun bir komutanı değildi, aynı zamanda "halkın doktoru" ve "ozan" olarak biliniyordu. Güzel sesiyle Filipin halkının türkü ve devrimci marşlarını sesleniyordu. 2002'den itibaren YHO'daydı ve Barrio'larda (küçük yerleşim köyleri) tıp yardımında bulunuyordu. Dış ameliyatlara bile yapıyordu. "Kaç tane kızıl savaştının bedeninden kurşun çıkarttı, kaç tane yara sardı" diyor Sorsogon Bicol YHO temsilcisi Ka Celso Min-guez.

YHO Sorsogon Komutanlığı'nın yaptığı açıklamada "Ka Ely ve yoldaşlar

kanlarının son damlasına kadar tüm cesaretleriyle savaştılar, yiğitçe ve cüretli bir duruş sergilediler" deniliyor. Açıklamanın devamında "Ka Ely ve diğer yoldaşların ölümüyle faşist düşman geniş halk yığınlarını gerçek ve sürekli çalışan örgütleyici, eğitici, doktorlar ve sadık ve cesareti savunucularından yoksun bıraktı. Bugün yas tutuyoruz çünkü sevdiğimiz, oğullarımız, anne ve babalarımız, kardeşlerimiz, eşlerimiz, erkek arkadaşlarımız ve yoldaşlarımızı yitirdik, ancak bu gözyaşları, bu acılar bize aynı zamanda zafere kadar ulusal demokratik devrim mücadelesini daha kuvvetli ve daha fedakarca yürütmemiz için ilham olmaktadır" diye yazıyor.

Ka Ely 29 yaşındaydı ve genç ya-

şında gerilla mücadelesine katılmıştı.

Yapılan cenazeye 1 Ekim gününde 2000'in üzere insan katıldı ve her yerde pankartlar asıldı. Ulusal Demokrat Cephe'nin Bicol temsilcisi Ka Gergorio Banares basına konuyla ilgili yaptığı açıklamada aynı zamanda aynı günde yani 25 Eylül'de Manito bölgesinde devlet güçlerinin çatışma sırasında eline geçen ve hunharca katledilen Ka Papay için de bir açıklamada bulundu.

Bicol halkının bir sözü vardır; "Topraklarımız zengindir, zengindir çünkü toprağımızın altında sadece yerel zenginlikler değil, bizim için hayatlarını feda eden halk savaşıları da var, onun için bu topraklar bu kadar değerlidir".

Ceza alan göçmenler oturma haklarını kaybedecek

Hollanda Adalet Bakanı Hirsch Ballin ve müsteşar Nebahat Albayrak Ekim ayının sonunda suç işleyen göçmenlerin daha hızlı bir şekilde yurtdışı edilmesini sağlayan bir yasa önergesi sundular. Yabancılar yasası bu önergeyle düzenlenecek ve Hollanda'da 1 yıl oturlu olan mülteciler 1 aylık hapis cezası alırsa sınır dışı edilecek.

Şu anki yabancılar yasasıyla da "kamuya zarar veren" göçmenlerin oturma haklarının geri alınması mümkün. Yasanın bu önergeyle düzenlenmesi sonrasında ise bu süreç daha hızlı işleyecek.

Hollanda'da oturlu olunan süre ise, sınır dışı edilmek için alınması gereken cezayı belirleyecek. 1 yıl oturlu olan kişi, 1 aylık ceza alırsa oturma hakkı geri alınacak. 20 yıl oturlu olanlar ise, 8 yıl hapis cezası almaları durumunda geldikleri ülkeye geri gönderilecekler.

İrçki yasa 18 yaşından küçük olanları da etkileyecek. 18 yaşından küçük olup da, 5 ya da daha fazla defa mahkumiyet alanlar da sınır dışı edilecek.

Balin ve Albayrak tarafından sunulan önerge, daha önce aşırı sağcı bakan Rita Verdonk tarafından önerilmiş ama "kapsamı geniş" olması gerekçesiyle kabul edilmişti. Eski önergede bisiklet çalan göçmenler dahi oturma haklarını kaybedecekti.

Bu önergeyle hükümet son yıllarda göçmenler üzerindeki ırkçı ve ayrımcı politika ve uygulamalarını sürdürmeye devam etmekte istediğini gösteriyor. Kimi zaman aşırı sağcı Geert Wilders aracılığıyla bu çizgi gündeme getirilse de, çoğu zaman fazlaca medyaya yansıtılmayarak, sessizce uygulanmaya devam ediyor. (ATİK Haber Merkezi)

Göçmenler ve Mülteciler Göçmenlik ve Kalkınma Küresel Forumu'na karşı yürüdü

Birleşmiş Milletler (BM) himayesinde Atina'da gerçekleşen 3. Göç ve Kalkınma Küresel Forumu'na karşı değişik uluslardan göçmenler ve mülteciler bir yürüyüş düzenledi.

Yürüyüşe GMFD'ye karşı 4 günlük alternatif forum düzenleyen İMA (Uluslararası Göçmenler Birliği) üyeleri, Pakistanlı, Afrikalı, Türkiyeliler mültecilerin yanı sıra partilerden YKP(ML) (Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist), devrimci parti, örgüt ve demokratik kitle örgütleri katıldılar.

Yürüyüş saat 18.00'de parlamentonun önünde başlayarak saat 20.00'de aynı yere gelerek bitirildi. Yürüyüş boyunca sık sık "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Yaşasın Yunanlı ve göçmen işçilerin birliği", "Göçmenliği yaratan emperyalizmdir", "Faşizme ve savaşa karşı yaşasın Türkiyeliler ve Yunanistanlı işçilerin birliği" vb. sloganları atıldı.

ATİK faaliyetçileri de İMA, İLPS ve ATİK bayrak ve pankartlarıyla yürüyüşte yerlerini aldılar.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Evrensel Bakış

Rüzgar ekenler fırtına biçiyor!

2009 Nobel ödülleri dağıtılalı haftalar olmasın karşın, kimi dallarda verilen ödüller üzerinden yürütülen tartışmalar kolay kapanacak gibi görünmüyor. Tartışmalar daha çok da kişilerin nitelikleri ve aldıkları ödül hak edip etmedikleri üzerinden yürüyor.

Tartışma konusu olan isimlerden biri, Nobel edebiyat ödülünü alan yazar Herta Müller. Doğu Almanya, daha da net söylemek gerekirse Romanya kökenli Alman yazar, anti-komünist kişiliği ile bilinmekte. Yazdığı kitaplardan Hitler'in dolayısıyla Almanya'nın 2. Paylaşım Savaşında işledikleri insanlık suçlarını aklamaya, halkların çektiği acılardan Sovyetleri sorumlu tutmaya çalıştığı çok net bir şekilde ortaya çıkıyor; ödülü hak edip etmediği üzerinden yürütülen tartışmaların odağına da zaten onun (veya meselenin) bu yanı oluşturuyor.

Herta Müller Almanya'da öyle çok tanınmış bir yazar değil. Az sayıdaki kitabı da çok geniş kesimlerin ilgisini çekmemiş bugüne kadar. Usta edebiyatçıları edebi yeteneği üzerine yorum yapma tenezzülünde bile bulunmuyorlar. Şimdilerde onun Nobel ödülünü zaten edebi yeteneği ile değil, tüm dünyada olduğu gibi Avrupa'da da yükselişte olan faşist dalga ve bu dalganın başlıca hedefleri arasında olan anti-komünist propagandaya yaptığı katkı nedeniyle aldığı söyleniyor ve bu fikir herkeste ağır basıyor.

Emperyalistler arası rekabette sadece Avrupa'nın değil, dünyanın da hakim emperyalist gücü olma ya da en azından bu gücü eşit paylaşma iddiasını giderek belirgin biçimde dışı vuran Alman emperyalizminin, Almanya'nın 2. Paylaşım Savaşının suçlusunu değil, kurbanı olarak gösterilmesi çabaları içinde

ödülün, Almanya'nın Doğu Avrupa ülkelerini işgal ettiğinin unutturulmak istenmesine dönük çabanın bir parçası olarak verildiği artık birçok çevrenin ortaklaştığı bir noktadır.

Alman sol çevreler ise, birçok şey gibi, Nobel ödülünün de özellikle günümüzde, bir neo-liberal propaganda aracı olmaktan öteye geçmediğini söylemektedirler. Bunda da haksız da değildir.

Nobel ödülü alan bir diğer isim ise, ödülün neo-liberal propaganda aracı olduğunu adeta teyit eder nitelikte. Evet, 2009 Nobel Barış Ödülü ABD Başkanı Obama'ya verildi. Ancak ne yaman çelişki ki, "barış" ödülüne layık görülen isim, dünyanın dört bir yanındaki savaşlar yürüten ve de bunları daha da yayma gayreti sıran olmayan biri...

Durumu daha da trajikomik hale getiren ise, ödülün verildiği günlerde 2010 ABD savaş bütçesinin (680 milyar dolar) Obama tarafından hiç ikirciklenmeden onaylanması oldu.

ABD emperyalizminin halklar nezdinde iyice yıpranan, daha da öte nefrete dönüşen imajını bir nebze olsun onarmak üzere, "değişim" sloganı ile iktidara taşınan Obama'ya verilen ödü-

lü de aslında bu imaj onarma çabalarının ürünü olarak ele almak gerekir. Ancak şu artık bilinmektedir ki, bu çabalar ne ABD emperyalizminin dünya halklarının düşmanı olduğu gerçekliğini ne de onun temsilcisi Obama'nın savaşı yüzünü gizlemeye yetecektir. Hele de işgal bölgelerinde ekilen fırtınanın rüzgara dönüştüğü, rüzgar ekenlerin fırtına biçtiği şu günlerde...

Fırtınanın gücü ise giderek büyümektedir. Öyle ki, Afganistan'daki Amerikan Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Stanley McChraysal'a, işgale ilişkin yaptığı son değerlendirmelerde "ABD ne kadar güç gönderirse gönderin Taliban'ı askeri ve politik bir güç olarak ortadan kaldırmanın mümkün olmadığını" ilan ettirecek kadar...

Aslında aldığı barış ödülüne kendisi de şaşırın Obama, adeta ödülü hak etmediğini kanıtlanmasına savaşı tutumunu daha da tırmandırmaktadır. Bu tirmanın bir göstergesi savaş bütçesinin onaylanması olurken, diğer göstergeler işgal bölgelerine dönük yeni hamlelere ortaya çıkmaktadır. Obama'dan (yapılan propagandalara, verilen ödüle bakarak) aksi bir tutum beklemek, onun

ABD emperyalist tekellerinin en geniş ittifakının temsilcisi olarak iktidara taşındığı gerçeğini yok saymaktır. Bu geniş ittifak ise işgal savaşlarını, yağma ve talanı dünyanın en geniş alanlarına yaymak üzere oluşturulmuştur.

Ancak evdeki hesapları tıpkı Vietnam vd. örneklerde de görüldüğü gibi, çarşıya uymamakta, onlar işgalleri yaymak istedikçe, yayılan gerçekte işgal karşıtı direnişler ve de dünya ezilen halklarının emperyalizme ve her türden uzantılarına karşı türlü araç ve yöntemlerle verdiği mücadeleler olmaktadır. Emperyalistlerin, onların uşak-ışbirlikçi ve kuklalarının bu mücadelelere karşı duydukları korku ise büyümektedir. Bu korku, işgal güçlerinin Afganistan'da olduğu gibi direnişlere kendilerine kaldırmamaları karşılığında rüşvet vermelerinde olduğu gibi, emperyalistlerin himayesindeki Hindistan egemenlerinin Maoist hareketin önlenemez yükselişini ve bu yükselişin kendilerini nasıl açıkça tehdit ettiğini itiraf etmelerinde de görülmektedir.

Sözün özü, ektikleri rüzgarın fırtınası giderek büyümektedir.

MÜTEVAZI GENERAL ENGELS

Friedrich Engels, 28 Kasım 1820'de, Prusya Ren'inde, Barmen'de, bir tekstil fabrikatörünün oğlu olarak dünyaya geldi.

Doğduğu Wuppertal'da gözlediği yoksulluk ve mutsuzluk sahneleri, onu, belleğinden asla silinemeyecek bir biçimde etkiledi. İlk gazetecilik eseri olan "Wuppertal Mektupları"nda (1839) Engels, fabrika işçilerinin ve Barmen ve Elberfeld zanaatkarlarının kor-

kuñ şartlarının coşkun bir tasvirini yaptı. O zaman 19 yaşında olan Engels özellikle Wuppertal Fabrikası işçilerinin içinde buldukları korkunç yoksulluğu içten bir acımayla anlatmıştır.

Engels, 15 Eylül 1837'de, babasının ısrarlarına dayanamayarak ortaokulu bitirmeden terk etmek zorunda kaldı. Büyük oğlunu ticaret mesleği için uygun gören babası onu bu işlerle haşır neşir etmek istiyordu. Fakat Engels, bürodaki görevini yapmakla yetinemezdi. Tüccar olmak onu hiç cezbetmiyordu. Boş zamanlarını zevkle okumaya ayırıyordu. Bu dönemden itibaren müthiş çalışma kapasitesi, zamanın akılcı bir şekilde kullanmadaki becerisi ve dopdolu bir yaşantı sürmesiyle çevresini şaşırtıyordu.

Bremen'de bulunduğu dönemde tutkuyla şiir sanatına ilgi duyar. Daha o zamanlar şair olarak tanınan Barmen Ticarethane Kâtibi Ferdinand Freiligrath'ın izinde yürümeye düşer. Engels'in bazı şiirleri radikal "Genç Almanya" (Jungdeutschland) Edebi Grubunun yayın organı "Telegraph für Deutschland" ta çıkar.

Burada yayımlanan makalelerinde ve dostlarına yazdığı mektuplarda Engels tutkulu bir ihtilalcı demokrat olarak gözükür. Daha bu mektuplarından ve makalelerinden, monarşiye karşı bir nefret ve ezilen halklara karşı bir acıma duygusu, devrimci bir tavır sezilir.

1841 ilkbaharında kısa bir süre sonra askere gitmek üzere Wuppertal'a döner. Fabrikatör çocukları için bedel karşılığı muafiyet kolay olduğu halde, o askere gitmeyi tercih eder. Topçu tugayına gönüllü yazılır. Bu arada askeri hizmetinden de gerçek bir yarar elde etmesini bilir. Askerlik sanatını özenle inceler ve topçu onbaşı olmakta gecikmez.

8 Ekim 1842'de askerlik hizmetini bitirir. Barmen'e döndüğünde babası ticari pratik kazanması için ona, İngiltere'ye, Manchester'deki bir pamuk ipliği fabrikasına gitmesini teklif eder.

Friedrich Engels, 1842'nin sisl bir Kasım gününde Londra'ya ayak basar.

Bu ülkedeki sınıf çelişkilerinin keskinliğinden o kadar etkilenir ki, ülkeye vardığında ilk makalelerinden birine şu soruyla başlar: **İngiltere'de devrim mümkün müdür? Olabilir mi?** Bu soruya cevap verirken Engels, İngiliz sanayinin günden güne büyüyen bir yoksullar sınıfı yarattığını yazar ve sadece mevcut ilişkilerin, soyluların ve sanayi aristokrasinin kuvvet yoluyla yıkılmasının, proleterlerin yaşam şartlarını iyileştirebileceği fikrini gittikçe daha fazla kavrar. "İngiltere'de Emekçi Sınıfların Durumu" adlı kitabının habercisi olan "Büyük Britanya Emekçi Sınıflarına Bir Çağrı"yı bu dönemde kaleme alır.

Engels bu dönemde birçok gruba tanışır ve çevresini müthiş bir gözleme tabi tutar. Aynı dönemde yazılan "Siyasal İktisat Üzerine Eleştiri Taslağı" adlı makale ise burjuva ekonomi politigin, dolayısıyla proletaryanın bakış açısından kapitalizmin eleştirisinin temellerini atar.

Ağustos 1844 sonunda Engels Manchester'i terk etti. Almanya'ya giderken Paris'ten geçti ve o sıralarda orada oturan Karl Marks'ı ziyaret etti. İşçi sınıfını devrimci bir teoriyle, strateji ve taktik ilkelerle donatan iki büyük zekanın ittifaki tam olarak 39 yıl sürmektedir.

Marks ve Engels bu süre zarfında birçok akımla ve ütopyik sosyalistlerle ideolojik mücadele yürütmüştür. Engels Komünist Manifesto'nun temeli olan **Komünizmin İlkeleri** adlı makalesini kaleme alır. Daha sonra İngiltere'deki Komünistler Birliği'nin Marks ve Engels'e vereceği manifesto yazma göreviyle son halini verirler. Komünist Manifesto'nun yayımlanması Avrupa'da büyük devrim olaylarıyla aynı zamanda başladı. Avrupa'daki birçok hükümet Engels ve Marks'ı artık tanıır hale gelmişti. Sürekli yer değiştirmeleri ve maddi olanaksızlıklarla mücadele etmeleri gerekiyordu. 1848-1849 yıllarındaki devrim olaylarındaki başarısızlık nedeniyle Marks ve Engels teorik ve siyasi çalışma yürütme noktasında sıkıntıya düşmüşlerdi. Sür-gün ve maddi yoksunlukların bütün felaketlerini tattılar.

« Bütün hayatım boyunca yapmaya yatkın olduğum şeyi yaptım ve ikinci keman olarak kaldım; sanırım bu işi oldukça iyi yaptım. Marks gibi mükemmel bir birinci kemanla olduğum –çaldığım– için memnunum. »

Bu koşullar altında Engels, Marks'ın dehasının önünü açmak, onu burjuva toplumunun sınıfsal intikamından korumak, onun proletarya liderliğini sürdürmesi için her fedakarlığı yapmaya hazır. Böyle bir durumda Engels'i Marks'a yardım ettirecek tek çare, tezgah başına, şu "musibet ticarete" dönmesiydi. Engels hiç sızlanmadan, söylenmeden buna razı oldu. Ve yaklaşık 20 yıl süren bir ayrılık ama bir o kadar da bir arada olacak süreç başlamış oluyordu. Marks I. Enternasyonal'i kurup sürekli olarak Engels ile fikir alışverişinde bulunuyordu. Ve bu esnada Kapital'i hazırlamaya çalışıyordu. Engels ile esaslı konular üzerinden teorik tartışmalar yürütüyordu. Engels ise bu süre içerisinde müthiş bir fedakarlık ve azimle hem Marks'a yardım ediyordu ama bir yandan da araştırma ve yazılardan kendini alıkoymuyordu.

Engels'in kişiliğinin anlaşılması bakımından, onun sözünü burada hatırlayalım: "Bütün hayatım boyunca yapmaya yatkın olduğum şeyi yaptım ve ikinci keman olarak kaldım; sanırım bu işi oldukça iyi yaptım. Marks gibi mükemmel bir birinci kemanla olduğum –çaldığım– için memnunum." **Aslında gerçekte Engels, Marks'ın ayrılmaz bir parçası ve tamamlayıcısı idi.**

Engels 14 Mart 1883 akşamı dostlarına

ve mücadele arkadaşlarına, sosyalist hareketi kalbinden vuran acı haberi ulaştırdı. Marks 17 Mart 1883'de Londra'da toprağa verildi. Marks'ın ölümü Engels'de çifte üzüntü yaratmıştı. Ve Engels Marks'ın mezarı başındaki konuşmasını şu sözlerle bitirdi: "Adı yüzyıllar boyu yaşayacak ve eserleri de." Engels kendisi için de geçerli olacak bu sözleri söyledikten sonra hızla yoldaşının yarım bıraktığı eserleri yetiştirmeye vakit ayıracaktı. Ve Kapital'in kalan ciltlerini çıkarmak için geceli gündüzlü bir çalışma sürdürdü. Marks'ın el yazmalarını ve kısa notlarını sadece Engels okuyabiliyordu ve bu Engels'i kaygılandırıyor. Çeşitli teorik eserlere imza atan ve 2. Enternasyonal'e önderlik görevini de yürüten Engels, yoğun bir şekilde ülkelerde komünist partilerin kurulması için çaba sarfetti.

Engels 5 Ağustos 1895 gecesi son nefesini verdi. Vasiyeti üzerine cenaze töreni çok sade oldu. Ve yine Engels'in arzusu gereği ceset yakıldı ve küller Eastbourn'a götürülerek dalgalara savruldu.

Kaynak: General Engels (E.A. STEPHANOVA)

* Almanya'nın kuzey batı kesiminde, Wupper Vadisi'nde, Barmen ve Elberfeld kentlerinin bugünkü adı

Tarihten kısa kısa...

✓ 14 Kasım 1900'de Dr. Karl Land Steiner üç ayrı kan grubu belirlendi

✓ 20 Kasım 1910'da dünyaca ünlü Rus yazar ve fikir adamı Lev Nikolayeviç Tolstoy öldü. Tolstoy yaşadığı dönemde Rus işçi ve köylülerin içinde bulunduğu sefaleti yazdı. Anna Karenina, Savaş ve Barış en ünlü kitapları arasındadır.

✓ 20 Kasım 1910'da Meksika devrimi başladı.

✓ 20 Kasım 1926'da ünlü ABD'li yazar Jack London intihar etti. Martin Eden, Demir Ökçe, Vahşetin Çağrısı olmak üzere 50'ye yakın kitabı olan Jack London eserlerinde işçi sınıfının yaşadıkları kapitalizmin yarattığı korkunç girdabı başarıyla yansıtmıştır.

✓ 20 Kasım 1936'da İspanya iç savaşında faşist ayaklanmaya karşı Cumhuriyetçiler safında mücadele eden anarşist önderlerden Buenaventura Durruti öldürüldü.

✓ 24 Kasım 1990'da Kadınlar, Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Cemil Çiçek'in "Flört fuhuştur", "Feminizm sapıklıktır" sözlerini düdükle çalarak protesto etti. İstanbul Galatasaray'da eylemde polis 5 kadını dövdü, 11 kadın gözaltına alındı.

Kültür-Sanat

"Fırtınanın ortasında kaldım Ferit, çok üşüyorum!"

"Canım abim vurma beni, Bu dünyadan alma beni, Dökülür mü kardeş kani? Bir kannda yatmadık mı? Bir anadan doğmadık mı, bir memeden doymadık mı? Binbir arayla, tek bir kurşunla gitti Güldünya, Kim farkında kimin umurunda yandı bir dünya..."*

Kucağında "Umut'u", üstünde beyaz gelinliğiyle çektiği fotoğraf kalmıştı, güzel Güldünya'dan geriye. Bir de kendi gibi binlerce genç kadının –hatta küçük yaşta kız çocuklarının– paylaştığı ortak acısı... **Güldünya Tören**, 2004 yılında, öz kardeşi Ferit Tören tarafından, "töre" yüzünden kurşunlanarak öldürüldü. Adı GÜLDÜNYA idi, ama yaşamında ağız dolusu hiç gülemedi belki! Güldünya, coğrafyamızdaki Kürt kadınlarının "yazgısıdır"! "Namus"tur Güldünya, insanlığın namusu...

Güldünya, "Şeqo" aşiretine bağlı ailesi ile birlikte Bitlis'te yaşıyordu. Aynı aşirete mensup, akrabası olan Servet Taş tarafından tecavüze uğradı, hamile kaldı. Durumu anlayan aile, Güldünya'yı eve hapsetti, Taş'a kuma gitmesine karar verdi. Taş'ın kaçması üzerine toplanan aşiret, "namuslarının" temizlenmesi gerektiğine karar verdi. Ancak Güldünya hamileydi ve "din" çocuk öldürme-

ye izin vermediğinden, aşiret ikiyüzlü ahlak ve merhamet kurallarını işletti. Güldünya, "en önemli vazifesini ifşa ettikten", yani çocuğunu dünyaya getirdikten sonra öldürülecekti. Nitekim öyle de oldu!

İlk önce küçük kardeşi Ferit Tören tarafından kalçasından vurulan Güldünya, durumu daha önceden polislere bildirmiş ve "beni öldürecekler" demişti. Ancak "kardeşlerinden şikâyetçi olmadığı" gerekçesiyle, polis, ihmalkârlığı(!) elden bırakmayarak, Güldünya hastanedeyken hiçbir önlem almadı! Ya da "namus" meselesine karışmak istemedi, ne de olsa korumacılığını yaptığı sistemini kendini ayakta tutmak için yararlandığı organlardan biriydi ve polisin kendisi de "namusuna" düşkündü! Sonuç; "gizlice" odasına giren kardeşi, genç Güldünya'yı başına iki el ateş ederek öldürdü. Aile, Güldünya'nın bağlı bulunduğu yaşam destek fişinin çekilmesini istedi! Ve fiş, çekildi!

"Gül'e Ağıt"; hepimizin hatırladığı, kısa bir süre önce yaşanan ve ne ilk ne de son olan Güldünya'nın "töre cinayetine" kurban edilmesini konu edinen bir tiyatro gösterimi. "Namus" cinayetlerinin simgesi haline gelen Güldünya üzerine, İstanbul Bakırköy Belediye Tiyatrosu'nda sahnelenen "Gül'e Ağıt", "Uluslararası Oyun Yaz Projesi" kapsamında Deniz Altun tarafından ya-

zılmış bir senaryo. **Elif Ürse, Zeyno Eracar, Mert Asutay, Levent Tülek** gibi başarılı oyuncular tarafından sahnelenen gösterim, Ekim ayının son günlerinde ve Kasım ayı boyunca Bakırköy Belediye Tiyatrolarında oynanacak.

Bir bayram sabahı... Bir köy evinde başlayan hikâye. Köyün delisi Mahmut (Tuncay Akpınar), aşiret ağasından dayak yemiş bir vaziyette girer sahneye. Bayram telaşındaki Gül, onu görür ve ona peynir-ekmek verir. "Ağaya karşı gelmemesini" öğütler, "yoksa daha çok dayak yersin, ağa seni öldürür" der. Sonra

o, "ev kızı" becerikliliği ile etrafı hızla toparlamaya başlar. Sahneye sırasıyla kardeş-katil Ferit (Tugay Mercan) ve annesi Hacer (Zeyno Eracar) girer. Üçlü arasındaki konuşma "ağa" üzerindedir. Gül ve Ferit "ağa"nın ne kadar zalim olduğu hakkında konuşurlar. Ama ana, "aman" der, "sakin dışarıda da böyle konuşmayasız" diyerek onları susturmaya çabalar. Korkusu, konuşmalarının "ağa"nın kulağına gitmesi ve "ağa"nın birikmiş alacaklarını bu darlıkta istemesidir... Susarlar, hep birlikte!

Kurban bayramıdır. Her yerde koyunlar, inekler kesilmektedir. Bir de bilinmeyen bir nedenle(!) "kıran" girmiştir hayvanlara, sıra ile debelele-nip durmak ve köylülerin bir türlü anlam veremediği bir şekilde ölmektedirler. Köyün baytarı (Ercan Koçak), bunun köyün ilerisinde kurulan fabrikanın "altın arama çalışmaları"nın ardından köyün deresine aktığı "siyanür"den kaynaklandığını öğrenir ve bunu "ağa"ya bildirir. "Ağa", bunun devletin bilgisi dâhilinde olduğunu, "kurtuluş olmadığını" söyler ve dolayısıyla "neden bundan faydalanmamalı" der; baytarın cebine koyduğu yüklü miktarda parayla ona da "ikna eder"! Oyunun bu bölümünde, senaryonun birden çok mesaj verme çabası içine girdiği görülmektedir.

Oyunun ilk bölümü boyunca te-

cavüzcü-enişte Servet (Tuncay Akpınar), Gül'ü her yalnız bulduğunda taciz ve tehdit etmektedir. Ve yine Gül'ü yalnız yaladığı bir gün ona tecavüz eder.

Kadının bu büyük trajedisine bir de ana boyutunu ekliyor senarist. Özellikle ana-kız arasında geçen ve Gül'ü "ağa"nın yanışmasıyla evlendirmeye ikna etmeye çalışan ana, ona der ki; "Babanla evlenirken bana da sorulmadı ki!" Evlendiği ve yıllarca beraber yaşadığı adama aslında ne kadar yabancı olduğunu, ama aynı zamanda kadınlığın görevinin "katlanmak, söz dinlemek" olduğundan bütün bunları sineye çeken (diğerlerinin "kaderini" paylaşan) ve böyle yapmasını kızına öğütleyen bir ana/kadın!

Oyunun en etkileyici sahnelerinden biri, tecavüzün ortaya çıkmasıyla Gül'ün evde baskı, dayak ve hapis hayatının başladığı sürecektir. Kardeş-katil Ferit, ablası ile aynı odada dahi bulunmak istememektedir. Gül'ün canını en çok bu yakar. Ferit, Gül'ün küçük kardeşidir ve her küçük kardeş gibi her korktuğunda ablasına sığınır. Fırtınalı, gök gürültülü gecelerde ablasının yanında yatar korkusundan. Bir gün Gül, Ferit'i durdurur ve ona fırtınalı geceleri hatırlatır ve der ki "şimdi ben fırtınada kaldım Ferit, yapayalnız kaldım. Çok üşüyorum Ferit!"

Güldünya, "namus" cinayetlerinin simgesi...

Senaryoda eksik bırakılsa da/yok sayılsa da yaşananların "cahil" bir "Doğulu" ailenin "namus"larına düşkünlüğü ve "töre cinayeti" olarak görülmesi yeterli değildir. Tüm bu olanların aynı coğrafyada yaşayan binlerce kadının "yazgısı" haline getirilmiş olması, bu durumu görmesine rağmen bununla ilgili hiçbir çalışma yürütmeyen bir sistemin varlığını açık etmektedir. Bu feodal yapıdan beslenerek, kadını "eksik etek, kaşık düşmanı, yuları kısa tutulmalı" durumuna getirip "etkisizleştirilmiştir" sistem. Mücadele eden kadının kendisi için ne kadar büyük bir tehlike olduğunun bilincine bu yapıyı desteklemiştir. Bunu en fazla, öldürüleceğini söylemesine rağmen en azından Güldünya'yı hastanede korumak için bile kılıcı kıpırdatmayan, önlem almayan sistem bekçisi polislin tavırlarından bile görebiliriz.

Sanat; yaşanan haksızlıkları, zulümleri eğer halkın gözünden yansıtabiliyorsa sanattır. Böyle yapıldığı sürece, halkı bilinçlendirmede, hak alma kavramını geliştirmede etkili bir araçtır. "Gül'e Ağıt" oyunu izlenen gereken bir oyun ve "Kadına Yönelik Şiddet Haftası"na yaklaş-tığımız şu günlerde bir simge olan Güldünya'nın hatırlanmasına aracı olmaktadır.

* Şarkıcı Aylın Aşım ve Sezen Aksu'nun seslendirdiği Güldünya'ya yazılan şarkının sözleri

Kitleler...

Genelde devrimci hareketin, özelde de bizim kitlelerle olan ilişkimiz istenildiği boyutta değil. Bugün devrimcilerin kitlelerle olan bağı, içindeki çalışması ve kitlelerin devrimcileri sahiplenmesine baktığımızda yapılan tespitin haksız, abartı olmadığı görülecektir.

"Devrim kitlelerin eseri olacaktır!" sözünü ne kadar kavriyoruz, pratiğe ne kadar uyguluyoruz? Bu kritik bir sorudur. Pratik bizlere bunun yeterince kavranmadığını, yüzeysel algılandığını göstermektedir. Kavranmayan, yüzeysel algılanan bir

şeyin pratikte yaşam bulmasını beklemek de yanlıgı olur.

Lenin, işçi sınıfı içinde mücadele yürütülmesine dair sunları söylüyor: *"Bu sınıfın temsilcilerine, bunlar arasında en bilgisizlere, en az gelişmişlere, bizim bilimimiz ya da hayatın biliminden en az nasibini almışlara yaklaşmayı bilmeli; onlarla konuşmayı, yakınlık göstermeyi, onları soğukkanlılıkla, sabırla sosyal-demokrat bilincine yükseltmeyi bilmeli, bu en bilgisiz ve en az gelişmiş proletarya tabakalarını, doktrinimizi kuru bir dogma haline getirmeden yalnızca kitaplar aracılığıyla değil, onları canlı,*

günlük mücadelenin içine sokarak eğitmeliyiz!" (Bütün Eserler, Marksizm-Leninizm İlkeleri, C:3, S:104) Bu uzun alıntı, kitleler içindeki çalışmanın nasıl olması gerektiğine açıklık getirmektedir. Peki, bizler nasıl bir yol izlemekteyiz?

Öncelikle şunu söylemeliyiz ki; belki en yoksulları tercih ediyoruz. Ancak en bilgisizlerini tercih noktasında "seçici" davranıyoruz. Elbette belli dönemlerde söylenilenleri çabuk anlayan, örgütlenme potansiyeli en yüksek kişiler öncelikli tercih edilmektedir. Bizim yaptığımız ise tamamen bundan kaynaklı değil, uğraşmak, çaba harcamak, kavratmak, maalesef çoğu zaman "zor" gelmektedir. İnsanları tanıdıktan, geliştirmek için emek verdikten sonra, karşımıza örgütlenmek istemeyecek, kendi kaygı, korku ve çıkarlarını, toplumsal olanın önüne koyacaklar da çıkacaktır. Ama öncelikle bu emeği sarf edip, **sabır** göstermemiz gerekmektedir.

Kendi pratiklerimizden de gördüğüm üzere, kitlelere giderken onların sorunları üzerinden değil de, bize nasıl baktıkları, nasıl karşıladıkları üzerinden yaklaşmaktayız. Mesela Alevi köyleri ve bireylerini öncelikle tercih etmekteyiz. Bir köyde ürettiğini satamayan, borçlarından kaynaklı haciz gelen köylüler varken, bu köy "sağcı", "gerici" diyerek, burada çalışmayı yoğunlaştırmamak, in-

sanlara önyargılı yaklaşarak sorunları etrafında örgütlenmeleri için emek harcamamak demektir ve kitlelere bakımımızda bir sorun olduğunu göstermektedir.

Kitlelerin sorunlarını anlamak, onları bu sorunlara duyarlı hale getirip örgütlemek için **kitlelerin içinde** olmamız şart. Sadece yaşanan bir sorunu duyup gitmek, belki bir süre sonra oraya bir daha uğramamak, onları bırakalım örgütlemeyi, devrimciler karşı tepki duymalarına neden olur.

Kitlelerin en duyarlı olduğu dönemler, sorunları doğrudan hissettikleri, yaşadıkları zamandır. İşçi işten atıldığında ya da ücreti kısıldığında, köylü ürününü satamadığında, öğrenci harcıncı yatırmadığında, bu sorunun kendisini direkt ilgilendirdiğinin farkına varır. Bu duyarlılık onların doğru tespit edilmesi ve buradan geliştirilecek ilişkilerle sorunun önce doğru tespit edilmesi, kaynağında neyin olduğu ve buna paralel olarak da kime karşı mücadele edileceğinin kitlelere kavratılması önemlidir.

Ezilenlerin Pedagojisi kitabının girişinde ezilen kesimler için sınıf bilincini almazlarsa, öfkelerini yanlış yere yönlendirirler deniliyor. Yani bir işçi patron olup, patronundan bu şekilde intikam almayı; bir yoksul köylü daha çok zengin olmayı, ağayı bu şekilde devirmeyi düşünür. Bu

algılayışı sınıfsal bir öze çevirecek, mücadelenin kime, hangi sınıfa karşı olacağını gösterecek olan devrimciler ve komünistlerdir. Pusula köşesi de son sayısında bundan bahsetmektedir.

Elbette bu kavratma işi, sürekli "her şeyi bilen" öğretmen tarzıyla yapılsa, yine amacından sapmış, kitleler tarafından tepkiyle karşılanmıştır olur.

Kitle çalışmasında, öncelikle önyargılarımızdan arınmalıyız. Kendimizi her yönüyle donatmalı, kitlelerin içinde olmalıyız. Sorunları doğru tespit etmeli, bu tespitler üzerinden de en uygun örgütlenme yöntemlerini, araçlarını bulmalıyız. Tespit ve rözümler, örgütlenme araçları önemli.

Kitlelere güven, devrime güven ve inançtır aynı zamanda. Güvenimizi asla yitirmeden ısrar ve sebatla politikalarımızı nakış nakış işlemeliyiz. Doğru politika, doğru bir pratik hat olmadan çok fazla bir anlam ifade etmez. Genelde devrimciler, özelde ise biz kitle politikasını, pratiklerini ciddi bir şekilde gözden geçirip, özleştirilmesi ve daha sağlam adımlarla ileriye doğru yürütmeliyiz. **"Devrimin kitlelerin eseri olduğu"** esprisi unutulmadan cesur ama mütevazı, kararlı ama sabırlı, üretken ama öğrenci olarak çalışmalarımızı yoğunlaştıralım.

(Erzurum H Tipi Hapishanesi'nden bir İK okuru)

Erzurum H Tipi Hapishanesi'nden gazete değerlendirmesi

Öncelikle belirtiyim, bütün yayınların eleştirel bir gözle okunup, katkı sunucu yanlarını bu işle direkt uğraşan arkadaşlara ulaştırılması önemlidir. Yayınların örgütleyici, örgütlenme aracı olduğu gerçeğini unutmamak ve kolektif bir yayın olduğu için bütün okurlarının katkı sunması gerekliliğini hatırlatmak da gerekiyor.

Bu amaçla gazetemizin 49. sayısı üzerinde durmak istiyorum. Gazetenin bu sayısının büyük bir çoğunluğuna IMF'nin Türkiye'de yapacağı toplantı vesilesiyle; IMF, ekonomik kriz ve yansımaları damgasını vurmuştur.

Ön kapak manşeti de bu gündemi işlemiş. Sürece denk düşen bir manşet olmuş.

Ülke gündemini yakından ilgilendiren bir başka konu olan "Demokratik Açılım" ile ilgili haberin/yazının sürmanşetten verilmesi de olumlu bence.

İkinci sayfada; işlenen haber ve röportajda, insanlara yetkililerin yaptığı açıklamalarla ilgili sorular sorulmalıydı. Ayrıca bir sayı önce Partizanların yaptığı yardım kampanyasıyla ilgili konuşulan insanlara bilgi verilip propagandası yapılmalıydı.

Politika-Yorum'da; "açılım" sürecinde Suriye lideri Beşar Esat'ın Türkiye'ye gelmesi ve yapılan anlaşmalar ele alınmış. Konu iyi seçilmiş. Kürt coğrafyasının "dört parça" olduğu vurgusu çok sık kullanılmamaktaydı. Bu parçalardan İran'ın durumuna değinilmemiş. "Açılım" meselesi karşılıklı mutabakatlarla, "dolu-dizgin" ilerliyor gözüküyor. Tasfiyenin boyutu da yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı. Bu konuya ilgili (yapılması gerekenler konusunda) yayınlarda öğretici yazılara ağırlık verilmelidir. Sık sık vurgulanan "devrimcilere düşen görevlerin" ne olduğu yazılmalıdır.

İşçi-köylü sayfaları; Esenyurt'taki direniş ve Belediye-İş'in tutumu işlenmeye devam edilmeli. 5. sayfadaki sel haberi daha iyi olabilirdi. Daha önce yaşanan benzer olaylardaki devletin tavrı daha iyi işlenmeliydi. Böylece başlıkla da daha uyumlu bir yazı olurdu. Şeker ve PTT özelleştirmeleri haberleri, orta sayfada işlenen 3 yıllık kalkınma planı haberini doğrulayan örneklerdir ve işlenmesi iyi olmuştur.

Politika-Gündem; "IMF ve DB tarihi..." başlıklı yazıyı beğendim. Hangi ihtiyacın ürünü olarak kurulduğu, bağımlılığı nasıl sağladığı meseleleri iyi anlatılmış. Dili de iyi, anlaşılır bir yazı.

"Orta Vadeli Program" ile ilgili yazı için aynı şeyleri söyleyemeyeceğim. Yazı sanki anlaşılacak için yazılmış. Uzun alıntılar ve anlatılmak istenenin karmaşık cümlelerle anlatılmaya çalışılması, verilmek istenen mesajı silik-

leştirmiş.

"Biri yiyor...O Halde" başlıklı yazı iyiydi. Emperyalistlerin kendi kârları için dünya halklarına reva gördüklerini örneklerle açıkladı. Sonunda da bunlara karşı alternatif ortaya konmuş, sosyalizm propagandası yapılmıştı.

Kadın sayfası; özellikle son dönemde bu sayfanın beslenmesi, daha nitelikli yazıların çıkmasına neden oldu. Önceden kendini tekrar eden, kısır yazılar çıkıyordu. YDG Merkezi Kadın Komisyonu'nun yazısı da iyi, IMF protesto eylemlerine çağrı içerirken, kadınların neden orada olması gerektiğini ortaya koymuş.

Kavga okulu; bu sayfa sanırım en çok okunan sayfalardan biri. Doğum-ölüm tarihlerinin yerine bu tarz yazıların yazılması bence daha iyi.

Enternasyonal; Sürekli örnekler verdiğimiz Filipinler ile ilgili ne kadar az şey bildiğimi anlamış oldum. Peru, Hindistan, Nepal (Nepal

Çocuk gözlerinde büyüttüğüm

Bir çocuğun gözlerinde büyüyor düşlerim.

Sevinçli, coşkulu, umut dolu gözleri Ağlasa, belki Fırat, belki Dicle olur. Akar, yürür yüreğime.

Alır beni bir zamandan, bir zamana sürükler düşlerim. Ve o çocuksu yüreğimde İlk yolculuğuma düşer serüvencilerin sevdası.

Parlayan mum ışığı gözlerinizde Büyük çocuksu düşlerim.

Oysa siz ne çoktunuz. Ve biz çocuktuk henüz.

O mini minnacık ellerimiz, o kocaman ellerinizdeydi. Aydın, bilge, sevdalı elleriniz, nasıl da sıcaktı.

Ana kucağı, yar yanağı kadar Sıcaktı elleriniz, en az düşleriniz kadar.

Şimdi, geride bıraktığımız her sözü taşımaktayız geleceğe.

Yüreğimize ve bilincimize. Sizden aldık bu sevdayı.

İnançla yürüyeilmeyi Ötürken bile gülebilmeyi Sizden aldık.

Bir çocuk nasıl sevinirse, öyle Sevinmek

Sevebilmek, sizden miras

Ve şimdi Sizin sesinizden, umudun türküsünü söylüyoruz. Size hasret size seveda Size özlem içinde.

(Sincan F Tipi Hapishanesi'nden bir İK okuru)

ile ilgili kitap var gerçi, okumuştum.) gibi ülkeler hakkında zaman zaman bu tarz yazıların çıkması iyi olur. Biz uzun süre bir ülkeyi gündemimize alıp yazıyoruz, sonra orada olumsuzluk yaşanınca birden kesiyoruz. Böyle olmamalı. Mesela, Nepal'deki son durum verilmeli; ama Hindistan hakkında da yazılar çıkmalı...

Che yazısı fena değildi. Yozaştırma saldırıları ayrı bir yazı konusu olabilirdi.

Gazetenin tamamına baktığımızda dilin herkesin anlayabileceği bir dil olmadığı, kurulan cümlelerin karmaşık ve "ağır" olduğu anlaşılıyor. Buna dikkat etmek önemli. Uzun yazılar daha sadeleştirilerek kısaltılmalıdır. Genel olarak süreci yakalayan bir sayı olmuş.

(Erzurum H Tipi Hapishanesi'nden bir İK okuru)

Kendini yaşamak; proleter düşünce ve hedeflerden kaçıştır. Kendini yaşamak; proletaryanın ve halkın sorunlarından, yaşadıkları çelişkilerden kaçıştır.

Kolektifin içinde olup kolektifi değil bireyin kendisini yaşamasıdır **"kendini yaşamak"**. Kolektifin içinde olup da kolektifin düşüncesini-amaç ve sorunlarını çözemediği için ağırlıklı olarak kendi küçük burjuva bireyci dünyasını düşünür. Onun yaşadığı çözümlenemediği çelişkiler, **(kolektife kapalı olduğu için)** kolektifi düşünmesine, yaşamasına müsaade etmez. Çözümleyemediği çelişkiler yu-

mağı ve kıskacı içinde bir o yana bir bu yana sallanır durur bir o yana bir bu yana gidip-gelir. Kendisine ait düşüncelerin hemen yaşam bulmasını, sorunlarının hemen çözülmesini ister, bireysel amacının (kaçışının) hemen gerçekleşmesini talep eder. Kolektifin içinde olup her zaman kendisine ait bireyselliği yaşamak ister.

Yenilgi ve yarı-yenilgi dönemlerinde, başarısızlık ve düşman darbelerinin alındığı, kayıpların ve gerilemelerin yaşandığı dönemlerde zorlu ve ağır süreçlerde **"kendini yaşamak"** olgusuyla karşılaşılır. Öznel (iç) dünyası, duyguları proleterleşmeyen küçük burjuva unsurlarda ağırlıklı olarak **"kendini yaşamak"** olgusu ortaya çıkar ve bu durum sıkça yaşanır. Özellikle küçük burjuva saflardan gelip Proletarya Partisi'ne katılıp düşünce-duygu-yaşam dünyasında proleterleşmeyen unsurlar zorlu ve ağır süreçlerde, sorunların yoğun yaşandığı dönemlerde umutsuzluğa, karamsarlığa kapılarak **"kendini yaşamaya"** başlar. Yaşananları, gelişmeleri, yeterince tahlil edemez, sorunları ve çelişkileri çözemez, bundan dolayı sürece devrimci iradesiyle müdahale edemez. Yaşadığı çözümsüzlük ve güçsüzlükten dolayı başarısız bir pratik süreç yaşar/yaşatır ve başlar karamsarlık içinde yığınlaşmaya. Sorunlar

ve zorluklar yaşanmaya, engeller ortaya çıkıp riskler artmaya başladığında çözümü içerde ve kendinde değil dışarıda arar. Sorunların çözümü ve zorlukların alt edilmesi için içeriye (örgüte-partiye-kendine) bakmaz. Kolay ve rahat olanı seçer. Çözümsüzlük dolu süreç içinde bireysel kaygıları ve korkuları büyür, tereddüt ve endişeleri artar, kaçışları çoğalır. Bu durumda partiye ve örgüte karşı dürist davranmaz. Gerileme ve zayıflamanın nedenlerini

Kendini yaşayanlar yaşadıkları bu gerçekliği kolay kolay kabul etmez. Kabul etmeye yanaşmaz. Bu konuda dürist davranmaz. Küçük burjuva kibir, kendini güçlü görme (mevki ve geçmiş katkılarından dolayı) ve kendini beğenmiş tutumu açık olmasını engeller. Küçük burjuva gururundan ödün vermez. **Ancak onun pratik her tutumu ve olaylar-gelişmeler karşısındaki her duruşu karamsar ve yığın ruh halini yansıtmamasını engelleyemez.** Kendi gerçekliğiyle yüzleşmekten çekinir, gerilediğini ve kırılma yaşadığını kabul etmediği gibi bu durumunu dürist bir şekilde partiye-yoldaşlarına açmaz. Parti-yoldaş-halk gerçekliğine kapalı

olması onu iyice içine kapatır. Kendi dar ve bencil bireyci dünyasının yalnızlığına, karamsar ruh halinin karanlığına gömülür. O artık yaşayan bir ölüdür artık. Kırılan ve gerileyen gerçekliğini çözülmesi gereken ciddi bir sorun olarak görmek yerine bu gerçekliğini inkar eder. Kırılan gerileyen durumunu küçük burjuva/feodal gurur sorunu yapar. Böylece onun her pratik tutum ve yaklaşımı çözümlenemediği çözümsüzlüğü içerir; o yeniyi değil artık eskiyi temsil eder.

Devrimcilik sürece, ana bilinçli ve iradi müdahale mesleğidir. Geleceği bilinçli yaratma sanatıdır. Sürece, gerçekliğe müdahale etmenin devrimciliği tartışılır hale gelmiş demek-

tir. **Pratiği ve duruşu tartışılır hale gelenin yeniyi temsil etmesi beklenemez o artık eskiyi temsil etmeye başlamış demektir. Eski burjuvaziye, yeni proletaryaya aittir.** Tercih ve seçim her zaman yeniden, proletaryadan yana olmak zorundadır.

(Bir İK okuru)

Partizanların her dönem dostu ve yoldaşı olan Çetin Altaş'ı yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle kaybettik. Sevenleri ve ailesine başsağlığı dileriz.

PARTİZAN

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İs-
tambul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621
61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem
ÖNSEL Baskı: SM Matbaacılık Adres: Ço-
bançeşme Mh. Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10
A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık 1 Sokak No:17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Söğmeç İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Spartaküs'ten Pir Sultanlara bu isyan bizim

Ülkemiz egemenlerinin Osmanlı'dan günümüze uzanan kanlı tarihi ezilen ve yok sayılan inanç ve milliyetlerden halkı asimilasyona uğratma, inkardan gelme ve yok sayma tarihidir. Osmanlı'dan devralınan devletçilik geleneğinde hakim din olan Hanefi Sünni mezhebini daha fazla yaygınlaştırmak için Aleviler üzerinde uygulanan asimilasyon politikalarından bir an olsun vazgeçilmiştir.

Bu politikaların katliamlara varıldığı Dersim, Maraş, Çorum, Sivas ve Gazi'de Aleviler kıyımlardan geçirilmiş, diri diri yakılmıştır.

90'lardan itibaren devrimci mücadele ve Kürt Ulusal Mücadelesinin ivme kazanıp gelişmesine paralel büyüyen Alevi hareketini bastırmak is-

teyen ülkemiz egemenleri havuç politikasını öne çıkartmıştır. Bu süreçte birlikte 7 adet "Alevi Açılımı" gerçekleştirilmiş, "iyi şeyler" vaat edildiği bir dönemde de AKP'nin "Alevi Açılımı" ve "Çalıştayları" devreye sokulmuştur.

Daha fazla örgütlenmeye ve seslerini yükseltmeye başlayan Alevileri istediği gibi asimile edemeyen hakim sınıflar, onları daha fazla düzen içine çekmeye, sisteme yedeklemeye çalışmıştır. Bu süreçte hemen hemen her burjuva siyasi parti lideri kendisini "Alevi" ilan etmiş, böylelikle Alevilerin burjuva siyasi partiler içerisine daha fazla katılmaları sağlanmak istenmiştir. Emperyalistlerin tam desteğini alan AKP, Alevi ve Kürt sorununu "çözümüne" kavuştur-

cağını söyleyerek iyice teşhir olmuş TC Devleti'nin kitleler nezdinde meşruiyetini yeniden sağlamaya ve en geniş kitleleri sisteme yedeklemeye çalışmaktadır.

Bu asimilasyon ve inkar politikası bugün AKP eli ile gerçekleştirilmek istenmektedir. İlimli İslam Projesi'nin bir ürünü olan AKP'nin Alevi Açılımı adı ile gündeme getirdiği ve tartışmaya çalıştığı süreç bu geleneksel politikaların türevinden başka bir şey değildir. AKP'nin "Alevi Açılımı"nın sınırları devletin yüzyıllardır süre gelen kırmızı çizgilerine kadardır, aradaki mesafenin çok da uzun olmadığı şu ana kadar yaşanan tecrübelerle de sabittir. Diyanetten bazı Alevi kurumlarına belli bir bütçe ayrılması, Alevilerin artık kangrenleşen sorunlarına çözüm olamayacağı, aksine Alevilerin içinden yeni "Hızır paşalar" yaratacağı açıktır.

"Bozuk düzende sağlam çark olmaz!"

Ayrımcılığa karşı eşit yurttaşlık hakkı isteyen on binlerce Alevi Kadıköy Meydanı'nda buluştu.

Alevi Bektaşî Federasyonu ve çok sayıda Alevi kuruluşunun katılımı ile gerçekleştirilen mitingde Aleviler devletin asimilasyon politikalarına,

ayrımcılığa ve baskılara karşı sessiz kalmayacaklarını haykırdı.

Ülkenin dört bir yanından bir araya gelen kitle saat 11.00'de üç koldan toplandı. Başlarına taktıkları kızıl bantları, deyişleri ve türkülerini ile yürüyüşe geçen Aleviler "Bir olalım, iri olalım, diri olalım" sözünü doğrularcasına yol aldıkça büyüdü. Tarihi acı ve zulümlerle örülmüş Aleviler, katliamlar için "bir daha asla andı" içti. Osmanlı'nın gerçek yüzünü en yakından tanıyan "Genç Cumhuriyet" in atalarına sadakatine ilk tanık olanlardan, Maraş, Çorum, Malatya, Sivas ve Gazi'de diri diri yakılan, kurşunlanan Aleviler gür haykırışları ile seslerini tüm ezilenlere taşıdı.

Numune Hastanesi, Tepe Natilius ve Salı Pazarı olmak üzere üç koldan yürüyen kitle, yürüyüş boyunca "Faşizme karşı omuz omuz", "Dün Maraş'ta bugün Sivas'ta çözüm faşizme karşı savaşta", "AKP halka hesap verecek" vb. sloganlar haykırdı. Zorunlu din derslerinin kaldırılması, cemevlerinin yasal statüye kavuşturulması ve Diyanet İşlerinin dağıtılmasını talep eden dövizler taşıyan Aleviler, ayrımcılığın ortadan kaldırılmasını istedi.

Kitlenin alana girmesi ile miting programı yapılan saygı duruşu ile başladı. Bu esnada Sivas şehitlerinin

isimleri okundu, kitle yaşıyor diyerek karşılık verdi. İlk konuşmayı Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş yaptı. Laik bir devlette Diyanet İşleri Başkanlığı'nın olmaması gerektiğini dile getiren Gümüş, Alevilerin Milli Güvenlik Kurulu'nun hazırladığı siyaset belgelerinde fişlendiğini söyledi. Gümüş'ün ardından Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Ali Balık, "Deniz Gezmis, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya'nın yoldaşları hoş geldiniz" diyerek kitleyi selamladı, ardından Alevilerin AKP'nin oyunlarına gelmeyeceklerini söyledi.

Kitlenin sık sık alkış ve sloganlarla eşlik ettiği konuşmaların ardından Sabahat Akkırız, Suavi, Ferhat Tunç ve Edip Akbayram sahne aldı.

Mitinge çok sayıda devrimci ilerici kurumda katılarak destek verdi. "Alevi açılımı; Osmanlı'dan günümüze daha fazla asimilasyondur. İnanç sömürüsüne ve asimilasyona karşı mücadeleyi yükselt!" ve "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın" yazılı pankartı ile alandaki yerini alan Partizan kitleleri sık sık "Kahrolsun faşist diktatörlük", "Zorunlu din dersleri kaldırılmalı" sloganlarını haykırdı. Alevilerin taleplerini içeren çok sayıda döviz taşıyan Partizan korteji kiteseldi. Yürüyüş boyunca İşçi-

köylü gazetesi, Partizan ve YDG dergileri ile beraber Partizan imzalı bildiriler de dağıtıldı. Mitinge Yeni Demokrat Gençlik de kendi pankartıyla katıldı.

Mitinge yerel kıyafetleri ile katılan Maraş, Elbistan ve Çevre Köyleri Dayanışma Derneği'nin açtığı "Maraş'ın katil patron-ağa devleti" yazılı pankart ilgi çekiciydi.

Miting, örgütleyen kurumların kamuoyuna yansıttığı katılım hedefinin altında bir sayıyla gerçekleşti. On binlerce Alevinin katıldığı mitingde AKP'ye duyulan öfke öne çıktı ve sloganlara yansıdı. Mitinge destek veren Tunceli Dernekleri de Munzur suyu üzerindeki barajları protesto etti. Sabiha Gökçen Havalimanında direnişlerini sürdüren Hava-İş üyesi işçiler de miting alanında bildiri dağıttı. (İstanbul)

YÖK DAHA NELER...! BİZ KALİYORUZ, YÖK GİTSİN

6 Kasım 1981 tarihinde 1980 Askeri Faşist Cuntanın politikaları ekseninde kurulan Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) her yıl olduğu gibi bu yıl da YÖK mağdurları tarafından yapılan eylemlerle protesto edildi.

'80 AFC'siyle birlikte halka karşı terör estirilmiş ve toplumun ilerici dinamikleri işkence tezgâhlarından geçirilmiş, zindanlara kapatılmış, her türlü baskıya maruz kalmıştır.

28 yıldır üniversiteler üzerinde uygulanan baskılar YÖK tarafından hayata geçirilmekte, öğrencilerin eğitim hakkı gasp edilmekte ve öğrenciler tek tiplendirilmek istenmektedir. Eğitimdeki tek tiplendirmeye, eğitimin parasallaştırılmasına, eğitimdeki faşist baskılara, eğitimin anti-bilimselliğine karşı mücadele yürüten öğrencilere soruşturmalar açılmakta, gözaltına alınmakta ve zindanların yolu gösterilmektedir. Ancak tüm anti-demokratik uygulamalara ve baskılara karşı üniversitelerdeki muhalif ses susmamakta, susturulmamaktadır.

İstanbul

6 Kasım günü İstanbul'daki eylemlerin merkezi İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü idi. YÖK'ün öğrenciler ve öğretim üyeleri üzerindeki baskı, sürgün ve uzaklaştırma uygulamaları ile özdeşleşen İstanbul Üniversitesi aynı zamanda bu uygulamalara karşı 28 yıldır direnişin de adı olmuştur.

YÖK'e karşı ilk eylem Eğitim-Sen Üniversitesi Şubesi tarafından gerçekleştirildi. Basın açıklamasını okuyan Yrd Doç. Dr. İsmet Akçam YÖK zulmünün dün olduğu gibi bugün de sürdüğünü buna, direnişin de eşlik ettiğini dile getirdi.

Devrimci Öğrenci Birliği'nin gerçekleştirdiği protesto eyleminin ardından aralarında YDG'nin de bulunduğu devrimci ve yurtsever gençlik örgütleri bir eylem düzenlendi.

Kampüs içinden sloganlarla "YÖK Karşıtı Öğrenciler" yazılı pankart açarak gelen grup büyük kapıyı açarak otobüs duraklarından Kürtçe pankartları ile gelen diğer grupla buluştu. "YÖK kalkacak polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek" sloganını haykıran kitle "Be zıman jıyan nabe", "Müşteri değil öğrenciyiz" vb. dövizler taşıdı. Eylemde Kürtçe "YÖK'e rake

Amed

* Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği'nin YÖK karşıtı eylemi 5 Kasım günü gerçekleştirildi. Fen-Edebiyat Fakültesi önünde toplanan yüzlerce öğrenci yürüyüşe geçerek ve YÖK'ü dişifre eden dövizler taşıyarak, sloganlarla birlikte Tıp Fakültesi önüne geldi. Burada gerçekleştirilen basın açıklamasında YÖK maketi yakıldı.

Ardından tekrardan Fen-Edebiyat Fakültesi'ne doğru yürüyüşe geçilecek sloganlar atıldı. Burada da çekilen halaylar ve atılan sloganlarla eylem sona erdirildi. Eylem Eğitim-Sen de katılarak destek verdi.

* 6 Kasım Cuma günü de Eğitim-Sen tarafından yine Fen-Edebiyat Fakültesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. (Amed YDG)

zaningehé rizgar bike" pankartı açıldı. Atılan Kürtçe ve Türkçe sloganların ardından Türkçe ve Kürtçe okunan basın açıklamasında; YÖK hukukunun bugün eğitimin paralı hale getirilmesi, üniversiteler arası geçişlerin yasaklanması, üniversitelerin birer kıyaya dönüştürülmesi ve sivil faşist saldırıların devam ettiği belirtildi.

Liseliler de bir basın açıklaması yaparak YÖK'ü protesto etti.

Açıklamaların ardından kitle Eczacılar Fakültesi'ne kadar coşkulu sloganlarla yürüdü. Eylem okunan marşlar ve çekilen halaylarla sona erdi. Genel olarak coşkulu geçen eylemde liselilerin katılımı ve öfkesi dikkat çekti.

Ankara

Ankara'da öğrenci dernek ve kuruluşlarının, sendikaların, gençlik ve kitle örgütlerinin katılımıyla çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Abdi İpekçi Parkı'nda toplanan ve meclise yürümek isteyen Gençlik Federasyonu üyelerine polis saldırdı.

* 6 Kasım günü saat 15.30'da Sakarya Caddesi'nde toplanan Yeni Demokrat Gençlik ve diğer devrimci, ilerici gençlik örgütleri "YÖK kalkacak, üniversiteler bizimle özgürleşecek" pankartını açarak açıklamanın yapılacağı Yüksel Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. YÖK karşıtı sloganların atıldığı yürüyüşe YDG'li gençler "Üniversitelerde piyasalaştırmaya geçit yok" pankartını açarak okulların piyasa koşullarına açılmasına, paralı ve anti-demokratik eğitim sistemine tepkilerini ifade ettiler.

Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasının ardından eylem, sinevizyon gösterimi, marş ve halaylarla son buldu.

Gün boyu Ankara'yı abluka altına alan polis, Gençlik Federasyonu üyelerinin Meclis'e yürütmesine izin vermedi. Saat 17.00 sıralarında gençleri Abdi İpekçi Parkı'nda önce çembere alan polis, daha sonra gaz bombalarıyla saldırdı. Polise direnenek karşılık veren Gençlik Federasyonu üyesi öğrenciler Kurtuluş Parkı'na doğru çekilerek dağıldılar.

Bursa

Saat 12.30'da Uludağ Üniversitesi Kampüsü Sevgi Meydanı'nda toplanan kitle buradan Mediko-Sosyal önüne yürüdü. Aralarında YDG'nin de bulunduğu devrimci ve ilerici gençlik örgütleri "YÖK'e hayır" yazılı bir pankart açarak "Ferman YÖK'ün, üniversiteler bizindir" sloganını haykırdı. Yapılan basın açıklamasında "eşit-bilimsel-anadilde eğitim mücadelemiz tüm saldırılara karşın sürecektir" denildi.

YÖK'le ilgili ikinci eylem aynı bileşenler tarafından saat 18.00'de Kızılay Kan Merkezi önünde başladı. Buradan Orhangazi Parkı'na yürüyen kitle bir basın açıklaması yaptı.

Mersin

7 Kasım Cumartesi günü Mersin KESK binası önünde Dev-Lis, Liseli Genç Umur, Liseli Kuvvülüm, Mersin LÖB ve YDG olarak örgütlenen YÖK karşıtı eylem saat 12.00'de başladı. Taş bina önüne kadar yüründü. Burada yapılan açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi ile beraber müzik dinletisi sunuldu ve eylem alkış ve sloganlarla son buldu.

GENÇ-SEN ANKARA'DAYDI

7 Kasım Cumartesi günü ülkenin çeşitli yerlerinden gelen Genç-Sen üyesi öğrenciler çeşitli öğrenci gençlik örgütleriyle birlikte Ankara'da YÖK'e karşı miting düzenledi.

Saat 12.00'de Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü önünde toplanan öğrenciler, Kolej Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. "Barınamıyoruz, ulaşamıyoruz, okuyamıyoruz" pankartı arkasında toplanan Genç-Sen'liler coşku ve kitlesellikleriyle dikkat çektiler. Genç-Sen'in ölümlü EĞİTİM-Sen ve DİSK temsilcilikleri pankartlarıyla arıldılar. Yürüyüş boyunca "Birlik, mücadele, dayanışma, yaşasın sendika", "YÖK'e hayır", "Asla yalnız yürümeceğiz" vb. sloganlar atıldı.

YDG'li öğrenciler de yürüyüş kortejindeki yerlerini aldılar. Kitle, Kolej'deki miting alanına girdikten sonra devrim şehitleri anısına saygı duruşuna geçti. Genç-Sen üyesi bir öğrenci basın metnini okudu.